



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 10. december 2020
(OR. en)

13944/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0353(COD)**

**ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	10. december 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2020) 798 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2020) 798 final.

Bilag: COM(2020) 798 final



Bruxelles, den 10.12.2020
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Udvikling og produktion af batterier er en strategisk nødvendighed for Europa i forbindelse med omstillingen til ren energi. Batterier er også en afgørende komponent for Europas bilsektor. I EU tegner transport sig for næsten en fjerdedel af drivhusgasemissionerne og er den vigtigste årsag til luftforurening i byerne.

Større udbredelse af elbiler vil reducere drivhusgasemissionerne og de skadelige emissioner fra vejtransport. I EU forventes der en kraftig stigning i elektrificeringen af personbiler, varevogne, busser og i mindre grad lastbiler mellem 2020 og 2030. Denne stigning drives primært af EU-lovgivning, som fastsætter CO₂-emissionsstandarder for bilfabrikanter, men også af EU-lovgivning, som fastsætter de minimumsmål for medlemsstaternes indkøb af renere køretøjer¹. Elektrificeringen inden for boligsektoren, f.eks. energilagring og opvarmning, vil følge efter og bidrage til yderligere at reducere emissionerne.

Det Verdensøkonomiske Forum estimerer, at **den globale batteriproduktion skal opskales med en faktor på 19** for at fremskynde omstillingen til en lavemissionsøkonomi².

Dette initiativ har til formål at modernisere EU's lovgivningsramme for batterier. Det er en integreret del af **EU's grønne pakt**³, EU's nye vækststrategi, som har til formål at gøre EU til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor: i) der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, ii) den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen, og iii) ingen personer eller steder lades i stikken. Initiativet er baseret på forpligtende indsatser og rapporter, som Kommissionen har vedtaget, herunder **den strategiske handlingsplan for batterier**⁴, den nye **handlingsplan for den cirkulære økonomi**⁵, den nye **industristrategi for Europa**⁶ og **strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet**⁷, som har til formål at sikre en reduktion af drivhusgasemissionerne fra transporten på 90 % senest i 2050.

Ud over Kommissionens arbejde har både **Rådet og Europa-Parlamentet** opfordret til, at der gøres en indsats for at støtte omstillingen til elektromobilitet, CO₂-neutral energilagring og en

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5).

² Det Verdensøkonomiske Forum og Global Batteries Alliance, A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation, 2019.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pakt (COM(2019) 640 final/3).

⁴ Bilag til COM(2018) 293 final.

⁵ COM(2020) 98 final.

⁶ COM(2020) 102 final.

⁷ COM(2020) 789.

bæredygtig værdikæde for batterier. Den Europæiske Investeringsbank har også meddelt, at den forventer at øge sin støtte til batterirelaterede projekter til mere end **1 mia. EUR i 2020**⁸.

Dette initiativ omhandler **tre grupper af stærkt forbundne problemer** i forbindelse med batterier.

- Den **første gruppe** vedrører **manglen på rammebetingelser, der skaber incitament**er til at investere i produktionskapacitet for bæredygtige batterier. Disse problemer hænger sammen med **det indre markedsutilstrækkelige effektivitet** og manglen på **tilstrækkeligt lige konkurrencevilkår**⁹ som følge af divergerende lovgivningsrammer på det **indre marked**. De underliggende årsager til dette omfatter uensartet gennemførelse af batteridirektivet og manglen på pålidelige og sammenlignelige oplysninger på tværs af EU.
- Den **anden gruppe af problemer** vedrører **genvindingsmarkedernes suboptimale funktion og utilstrækkeligt lukkede materialekredsløb**, som begrænser EU's muligheder for at afbøde forsyningsrisikoen i forbindelse med råstoffer. Der er en række mangler i den nuværende lovgivningsramme. Disse mangler omfatter en mangel på klare og tilstrækkeligt harmoniserede regler og batteridirektivets bestemmelser, som ikke tager hensyn til den nyeste udvikling i teknologien og på markedet. De mindsker rentabiliteten af genvindingsaktiviteter og bremser investeringerne i nye teknologier og i yderligere kapacitet til at genvinde batterier i fremtiden.
- Den **tredje gruppe af problemer** vedrører **sociale og miljømæssige risici**, som i øjeblikket ikke er omfattet af EU's miljølovgivning. Disse problemer omfatter: i) manglende gennemsigthed med hensyn til tilvejebringelse af råstoffer, ii) farlige stoffer og iii) det uudnyttede potentiale for at kompensere for batteriernes miljøvirkninger gennem hele deres livscyklus.

Til grund for disse udfordringer ligger markedssvigt og utilstrækkelige oplysninger. Begge disse problemer vedrører det indre markeds funktion. De forværres desuden af et tredje element, kompleksiteten af værdikæderne for batterier.

Forslaget har tre **målsætninger**: 1) at styrke det indre markeds funktion (herunder produkter, processer, udtjente batterier og genvundne materialer) ved at sikre lige vilkår gennem et fælles sæt regler, 2) at fremme en cirkulær økonomi og 3) at reducere de miljømæssige og sociale virkninger i alle faser af batteriernes livscyklus. Disse tre mål er tæt forbundne.

- **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på samme område**

Den nuværende lovgivningsramme dækker kun batteriernes bortskaffelse gennem **batteridirektivet**. Der findes i øjeblikket ingen retlige bestemmelser i Unionen, der dækker andre aspekter af batteriers produktions- og anvendelsesfaser, f.eks. elektrokemisk ydeevne og holdbarhed, drivhusgasemissioner eller ansvarlig tilvejebringelse.

⁸ <https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>.

⁹ "Lige konkurrencevilkår" er et udtryk for et fælles sæt regler og standarder, som hindrer virksomheder i ét land i at opnå en konkurrencemæssig fordel i forhold til virksomheder med aktiviteter i andre lande.

I overensstemmelse med "én ind, én ud"-princippet¹⁰ bør den foreslåede forordning **erstatte det nuværende batteridirektiv**.

Forslaget er i fuld overensstemmelse med **EU's eksisterende lovgivning om miljø og affald**. Det supplerer denne lovgivning, som bl.a. omfatter: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald¹², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)¹³, direktiv 2011/65/EU om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr¹⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)¹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)¹⁶.

Med dette forslag indføres der progressive krav med det formål at minimere CO₂-fodafttrykket af batterier i hele deres livscyklus. I denne sammenhæng vil indsatsen for at reducere CO₂-fodafttrykket i produktionsprocessen indirekte føre til fremme af vedvarende energiproduktion.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Initiativet er i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser på det **handelspolitiske** område, navnlig fordi det sikrer, at der ikke sker forskelsbehandling mellem produkter, der produceres i EU, og importerede produkter.

Initiativet inddrager fuldt ud **innovationsprincippet** og de tilhørende resultatfremmende aktioner under EU's finansiering af forskning og innovation inden for rammerne af Horisont 2020.

Forslaget har også til formål at sikre enkle og strømlinede overvågnings- og rapporteringsforpligtelser for derved at begrænse den administrative byrde for medlemsstaterne i overensstemmelse med **EU's tilgang til bedre lovgivning**¹⁷ og kvalitetskontrollen om rapportering og overvågning¹⁸.

¹⁰ Ethvert lovgivningsforslag, der skaber nye byrder, bør aflaste mennesker og virksomheder for en tilsvarende byrde på EU-plan inden for samme politikområde. Meddelelse fra formanden til Kommissionen: The Working Methods of the European Commission (P(2019) 2).

¹¹ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

¹² EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

¹³ EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38.

¹⁴ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88.

¹⁵ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

¹⁶ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

¹⁷ SWD(2015) 111 final.

¹⁸ COM(2017) 312 final.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på **artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** (TEUF), som skal anvendes i forbindelse med foranstaltninger, der har til formål at skabe eller sikre et velfungerende **indre marked**. Dette er et skift fra det nuværende retsgrundlag, da direktiv 2006/66/EF om batterier var baseret på EF-traktatens artikel 175 (nu artikel 191 i TEUF) og på EF-traktatens artikel 95 (nu artikel 114 i TEUF) for de angivne produktrelaterede bestemmelser.

Forslaget omhandler **en række centrale problemer i forbindelse med det indre marked**. De omfatter: i) ulige vilkår for batterier, der markedsføres, fordi de gældende bestemmelser er genstand for fortolkning, ii) hindringer for genvindingsmarkedernes funktion, iii) uensartet gennemførelse af batteridirektivet, iv) det presserende behov for store investeringer for at kunne reagere på det skiftende marked, v) behovet for stordriftsfordele og vi) behovet for en stabil og fuldt harmoniseret lovgivningsramme.

Samtidig er der også en række **miljøproblemer** i forbindelse med produktion, anvendelse og bortskaffelse af udtjente batterier. De miljøproblemer, som ikke er direkte omfattet af EU's miljølovgivning, og som derfor kræver regulering, **kan alle knyttes sammen med det indre markeds funktion**. Et sådant problem er **de miljøskadelige virkninger af de farlige stoffer**, der findes i batterier, når de ikke bortskaffes korrekt — et problem, der kan løses ved korrekt indsamling og genvinding af batterierne. En af grundene til, at niveauet for indsamling af bærbare batterier er lavt, er, at etableringen af indsamlingssystemer medfører omkostninger, og at forurenere betaler-princippet ikke er gennemført på en tilstrækkelig og harmoniseret måde i det indre marked. Et suboptimalt indsamlingsniveau medfører også **problemer** set fra en forretningsmæssigt rentabilitetssynspunkt. Det skyldes, at genvindingsteknologier er **kapitalintensive** og derfor kræver betydelige **stordriftsfordele**, i nogle tilfælde ud over de nationale markeder i Unionen. Et andet problem er det forhold, at det ikke er lykkedes **at mindske batteriers samlede miljøvirkninger** ved at øge batteriernes cirkularitet. Igen er hovedårsagen til problemet et markedssvigt. Der sker ingen tilpasning af incitamenter (og oplysninger) mellem forskellige aktører i værdikæden. På markedet for second life-traktionsbatterier er der ingen retssikkerhed med hensyn til affaldsstatus for brugte batterier, og der foreligger ikke tilstrækkelige oplysninger til at forudsige batterifunktionen.

Forslagets **målsætning** er således at sikre gennemførelsen af fælles bestemmelser for erhvervsdrivende på det indre marked og undgå konkurrenceforvridning. Foranstaltningerne vil føre til en yderligere harmonisering af: i) **produktkravene** for batterier, der markedsføres i Unionen, og ii) det niveau af affaldshåndtering, der leveres af virksomheder. I forslaget fastsættes der også krav, der skal opfyldes for at sikre **et velfungerende marked for sekundære råstoffer**, samtidig med at **miljøvirkningerne** fra produktionen og anvendelsen af batterier (og deres behandling — herunder genvinding — når batteriet bortskaffes) forebygges og mindskes. Dette vil fremme en cirkulær batteriindustri i hele Europa og **forhindre fragmentering** fra muligvis divergerende nationale tilgange.

Produktionen og anvendelsen af batterier, den underliggende værdikæde og håndteringen af udtjente batterier er **tværgående spørgsmål**, der berører mange politikområder. Ud over at forfølge formål vedrørende det indre marked vil **forslaget derfor også bidrage til målene vedrørende miljø, transport, klima, energi og international handel**. Konsekvensanalysen

af de foreslåede foranstaltninger viser, at **målsætningerne vedrørende det indre marked er dominerende**, og at miljøfordelene er supplerende. Derfor bør artikel 114 i TEUF anvendes som eneste retsgrundlag.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Der er en klar merværdi ved at fastsætte fælles krav på EU-plan, som dækker batteriernes fulde livscyklus. Det er vigtigt at sikre, at fabrikanter, importører og erhvervsdrivende er omfattet af harmoniserede krav, der skal være opfyldt, når de i) markedsfører et batteri i Unionen og ii) leverer oplysninger til kunder i hele det indre marked. Genvindingsvirksomhederne skal kunne operere med ensartede krav, som gælder for alle genvindingsvirksomheder på samme måde i hele Unionen. Hvis der ikke gribes ind på EU-plan med harmoniserede regler, vil indgreb på nationalt plan føre til divergerende krav til erhvervsdrivende.

Udviklingen af en bæredygtig batteriværdikæde er kapitalintensiv og kræver stordriftsfordele, som går videre end det, de nationale økonomier kan tilvejebringe. Opnåelsen af dette kræver et harmoniseret og velfungerende indre marked på tværs af alle medlemsstater, hvor alle erhvervsdrivende i batteriværdikæden er underlagt de samme regler.

Fælles regler er desuden nødvendige for **omstillingen til en cirkulær økonomi**, som vil bidrage til at fremme innovative og bæredygtige europæiske forretningsmodeller, produkter og materialer. Disse mål kan ikke fastsættes af medlemsstaterne, der handler alene: **Omfanget af den krævede indsats betyder, at dette bedre kan opnås på EU-plan. En ensartet EU-indsats er derfor begrundet og nødvendig.**

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at skabe den retssikkerhed, der er nødvendig for at **tilskynde til omfattende investeringer** i den cirkulære økonomi, og samtidig sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

Samlet set er den foreslåede politiske løsningsmodel **en gradvis ændring** i forhold til den **eksisterende lovgivningsmæssige og institutionelle ramme** (dvs. det nuværende batteridirektiv). For de **tidlige faser** i værdikæden, som i øjeblikket ikke er omfattet af EU-lovgivning, vedrører de foreslåede ændringer primært **oplysninger om og grundlæggende krav** til batterier, der skal markedsføres i EU.

For nogle af de foreslåede politiske løsningsmodeller blev der i konsekvensanalysen konstateret, at en **trinvis fremgangsmåde** bedst afspejler proportionalitetsprincippet. Forslaget indeholder derfor en **gradvis forhøjelse** af ambitionsniveauet og kravene inden for en række områder. Dette gælder f.eks. for bestemmelsen om krav til ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier. Denne bestemmelse omfatter oplysningsforpligtelser som et første skridt. Den kræver først, at der fastsættes relevante minimumsværdier, når der foreligger flere oplysninger.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Ifølge evalueringen af batteridirektivet og den analyse, der gik forud for konsekvensanalysen, **kan harmonisering bedre opnås gennem en forordning** end gennem et direktiv som under den tidligere mere begrænsede tilgang. **Divergerende nationale foranstaltninger** vedrørende affaldsindsamling og -nyttiggørelse har ført til en **usammenhængende lovgivningsramme**

for erhvervsdrivende og producenter. Disse eksisterende hindringer i form af divergerende nationale lovgivningsrammer kan kun fjernes ved hjælp af mere detaljerede harmoniserede regler om tilrettelæggelse af indsamlings- og nyttiggørelsesprocesser og de tilknyttede ansvarsområder. Disse detaljerede og harmoniserede regler bør omfatte krav, der finder direkte anvendelse på virksomhederne.

Med en forordning fastsættes der **direkte krav for alle erhvervsdrivende**, hvilket skaber den nødvendige retssikkerhed og mulighed for håndhævelse af et fuldt integreret marked på tværs af EU. En forordning **sikrer også, at forpligtelserne gennemføres samtidig og på samme måde i alle 27 medlemsstater**.

I instrumentet gives **Kommissionen også beføjelse til at udvikle en række gennemførelsesforanstaltninger**. Disse gennemførelsesforanstaltninger vil sætte Kommissionen i stand til at videreudvikle forordningen, hvis det bliver nødvendigt, så fælles regler kan indføres hurtigere i fremtiden. Forordningen vil også **mindske den usikkerhed med hensyn til tidsfrister** i løbet af gennemførelsesprocessen, der typisk er forbundet med et direktiv på et område, hvor tid og retssikkerhed er afgørende på grund af den forventede forøgelse af markedet og mere generelle ændringer i markedsdynamikken.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontroller af gældende lovgivning**

I april 2019 offentliggjorde Kommissionen en evaluering af batteridirektivet¹⁹ i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering og under hensyntagen til specifikationerne i batteridirektivets artikel 23. De vigtigste resultater af evalueringen er opsummeret i bilag 6 til konsekvensanalysen og indgår i analysen (navnlig afsnittet om problemdefinitionen).

Dette politiske forslag omfatter **foranstaltninger, som omhandler de områder, der blev udpeget i evalueringen af batteridirektivet, hvor manglen på harmonisering eller utilstrækkeligt detaljerede bestemmelser** har ført til fragmentering af det indre marked. Denne fragmentering fordrejer konkurrencevilkårene, da der ikke skabes klarhed og omkostningseffektivitet (f.eks. producentansvarsorganisationer). Forslaget indeholder også en række **foranstaltninger, der sikrer, at den fastsatte lovgivningsramme er ajourført og egnet til at håndtere teknologiske nyskabelser** som f.eks. batterier til elbiler, elcykler og elscootere, eller muligheden for et "second life" til industribatterier.

- **Høringer af interessenter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering er der gennemført en række høringer. I punkterne nedenfor beskrives disse høringsaktiviteter kort.

¹⁹ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 9. april 2019 om gennemførelsen og virkningerne for miljøet og det indre markeds funktion af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (COM(2019) 166 final) og Commission Staff Working Document on the evaluation of the Directive 2006/66/EC on batteries and accumulators and waste batteries and accumulators and repealing Directive 91/157/EEC (SWD(2019) 1300 final).

- Som led i udarbejdelsen af et lovgivningsmæssigt initiativ vedrørende **bæredygtighedskrav til batterier** gennemførte GD GROW en første høringsrunde mellem juni og november **2019**. Den bestod af en åben offentlig høring, hvor der blev modtaget 180 bidrag, og tre offentlige interessentmøder om resultaterne af to gennemførlighedsundersøgelser.
- Efter en politisk beslutning om, at **en enkelt retsakt** skulle erstatte batteridirektivet og omfatte bæredygtighedskravene til genopladelige batterier, som GD GROW havde arbejdet på siden midten af 2018, blev der gennemført en anden høringsrunde mellem februar og maj **2020**. Denne anden runde omfattede:
 - målrettede interview med repræsentanter for batteriværdikæden, forbrugere og miljøorganisationer
 - en undersøgelse af virksomheder (fabrikanter, affaldsbehandlingsvirksomheder og genvindingsvirksomheder)
 - en undersøgelse af repræsentanter for forsknings- og innovationsprojekter (finansieret under Horisont 2020- og LIFE-programmerne)
 - sektormøder med interessenter og
 - et møde med medlemsstaternes ekspertgruppe.
- Den **indledende konsekvensanalyse** af den foreslåede forordning blev offentliggjort den 28. maj 2020, og sidste frist for at give feedback var den 9. juli 2020. I alt blev der modtaget 103 svar, som generelt støttede de holdninger, som interessenter havde fremsat tidligere i processen (f.eks. under de målrettede interessenthøringer).

Høringsaktiviteterne viste samlet set, at offentligheden **generelt anerkender**, at der er behov for et lovgivningsinitiativ, som dækker hele batteriværdikæden på en integreret måde. De interessenter, der deltog i de offentlige høringer, anerkendte generelt, at **teknologiske, økonomiske og sociale ændringer** kan lægges til grund for etableringen af en ny lovgivningsramme for batterier. Interessenterne var også enige om, at der bør ske en **bedre harmonisering** af de eksisterende regler og indføres en EU-ramme, der dækker hele **batteriernes livscyklus**. Denne ramme bør ifølge interessenterne omfatte fælles og strengere bæredygtighedsregler for batterier, komponenter, udtjente batterier og genvundne materialer med det formål at fastsætte klare og fælles regler for at sikre, at EU's indre marked kan fungere.

Ifølge repræsentanter for **industrien** var der især behov for: i) en stabil lovgivningsramme, der skaber sikkerhed for investorerne, ii) lige konkurrencevilkår, der gør det muligt at producere batterier på en bæredygtig måde, og iii) at genvindingsmarkederne kan fungere effektivt for at øge tilgængeligheden af sekundære råstoffer af høj kvalitet. Repræsentanter for **civilsamfundet** fokuserede navnlig på nødvendigheden af bæredygtig tilvejebringelse og anvendelse af principperne for den cirkulære økonomi på batteriværdikæden.

De detaljerede konklusioner fra interessenthøringerne findes i **bilag 2** og **bilag 9** til konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

For at støtte analysen af de forskellige løsningsmodeller tildelte Kommissionen en række **støttekontrakter** til eksterne eksperter, herunder vedrørende:

- en undersøgelse af gennemførligheden af foranstaltninger vedrørende mangler i EU's nuværende ramme for batterier
- en undersøgelse, der omhandler forskellige emner (second life, begrænsninger, pant- og refusionsordninger osv.)
- en forberedende undersøgelse af miljøvenligt design og energimærkning af genopladelige elektrokemiske batterier med internt lager
- en opfølgende gennemførlighedsundersøgelse vedrørende bæredygtige batterier
- en konsekvensanalyse af miljøvenligt design og energimærkning af genopladelige elektrokemiske batterier med internt lager.

Disse eksperter arbejdede tæt sammen med Kommissionen i alle faser af undersøgelsen.

Ud over disse støtteundersøgelser blev der identificeret yderligere ekspertise gennem litteraturresearch og høringssvarene fra interessenterne.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Efter imødegåelsen af bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol i udvalgets negative udtalelse af 24. juni 2020 fik konsekvensanalysen en positiv udtalelse med forbehold den 18. september 2020. I sin endelige udtalelse anmodede udvalget om yderligere oplysninger, primært om referencescenariet og de politiske løsningsmodellens sammensætning.

Konsekvensanalysen omfatter **13 foranstaltninger**, der har til formål at **afhjælpe problemerne** vedrørende: i) manglen på rammebetingelser, der skaber incitamenter til at investere i produktionskapacitet for bæredygtige batterier, ii) genvindingsmarkedernes suboptimale funktion og iii) de sociale og miljømæssige risici, der i øjeblikket ikke er omfattet af EU's miljølovgivning. Disse 13 foranstaltninger **er baseret på**: i) analysen fra evalueringen af batteridirektivet, ii) de offentlige høringer i forbindelse med dette initiativ, iii) de forskellige støtteundersøgelser og iv) politiske forpligtelser som f.eks. den grønne pagt. De afspejler det forhold, at **der er behov for en indsats i en kompleks værdikæde.**

Inden for hver af de 13 brede politiske foranstaltninger blev en række delforanstaltninger overvejet. Disse delforanstaltninger er i mange tilfælde **alternativer** til hinanden (under eksempelvis foranstaltning 3 kan indsamlingsmål for bærbare batterier være enten 65 % eller 75 %, men ikke begge). I andre tilfælde er delforanstaltningerne udformet, så de kan være **kumulative og/eller komplementære** (under eksempelvis foranstaltning 13 anvendes der et "batteripas" for industribatterier i tillæg til oplysningsforpligtelser). Alle disse delforanstaltninger analyseres i relevante detaljer i **bilag 9** til konsekvensanalysen under hensyntagen til deres virkninger i forhold til status quo-scenariet.

For at lette analysen er delforanstaltningerne opdelt i **fire overordnede løsningsmodeller**, som sammenlignes med et status quo-scenarie. Disse fire løsningsmodeller er beskrevet i det følgende.

- **Løsningsmodel 1, status quo**, bevarer batteridirektivet, som primært dækker batteriernes bortskaffelsesfase, **uændret**. For de **forudgående led** i værdikæden findes der i øjeblikket **ingen EU-lovgivning**, hvilket derved ikke vil blive ændret. Yderligere oplysninger om denne løsningsmodel findes i **afsnit 5** om referencescenariet og i **bilag 9**.
- **Løsningsmodel 2, middelhøjt ambitionsniveau**, bygger videre på batteridirektivet, men styrker og øger gradvist ambitionsniveauet. For de **tidlige faser** i værdikæden, som i øjeblikket ikke er omfattet af EU-lovgivning, foreslås det at indføre **oplysningskrav og grundlæggende krav** som forudsætning for markedsføring af batterier i EU.
- **Løsningsmodel 3, højt ambitionsniveau**, er en mere **disruptiv tilgang**, som dog stadig ligger inden for grænserne af det teknisk mulige. Ved denne løsningsmodel fastsættes der eksempelvis grænseværdier og tærskler, der skal opfyldes inden for en fastsat frist.
- **Løsningsmodel 4, det højeste ambitionsniveau**, omfatter foranstaltninger, der går langt videre end den nuværende lovgivningsramme og nuværende forretningspraksis.

I **tabel 1** gives der en oversigt over de forskellige delforanstaltninger i de politiske løsningsmodeller, hvor den foretrukne løsningsmodel baseret på konsekvensanalysen er fremhævet med grønt.

Kommissionens foretrukne løsningsmodel er en kombination af løsningsmodel 2 og løsningsmodel 3. Den valgte kombination sikrer en afbalanceret tilgang med hensyn til effektivitet (opnåelse af målene) og effektivitet (omkostningseffektivitet). Den foretrukne løsningsmodel vil gøre det lettere for EU at reagere på markedsvilkårene, som er i hastig forandring, og yde ambitiøs støtte til overgangen til en mere kulstoffattig økonomi uden at risikere uforholdsmæssigt store omkostninger eller forstyrrelser.

Tabel 1: Foretrukken løsningsmodel

Foranstaltninger	Løsningsmodel 2 — middelhøjt ambitionsniveau	Løsningsmodel 3 — højt ambitionsniveau	Løsningsmodel 4 — meget højt ambitionsniveau
1. Klassificering og definition	Ny kategori for traktionsbatterier Vægtgrænse på 5 kg for at skelne mellem bærbare batterier og industribatterier	Ny metode til beregning af indsamlingsprocenter for bærbare batterier baseret på batterier, der kan indsamles	/

Foranstaltninger	Løsningsmodel 2 — middelhøjt ambitionsniveau	Løsningsmodel 3 — højt ambitionsniveau	Løsningsmodel 4 — meget højt ambitionsniveau
2. Second life for industribatterier	Ved afslutningen af den første levetid betragtes brugte batterier som affald (med undtagelse af genanvendelse). Ændring af anvendelsen (repurposing) anses for en form for affaldsbehandling. Batterier med ændret anvendelse (second life) anses for nye produkter, der skal opfylde produktkravene, når de markedsføres	Ved afslutningen af den første levetid betragtes brugte batterier ikke som affald. Batterier med ændret anvendelse (second life) anses for nye produkter, der skal opfylde produktkravene, når de markedsføres.	<i>Obligatorisk parathed til second life</i>
3. Indsamlingsprocent for bærbare batterier	Indsamlingsmål på 65 % i 2025	Indsamlingsmål på 70 % i 2030	Indsamlingsmål på 75 % i 2025
4. Indsamlingsprocent for bil- og industribatterier	Nyt rapporteringssystem for bilbatterier, traktionsbatterier og industribatterier	Indsamlingsmål for batterier, der driver lette køretøjer	Udtrykkeligt indsamlingsmål for bilbatterier, traktionsbatterier og industribatterier
5. Genvindingseffektivitet og nyttiggørelse af materialer	<u>litiumionbatterier og Co, Ni, Li og Cu:</u> Genvindingseffektivitet for litiumionbatterier: 65 % senest i 2025 Materialenyttiggørelsesprocent for Co, Ni, Li og Cu: henholdsvis 90 %, 90 %, 35 % og 90 % i 2025 <u>Blysyrebatterier og bly:</u> Genvindingseffektivitet for blysyrebatterier: 75 % senest i 2025 Materialenyttiggørelsesprocent for bly: 90 % i 2025	<u>litiumionbatterier og Co, Ni, Li og Cu:</u> Genvindingseffektivitet for litiumionbatterier: 70 % senest i 2030 Materialenyttiggørelsesprocent for Co, Ni, Li og Cu: henholdsvis 95 %, 95 %, 70 % og 95 % i 2030 <u>Blysyrebatterier og bly:</u> Genvindingseffektivitet for blysyrebatterier: 80 % senest i 2030 Materialenyttiggørelsesprocent for bly: 95 % senest i 2030	/
6. CO ₂ -fodaftryk for industribatterier og traktionsbatterier	Obligatorisk erklæring vedrørende CO ₂ -fodaftryk	Ydeevneklasser for CO ₂ -fodaftryk og maksimale kulstofgrænser for batterier som en betingelse for markedsføring	/
7. Ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier	Krav til oplysninger om ydeevne og holdbarhed	Minimumskrav til ydeevne og holdbarhed for industribatterier som en betingelse for markedsføring	/
8. Ikkegenopladelige bærbare batterier	Tekniske parametre for bærbare primærbatteriers ydeevne og holdbarhed	Udfasning af bærbare primærbatterier til almindelig anvendelse	Total udfasning af primærbatterier

Foranstaltninger	Løsningsmodel 2 — middelhøjt ambitionsniveau	Løsningsmodel 3 — højt ambitionsniveau	Løsningsmodel 4 — meget højt ambitionsniveau
9. Genvundet indhold i industriebatterier, traktionsbatterier og bilbatterier	Obligatorisk angivelse af niveauet af genvundet indhold i 2025	Obligatoriske niveauer af genvundet indhold i 2030 og 2035	/
10. Udvidet producentansvar	Klare specifikationer af udvidet producentansvar for industriebatterier Minimumsstandarder for producentansvar	/	/
11. Konstruktionskrav til bærbare batterier	Styrket forpligtelse til udtagelighed	Ny forpligtelse vedrørende udskiftelighed	<i>Krav om interoperabilitet</i>
12. Levering af oplysninger	Levering af grundlæggende oplysninger (som f.eks. produktmærkning, teknisk dokumentation eller online) Levering af mere specifikke oplysninger til slutbrugere og erhvervsdrivende (med selektiv adgang)	Etablering af et elektronisk informationsudvekslingssystem for batterier og en pasordning (kun for industriebatterier og traktionsbatterier)	/
13. Due diligence i forsyningskæden for råstoffer i industriebatterier og traktionsbatterier	Frivillig due diligence i forsyningskæden	Obligatorisk due diligence i forsyningskæden	/

Forklaring: grøn = foretrukken løsningsmodel, lysegrøn = foretrukken løsningsmodel inden en revisionsklausul,

Formålet med **foranstaltning 1** vedrørende klassificering og definition er at præcisere de nuværende bestemmelser om batterikategorier og opdatere dem i overensstemmelse med den seneste teknologiske udvikling (løsningsmodel 2). De administrative ændringer af visse bestemmelser i det nuværende batteridirektiv vil forbedre effektiviteten af flere andre bestemmelser, uden at det medfører betydelige økonomiske omkostninger eller administrative byrder. Interessenterne har udtalt, at de accepterer denne foranstaltning fuldt ud. Det foreslås, at muligheden for at fastsætte en ny metode til beregning af indsamlingsprocenterne baseret på "kan indsamles" (løsningsmodel 3) vurderes igen gennem en revisionsklausul.

For **foranstaltning 2** vedrørende second life-industriebatterier og second life-traktionsbatterier vil de anslåede **økonomiske og miljømæssige fordele** ved løsningsmodel 2 og 3 være **ækvivalente** (ved samme markedsindtrængning), idet det anerkendes, at udviklingen af second life-batterier skal vejes op mod genvinding. De **administrative omkostninger ved løsningsmodel 3** — hvor brugte batterier ikke nødvendigvis anses for affald efter deres første levetid (og først anses for affald, når batteriindehaveren beslutter at kassere batteriet) — er **betydeligt lavere** end omkostningerne ved løsningsmodel 2. Løsningsmodel 3 blev vurderet som den foretrukne løsningsmodel i konsekvensanalysen med den begrundelse, at den bedst ville tilskynde til udvikling af et marked for second life-batterier, og blev støttet af interessenterne. Løsningsmodel 2 — hvor batterier bliver til affald — vil medføre yderligere omkostninger til de tilladelser, der kræves for at håndtere farligt affald, hvilket især gav anledning til bekymring blandt interessenterne. Denne løsningsmodel kan derfor begrænse udviklingen af second life-markedet for batterier, da omkostningerne er højere.

Kommissionen konkluderede, at en kombination af løsningsmodel 2 og løsningsmodel 3, hvorved der fastsættes specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, herunder en kontrol af sundhedstilstanden, som batterierne skal opfylde for at overgå til en ændret anvendelse eller genfremstilling, vil være den mest hensigtsmæssige vej frem. Denne tilgang, som understøttes af krav om udvidet producentansvar, har til formål at tilskynde til ændring af anvendelsen eller genfremstilling af batterier, og sikrer samtidig, at udtjente batterier behandles korrekt i overensstemmelse med EU's affaldslovgivning og internationale aftaler.

For **foranstaltning 3** vedrørende et indsamlingsmål for bærbare batterier foretrækkes **løsningsmodel 2** med et indsamlingsmål på 65 % i 2025 og **løsningsmodel 3** med et indsamlingsmål på 70 % i 2030. Disse løsningsmodeller anslås at koste henholdsvis ca. 1,09 EUR og 1,43 EUR pr. indbygger om året, som skal finansieres gennem ordningen for udvidet producentansvar. Der er to grunde til at øge indsamlingsmålene markant i forhold til referencescenariet: For det første **vokser miljøfordelene ikkelineært**, når indsamlingen af litiumionbatterier øges. For det andet er det dokumenteret, at der kan opnås **stordriftsfordele og effektivitetsgevinster**. Som et generelt accepteret princip kan **interessenterne acceptere højere indsamlingsmål**, såfremt målene er realistiske, og interessenterne har tilstrækkelig tid til at opfylde målene. Dette vurderes ikke at være tilfældet for løsningsmodel 4, som indebærer et indsamlingsmål på 75 % senest i 2025.

Den foretrukne løsningsmodel for **foranstaltning 4** er **løsningsmodel 2**, der indebærer et nyt rapporteringssystem for bilbatterier og industribatterier. Denne foranstaltning forventes ikke at give anledning til væsentlige økonomiske omkostninger eller administrative byrder, men den vil få indsamlingsprocenterne til at stige. **Løsningsmodel 3**, der indebærer et specifikt **indsamlingsmål for batterier, der anvendes i lette transportmidler**, forventes at føre til en betydelig stigning i indsamlingsprocenterne. Fordi metoden vedrørende "kan indsamles" først skal udvikles, foreslås det, at denne løsningsmodel vurderes igen gennem en revisionsklausul.

Den foretrukne løsningsmodel for **foranstaltning 5** vedrørende genvindingseffektivitet og nyttiggørelse af materialer er **løsningsmodel 2** med en forøgelse af målene for blysyrebatterier og **løsningsmodel 3**, som indfører nye mål for litiumionbatterier, kobolt, nikkel, litium og kobber. Løsningsmodel 2 fastsætter mål for 2025 med udgangspunkt i det, der aktuelt er teknisk muligt, mens løsningsmodel 3 fastsætter mål for 2030 med udgangspunkt i, hvad der vil være teknisk muligt i fremtiden. Som følge af den **store usikkerhed** omkring en række variabler har det vist sig at være vanskeligt at kvantificere den økonomiske og miljømæssige virkning af disse løsningsmodeller. Modelberegninger viser, at **den — selv under de mest konservative antagelser — ville have en positiv virkning**.

For **foranstaltning 6** vedrørende CO₂-fodaftrykket af traktionsbatterier foretrækkes **løsningsmodel 2**, en obligatorisk erklæring, der med tiden suppleres med løsningsmodel 3, hvor der fastsættes ydeevneklasser for CO₂-fodaftryk og maksimale grænseværdier som en betingelse for batteriernes markedsføring i EU. Tidlig gennemførelse af **løsningsmodel 3** vil være mere effektiv end løsningsmodel 2, men der er behov for mere tid til at færdiggøre de krævede informations- og metoderammer. Løsningsmodel 2 vil dog gøre det muligt gradvist at indføre de foranstaltninger, der er fastsat i løsningsmodel 3. Sådanne foranstaltninger vil bidrage til Unionens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og bekæmpe klimaændringer, som det er anført i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi — For

et renere og mere konkurrencedygtigt Europa²⁰. Den delegerede retsakt om fastlæggelse af kulstofgrænser underbygges af en særskilt konsekvensanalyse.

For **foranstaltning 7** vedrørende ydeevne og holdbarhed af genopladelige industribatterier og traktionsbatterier foretrækkes **løsningsmodel 2**, som indfører oplysningskrav på kort sigt. Dette vil bidrage til at harmonisere beregningen og tilgængeligheden af batteriers ydeevne- og holdbarhedskarakteristika og dermed sætte forbrugere og virksomheder i stand til at træffe informerede beslutninger. Når de nødvendige oplysninger foreligger, og standardiseringsarbejdet er afsluttet, kan **minimumskrav til ydeevne** (løsningsmodel 3) indføres i en senere fase. Kommissionen konkluderede, at denne løsningsmodel på lang sigt er den mest effektive til at **bidrage til markedsomstillingen til batterier med bedre ydeevne** og dermed udløse et skift til en mindre miljøpåvirkning.

For **foranstaltning 8** vedrørende **ikkegenopladelige bærbare batterier** foretrækkes **løsningsmodel 2**, som fastsætter parametre for elektrokemisk ydeevne og holdbarhed med henblik på at minimere den ineffektive udnyttelse af ressourcer og energi. Disse parametre vil også blive anvendt for de mærkningskrav, der er omfattet af foranstaltning 12, for at oplyse forbrugerne om batteriernes ydeevne. Med hensyn til **løsningsmodel 3 og 4** konkluderes det, at der i øjeblikket ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation til at påvise effektiviteten og gennemførligheden af en delvis eller fuldstændig udfasning af ikkegenopladelige batterier. Producenter af ikkegenopladelige batterier og virksomheder, der genvinder ikkegenopladelige batterier, er imod disse to mere ambitiøse løsningsmodeller.

Den foretrukne løsningsmodel for **foranstaltning 9** er både **løsningsmodel 2**, hvor der indføres en obligatorisk erklæring vedrørende genvundet indhold, på kort sigt og **løsningsmodel 3**, hvor der fastsættes obligatoriske mål for genvundet indhold for litium, kobolt, nikkel og bly i 2030 og 2035. De to løsningsmodeller supplerer hinanden og bidrager til at tilvejebringe **en forudsigelig retlig ramme, som tilskynder markedsaktørerne til at investere** i genvindingsteknologier, som ellers ikke ville blive udviklet, fordi de ikke er omkostningseffektive i forhold til produktionen af primære råstoffer.

For **foranstaltning 10** vedrørende **udvidet producentansvar og producentansvarsorganisationer** blev der ikke foreslået en meget ambitiøs løsningsmodel, fordi den hovedsagelig omhandler finjustering af eksisterende bestemmelser i batteridirektivet. Den foreslåede foranstaltning vil **skabe lige konkurrencevilkår** for ordninger for udvidet producentansvar for traktionsbatterier og industribatterier, der i øjeblikket klassificeres som industribatterier, og producentansvar for bærbare batterier. De **økonomiske omkostninger** ved denne foranstaltning forventes at blive **ubetydelige** og **opvejes i vid udstrækning af de miljømæssige fordele** ved øget indsamling.

For **foranstaltning 11** vedrørende konstruktionskrav til bærbare batterier er den foretrukne løsningsmodel en styrket forpligtelse vedrørende udtagelighed af batterier (løsningsmodel 2) og en ny forpligtelse vedrørende udskiftelighed af batterier (løsningsmodel 3). De økonomiske omkostninger ved disse løsningsmodeller er ubetydelige, mens de vil skabe **miljøfordele og ressourcebesparelser**. Dette opnås ved at lette genanvendelse, reparation og genvinding af batterier og udstyr, hvori de indgår.

²⁰ COM(2020) 98 final, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9903b325-6388-11ea-b735-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF.

For **foranstaltning 12** vedrørende levering af pålidelige oplysninger foretrækkes en kombination af løsningsmodel 2 og løsningsmodel 3. **Løsningsmodel 2**, hvor der indføres et trykt mærkningssystem og et onlinemærkningssystem, som giver grundlæggende oplysninger og mere målrettede oplysninger, foretrækkes, fordi den vil bidrage til at give forbrugerne og slutbrugerne bedre information og stimulere **et markedsskift til mere miljøvenlige batterier**. Princippet i **løsningsmodel 3**, som omfatter et elektronisk udvekslingssystem og et batteripas, og som er blevet foreslået af Global Batteries Alliance, er allerede anerkendt af flere globale organisationer. Der vil være en administrativ engangsudgift til etablering af det **elektroniske udvekslingssystem**, men det vil sikre administrativ forenkling og lavere gennemførelsesomkostninger på lang sigt. **Batteripasset** vil desuden sætte second life-operatører i stand til at træffe kvalificerede forretningsbeslutninger og genvindingsvirksomheder til bedre at planlægge deres aktiviteter og forbedre deres genvindingseffektivitet.

For **foranstaltning 13** vedrørende due diligence i forsyningskæden for råstoffer foretrækkes **løsningsmodel 3**, som er en obligatorisk tilgang. Der er **rimelig enighed** blandt interessenterne om, at denne løsningsmodel **mere effektivt** vil imødegå de sociale og miljømæssige risici, der er forbundet med råstofudvinding og -forarbejdning samt handel med visse råstoffer til produktion af batterier. Denne løsningsmodel bør ses i lyset af det igangværende arbejde med et forslag til tværsektoriel lovgivning om bæredygtig virksomhedsledelse, som Kommissionen planlægger at fremlægge i 2021.

I bilag 3 til konsekvensanalysen gives der en oversigt over omkostningerne og fordelene samt en kvantificering heraf.

- **Lovmæssig egnethed og forenkling**

De foreslåede foranstaltninger har kun en ubetydelig virkning med hensyn til den administrative byrde.

I dette politiske forslag udnyttes **digitaliseringens** potentiale til at reducere de administrative omkostninger maksimalt. Med foranstaltning 12 foreslås det f.eks., at der etableres **et elektronisk informationsudvekslingssystem for batterier**, som skal indeholde oplysninger om alle bærbare batterimodeller og industribatterimodeller, der markedsføres. Under foranstaltning 12 vil der også blive udarbejdet et batteripas for hvert enkelt industribatteri og traktionsbatteri, der markedsføres. Udviklingen af både informationsudvekslings- og passystemet vil medføre betydelige omkostninger for både Kommissionen og virksomhederne. Dette vil imidlertid give medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen et **nyttigt redskab til at håndhæve forpligtelserne** i den foreslåede forordning og et markedsanalyseredskab, der kan anvendes til at revidere og tilpasse forpligtelserne i fremtiden.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget indebærer anvendelse af personale og penge til køb af data og tjenesteydelser. En del af personalebehovet forventes dækket under de eksisterende bevillinger til Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter (JRC) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA).

Kommissionens personalebehov vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet. Disse medarbejdere vil blive suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Forslaget indeholder flere artikler, der omhandler yderligere arbejdsområder, der skal varetages for at supplere forordningen, og som skal vedtages via gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter inden for en tidshorizont på 3-8 år. Disse omfatter: verifikation af opfyldelsen af bæredygtighedskrav, systemet til overensstemmelseskontrol, affaldshåndtering, information og mærkning. En detaljeret liste over de planlagte aktioner gives nedenfor:

- følge standardiseringsarbejdet i CEN/CENELEC
- udvikle fælles specifikationer for: i) ydeevne og holdbarhed for ikkegenopladelige bærbare batterier, ii) ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og iii) sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer
- støtte udviklingen af harmoniserede beregningsregler for: i) erklæringen vedrørende CO₂-fodafttryk (herunder revisionen af reglerne for en produktkategori miljøaftryk (PEFCR) for traktionsbatterier og genopladelige industribatterier) og ii) beregningen af ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk af traktionsbatterier og genopladelige industribatterier
- støtte udviklingen af harmoniserede beregningsregler for: i) genvundet indhold i traktionsbatterier og genopladelige industribatterier, ii) genvindingseffektivitet, iii) nyttiggjorte materialer og iv) affaldsklassificering
- udarbejde retningslinjer for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed
- etablere et elektronisk informationsudvekslingssystem til indgivelse af oplysninger om traktionsbatterier og genopladelige industribatterier
- udvikle kriterier for grønne offentlige indkøb af batterier
- ændre listen over affald i Kommissionens beslutning 2000/532/EF²¹
- foretage en risikovurdering af — og håndtere risikoen ved — stoffer, der anvendes i batterier
- ændre rapporteringsforpligtelserne.

JRC vil spille en central rolle, idet det skal støtte Kommissionen med en del af det tekniske arbejde. Der vil blive brugt ca. 6,2 mio. EUR til at finansiere de nødvendige undersøgelser og

²¹ 2000/532/EF: Kommissionens beslutning af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

en administrativ aftale med JRC, som skal støtte Kommissionen på en række arbejdsområder, der er anført i punkterne nedenfor.

- Udvikling af fælles specifikationer for: i) ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse, ii) ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier og iii) sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer.
- Udformning af harmoniserede regler for: i) særskilt indsamling af bærbare batterier, ii) erklæring vedrørende CO₂-fodaftryk, iii) beregning af CO₂-fodaftryk, genvundet indhold og genvindingseffektivitet og iv) beregning af ydeevneklasser for CO₂-fodaftryk af traktionsbatterier og genopladelige industribatterier
- Analyse af kriterier for grønne offentlige indkøb (herunder høring af interessenter inden for offentlige indkøb og juridisk kontrol af de foreslåede regler for offentlige indkøb)
- Støtte til retningslinjerne for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed
- Støtte til udviklingen af målrettede ændringer af punkter på den europæiske affaldsliste, som er relevante for batterier
- Støtte til udfasningen af ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse
- Støtte til kravene til mærkning
- Udvikling af kriterier for grønne indkøb.

ECHA vil også støtte Kommissionen i forbindelse med håndteringen af batteristoffer og deres lovgivningsmæssige begrænsninger som led i de eksisterende REACH-aktiviteter. Dette kræver nye midlertidigt ansatte (AD 5-7) svarende til to fuldtidsækvivalenter (FTE) i ECHA (gennemsnitlige omkostninger på 144 000 EUR/år i syv år og derefter). Der kræves desuden en kontraktansat svarende til én fuldtidsækvivalent (KA FG III, gennemsnitlige omkostninger på 69 000 EUR/år over tre år) for at udvide videngrundlaget og fremme en informeret prioritering og arbejdsplan. Dette arbejde bør baseres på en undersøgelse, der kan udvide ECHA's nuværende viden om, hvordan batteriindustrien håndterer sine farlige kemikalier, med henblik på at kortlægge relevante stoffer til lovpligtig risikostyring i fremtiden. Det forventes, at undersøgelsen vil koste 400 000 EUR (over tre år), som anvendes til at outsource en del af forskningsopgaverne.

GD GROW har anslået, at udviklingen af det foreslåede elektroniske informationsudvekslingssystem for batterier vil koste omkring 10 mio. EUR. En gennemførlighedsundersøgelse, der iværksættes i 2021, skal også vurdere, hvilken arkitektur der er den bedste til det foreslåede elektroniske informationsudvekslingssystem, og hvilke tjenester det skal levere.

Kommissionen vil få ansvaret for at forhandle forordningen, dens generelle gennemførelse og vedtagelsen af alle de gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter, der er omhandlet i forordningen. Dette omfatter: i) det arbejde, der udføres i JRC og ECHA, og ii) de almindelige beslutningsprocesser, herunder høringer af interessenter og udvalgsprocedurer.

De nuværende finansielle simulationer er baseret på to FTE AD-stillinger til at varetage de ledelsesmæssige opgaver, dvs. i) forhandlingen og den generelle gennemførelse af forordningen og ii) de forskellige forberedelser og udformningen af afledt lovgivning i overensstemmelse med de frister, der foreslået i batteriforordningen. Disse tekniske opgaver kan udføres af en udstationeret national ekspert (svarende til én FTE) (i medfør af den forventede tidsplan) og kontraktansatte. Af de to AD-stillinger er én blevet flyttet internt i GD ENV. Personaleudgifterne i Kommissionen beløber sig til i alt 3 075 000 EUR baseret på den seneste ajourføring af Kommissionens personaleudgifter, som findes på webstedet for GD BUDG: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Det skal bemærkes, at de oplysninger, der er givet i finansieringsoversigten, er forenelige med forslaget til den flerårige finansielle ramme efter 2020.

Der vil være behov for yderligere ressourcer i perioden 2021-2029 for at gøre fremskridt i arbejdet med at: i) udvikle standarder og fælles specifikationer for batteriers ydeevne og holdbarhed, ii) udvikle harmoniserede beregningsregler for den særskilte indsamling af bærbare batterier, erklæring af CO₂-fodafttryk, beregning af ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk og beregning af genvundet indhold og genvindingseffektivitet, iii) udarbejde retningslinjer for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed, iv) træffe beslutning om formater og udvikle de systemer, der skal anvendes til at modtage indgivelser i forbindelse med den elektroniske informationsudveksling, og v) udvikle kriterier for grønne offentlige indkøb. Ressourcerne til undersøgelser og administrative ordninger vil i denne forbindelse blive dækket af LIFE-programmet for et samlet beløb på ca. 4,7 mio. EUR og 10,7 mio. EUR under det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling.

Budgetforslaget fremlægges i løbende priser, dog ikke for ECHA-delen af budgettet, hvor lønningerne er indeksreguleret med en årlig stigning på 2 %. Der skal afsættes yderligere ressourcer til ECHA for at øge de tilskud, agenturet modtager.

I finansieringsoversigten, der vedlægges dette forslag, gøres der rede for virkningerne for budget-, personale- og administrationsressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Formålet med den foreslåede ændring af **klassificeringen af batterier** er at ajourføre de eksisterende regler for at sikre, at de dækker alle batterier, herunder eventuelle nye batterityper. Overvågningsordninger skal sikre, at de nye foranstaltninger gennemføres og håndhæves efter hensigten.

Fastsættelse af **et nyt indsamlingsmål for bærbare batterier** kræver overvågning af indsamlingsprocenten i medlemsstaterne. Dette tiltag blev fastsat for det nuværende mål på 45 % og involverede årlig indsamling af oplysninger fra medlemsstaterne foretaget af Eurostat. Fastsættelse af et nyt mål vil derfor ikke medføre yderligere rapporteringsforpligtelser.

Etablering af et **rapporteringssystem for bilbatterier og industribatterier** kræver indsamling af oplysninger, som allerede genereres på nationalt plan. For bilbatterier og

traktionsbatterier kan rapporteringssystemet desuden bygges oven på det system, der er indført ved direktivet om udrangerede køretøjer.

Målet for **genvindingseffektivitet** for litiumbatterier er fastsat til 65 % fra og med 2025. Eurostat har årligt indsamlet data om genvindingseffektivitet for blybatterier, cadmiumbatterier og andre batterier siden 2014. Det vil derfor være en mindre tilføjelse af medtagne genvindingseffektiviteten for litium i den eksisterende dataindsamlingsprocedure.

Forpligtelsen til at indberette **CO₂-fodafttrykket** af hele livscyklussen (med undtagelse af anvendelsesfasen) for markedsførte batterier kræver, at der udvikles et IT-værktøj, som sætter fabrikanterne i stand til at indtaste oplysningerne direkte. Kommissionen har til hensigt at tilbyde et webbaseret værktøj og gratis adgang til biblioteker af sekundære datasæt for at lette processen med at beregne CO₂-fodafttryk baseret på de vedtagne regler. De indgivne data kan bruges til at fastsætte benchmarks for drivhusgasemissioner, til at vurdere, om indførelse af drivhusgasintensitetsklasser kan bidrage til at forbedre batteriernes CO₂-fodafttryk og miljømæssige egenskaber, og til at vurdere behovet for yderligere incitamenter og/eller markedsbetingelser.

Forpligtelsen til at give oplysninger om **ydeevne og holdbarhed** bør ligeledes indgå i den tekniske dokumentation. Afhængigt af batteritypen bør disse oplysninger også gøres tilgængelige i en batteridatabase og/eller i batteripasset.

Producenternes forpligtelse til at fremlægge oplysninger om mængden af **genvundet indhold** skal opfyldes efter en harmoniseret metode.

Med hensyn til **udtagelighed** bør de nuværende forpligtelser styrkes, og der foreslås nye bestemmelser om **udskiftelighed**.

Bestemmelser om erklæringer vedrørende CO₂-fodafttryk og genvundet indhold og om due diligence-ordningen for ansvarlig tilvejebringelse af råstoffer kræver **tredjepartsverifikation** via bemyndigede organer.

De **nationale markedsmyndigheder** pålægges ansvaret for at kontrollere gyldigheden af de oplysninger, der indgives med henblik på at opfylde alle forpligtelserne i forordningen.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Da retsakten er en forordning, som finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, er der ikke behov for et forklarende dokument.

- **Nærmere redegørelse for forslaget's særlige bestemmelser**

Forordningens **kapitel I** indeholder de generelle bestemmelser.

I henhold til **artikel 1** fastsættes der i forordningen krav vedrørende bæredygtighed, sikkerhed og mærkning, der skal opfyldes inden markedsføring og ibrugtagning af batterier, samt krav vedrørende indsamling, behandling og genvinding af udtjente batterier. Forordningen finder anvendelse på alle batterityper og opstiller fire kategorier af batterier, dvs. bærbare batterier, bilbatterier, traktionsbatterier og industribatterier.

Artikel 2 indeholder definitioner.

I **artikel 3** fastsættes princippet om fri bevægelighed på det indre marked for batterier, som opfylder forordningens krav.

I **artikel 4** opsummeres det, hvilke bestemmelser der fastlægger og indeholder nærmere bestemmelser om bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskrav, og der henvises til kapitel II og III. Ellers må batterier ikke udgøre en risiko for menneskers sundhed, sikkerhed, ejendom eller miljøet.

Artikel 5 vedrører kravet om, at medlemsstaterne skal udpege en eller flere kompetente myndigheder, som skal håndtere udtjente batterier.

I forordningens **kapitel II** fastsættes der krav til bæredygtighed og sikkerhed.

I **artikel 6** og **bilag I** fastsættes der begrænsninger for anvendelsen af farlige stoffer i batterier, navnlig kviksølv og cadmium.

I **artikel 7** og **bilag II** fastsættes der regler for CO₂-fodafttrykket af traktionsbatterier og genopladelige industribatterier. Kravene er opdelt i faser, således der først gælder et oplysningskrav i form af en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk. Derefter skal batterierne klassificeres i ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk. Til sidst og på grundlag af resultaterne af en særskilt konsekvensanalyse skal batterierne overholde de maksimale grænseværdier for CO₂-fodafttryk i livscyklussen. Tidsplanen for de tre krav er den 1. juli 2024 for erklæringen vedrørende CO₂-fodafttryk, den 1. januar 2026 for ydeevneklasserne og den 1. juli 2027 for de maksimale grænseværdier for CO₂-fodafttryk i livscyklussen.

I henhold til **artikel 8** skal den tekniske dokumentation for industribatterier og traktionsbatterier med internt lager, som indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, fra den 1. januar 2027 indeholde oplysninger om mængden af ovennævnte materialer, der er nyttiggjort, som forekommer i hver batterimodel og -batch for hver fabrik. Fra den 1. januar 2030 skal disse batterier indeholde følgende minimumsandel af nyttiggjort kobolt, bly, litium eller nikkel fra affald af kobolt, bly, litium eller nikkel, som forekommer i aktive materialer i disse batterier: 12 % kobolt, 85 % bly, 4 % litium og 4 % nikkel. Fra den 1. januar 2035 øges minimumsandelen af nyttiggjort kobolt, litium eller nikkel til 20 % kobolt, 10 % litium og 12 % nikkel. For bly forbliver minimumsandelen på 85 %. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt som følge af tilgængeligheden af kobolt, bly, litium eller nikkel nyttiggjort fra affald eller manglen herpå, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt om ændring af målene.

I henhold til **artikel 9** sammenholdt med **bilag III** må bærbare batterier til almindelig anvendelse fra den 1. januar 2026 kun markedsføres, hvis parametrene for elektrokemisk ydeevne og holdbarhed er opfyldt. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte minimumskravene for disse parametre og ændre dem i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af foranstaltningerne til udfasning af anvendelsen af ikkegenopladelige batterier til almindelig anvendelse, forelægger til det formål Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og overvejer at vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger, herunder vedtagelse af lovgivningsforslag.

I **artikel 10** og **bilag IV** fastsættes der et oplysningskrav vedrørende parametrene for elektrokemisk ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager. Fra den 1. januar 2026 skal genopladelige

industribatterier opfylde de minimumskrav, som Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage ved en delegeret retsakt.

I henhold til **artikel 11** skal fabrikanterne udforme udstyr, hvori bærbare batterier er integreret, på en sådan måde, at udtjente batterier nemt kan udtages og erstattes af slutbrugeren eller af uafhængige erhvervsdrivende.

I henhold til **artikel 12** sammenholdt med **bilag V** skal stationære batteribaserede energilagringssystemer være sikre under normal drift og brug, og det skal dokumenteres, at de er blevet testet med positivt resultat for de sikkerhedsparametre, der er fastlagt i bilag V, hvortil der anvendes alment anerkendte testmetoder. Kommissionen tillægges beføjelser til ved en delegeret retsakt at ændre de sikkerhedskrav, der lægges til grund for test af batterisikkerhed, som er fastsat i bilag V.

I forordningens **kapitel III** fastsættes mærknings- og oplysningskrav.

I henhold til **artikel 13** og **bilag VI** skal batterier fra den 1. januar 2027 på en synlig, letlæselig og uudslettelig måde være mærket med de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere batterier og deres vigtigste karakteristika. Forskellige mærker på batteriet eller batteriemballagen skal også oplyse om levetid, ladekapacitet, krav om særskilt indsamling, tilstedeværelse af farlige stoffer og sikkerhedsrisici. Den QR-kode, der påtrykkes eller indgraveres i batteriet, skal afhængigt af batteritypen give adgang til oplysninger, der er relevante for det pågældende batteri. Kommissionen tillægges beføjelser til ved en gennemførelsesretsakt at fastsætte harmoniserede specifikationer for visse mærkningskrav.

I henhold til **artikel 14** skal genopladelige industribatterier og traktionsbatterier indeholde et batteristyringssystem, der lagrer de oplysninger og data, der er nødvendige for at bestemme batteriernes sundhedstilstand og forventede levetid i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat i **bilag VII**. Adgang til data om disse parametre i batteristyringssystemet gives til den juridiske eller fysiske person, som lovligt har købt batteriet, eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, med henblik på at evaluere batteriets restværdi, fremme genanvendelse, ændring af anvendelse og genfremstilling af batteriet, og med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer, som driver virtuelle kraftværker i elnet.

Kapitel IV indeholder bestemmelser om overensstemmelsesvurdering af batterier og består hovedsagelig af standardbestemmelser. Artikel 17 og 18 bør bemærkes.

Artikel 17 vedrører procedurene for overensstemmelsesvurdering og omhandler to forskellige vurderingsprocedurer afhængigt af det produktkrav, der skal vurderes. I **bilag VIII** gives der en detaljeret beskrivelse af de gældende procedurer. Kommissionen kan på grundlag af en delegeret retsakt ændre procedurene for overensstemmelsesvurdering med henblik på at føje verifikationstrin til proceduren og ændre vurderingsmodulet på grundlag af udviklingen på batterimarkedet eller i batteriværdikæden.

Artikel 18 omhandler EU-overensstemmelseserklæringen, som angiver, at der er påvist overensstemmelse med forordningens bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskrav. I **bilag IX** til forordningen fastsættes modelstrukturen for EU-overensstemmelseserklæringen.

Kapitel V indeholder bestemmelser om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og består hovedsagelig af standardbestemmelser. Nogle af bestemmelserne er ændret med henblik på at styrke de bemyndigede organers uafhængighed. I denne forbindelse bør navnlig artikel 23, artikel 25, artikel 27, artikel 28 og artikel 33 nævnes.

I **artikel 23** fastsættes der krav til bemyndigende myndigheder. Bemyndigende myndigheder skal være objektive og uvildige i deres aktiviteter og skal sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter. De bør dog kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og Kommissionen for at sikre en sådan sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen.

Artikel 25 indeholder krav vedrørende bemyndigede organer. Det bemyndigede organ og dets personale bør kunne bevare uafhængigheden af de erhvervsdrivende i batteriværdikæden og af andre virksomheder, navnlig af batterifabrikanter, batterifabrikanters handelspartnere, aktionærer i batterifabrikanternes anlæg og andre bemyndigede organer og de bemyndigede organers erhvervssammenslutninger samt moderselskaber og dattervirksomheder.

Artikel 27 omhandler dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer. Det accepteres, at bemyndigede organer giver dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed, men det bør fastslås, at visse aktiviteter og beslutningsprocedurer udelukkende varetages af det enkelte bemyndigede organ, som udfører overensstemmelsesvurderingen.

Artikel 28 omhandler ansøgning om notifikation. I henhold til artikel 25 bør det bemyndigede organ kunne dokumentere sin uafhængighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 33 vedrører bemyndigede organers proceduremæssige forpligtelser. Hvis der træffes en negativ certificeringsafgørelse, bør den erhvervsdrivende få mulighed for at supplere dokumentationen vedrørende batteriet inden overensstemmelsesvurderingsorganets anden og endelige afgørelse om certificering.

I **kapitel VI** fastlægges de erhvervsdrivendes forpligtelser. Der er tale om standardbestemmelser, men artikel 39 bør bemærkes.

I henhold til **artikel 39** sammenholdt med **bilag X** skal der fastlægges due diligence-ordninger for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier, der markedsføres på det indre marked. Kommissionen tillægges beføjelser til at revidere listen over stoffer og risikokategorier, der er berørt af denne forpligtelse.

Kapitel VII indeholder forpligtelser vedrørende bortskaffelse af batterier. Det er relevant specifikt at henvise til bestemmelserne om registrering, udvidet producentansvar, indsamling, behandling og genvinding, herunder genvindingseffektivitet, oplysninger om udtjente batterier, ændring af anvendelsen af batterier og rapportering. Bestemmelserne i dette kapitel erstatter de tilsvarende bestemmelser i direktiv 2006/66/EF, som ophæves med virkning fra den 1. juli 2023.

I henhold **artikel 46** skal medlemsstaterne oprette et register, som skal bruges til at overvåge producenternes overholdelse af kravene til bortskaffelse af batterier. Registret forvaltes af den kompetente myndighed i en medlemsstat. Producenterne forpligtes til at

lade sig registrere, og registreringen meddeles efter ansøgning, som skal indeholde alle de oplysninger, der er anført i artiklen.

Ved **artikel 47** indføres der udvidet producentansvar for batterier, der første gang leveres i en medlemsstat. Dette indebærer et krav om, at batteriproducenter skal sikre, at forpligtelserne til affaldshåndtering opfyldes. For at opfylde deres forpligtelser kan producenterne også organisere sig kollektivt i en producentansvarsorganisation. Dette ansvar omfatter navnlig forpligtelserne til at finansiere og organisere særskilt indsamling og behandling af udtjente batterier, rapportere til den kompetente myndighed, fremme særskilt indsamling af batterier og fremlægge oplysninger, herunder om bortskaffelse af batterier.

I **artikel 48** fastsættes det, at producenter, individuelt eller gennem en producentorganisation, skal sikre, at alle udtjente bærbare batterier, uanset deres art, mærke eller oprindelse, indsamles. Til dette formål etablerer de i samarbejde med andre involverede operatører, herunder distributører, anlæg til behandling af affald af elektrisk udstyr og udrangerede køretøjer, offentlige myndigheder og frivillige indsamlingssteder, et net af indsamlingssteder, som er gratis for slutbrugerne. Producenterne forpligtes desuden til at sørge for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente batterier fra disse indsamlingssteder med henblik på at sikre, at udtjente bærbare batterier efterfølgende behandles og genvindes. Producenter af udtjente bærbare batterier forpligtes til at nå de indsamlingsmål, der er fastsat i artiklen. Indsamlingsordningerne skal godkendes af den kompetente myndighed, som skal verificere, at producenterne opfylder forpligtelserne vedrørende indsamling af udtjente bærbare batterier, herunder kontrollere, at målene nås.

I henhold til **artikel 49** skal producenter af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, individuelt eller gennem en producentansvarsorganisation, organisere indsamlingen af alle udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier. Indsamlingen skal være gratis og uden forpligtelse for slutbrugeren til at købe et nyt batteri. Producenterne tilbagetager udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier fra slutbrugere eller fra tilgængelige indsamlingssteder i samarbejde med distributører af disse batterityper, anlæg til behandling og genvinding af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer, offentlige myndigheder og tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne.

I **artikel 55** fastsættes de indsamlingsprocenter, der skal opnås af medlemsstaterne, for udtjente bærbare batterier, undtagen udtjente batterier fra lette transportmidler på nuværende tidspunkt. Indsamlingsprocenterne øges gradvist for at sikre, at 65 % af alle udtjente batterier indsamles inden udgangen af 2025, og at 70 % af sådanne batterier indsamles inden udgangen af 2030.

I **artikel 56** fastsættes de krav, der skal opfyldes af behandlingsanlæg for alle indsamlede udtjente batterier, for at de behandles og genvindes korrekt. Hvis behandlingsanlæggene og -processerne er omfattet af direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, finder dette direktiv anvendelse. Behandlingen udføres under alle omstændigheder på grundlag af de bedste tilgængelige teknikker og de krav, der er yderligere beskrevet i bilag XII, del A. I overensstemmelse med det affaldshierarki, der er fastsat ved artikel 4 i direktiv 2008/98/EF, må batterier ikke deponeres eller forbrændes.

Artikel 57 omhandler genvindingseffektivitets- og materialenyttiggørelsesmål og fastsætter, at alle indsamlede udtjente batterier skal indgå i en genvindingsoperation. Genvindingsprocesserne skal opfylde minimumskravene til genvindingseffektivitet som fastsat i bilag XII, som vil stige med tiden. Disse krav er fastsat med hensyn til blysyrebatterier, nikkelcadmiumbatterier, litiumbatterier og andre batterier.

Artikel 59 indeholder krav vedrørende ændring af anvendelsen af industribatterier og traktionsbatterier og genfremstilling af disse batterier til et andet liv. Denne artikel indeholder krav om at lette en sådan operation, herunder at producenterne af disse batterier skal give de virksomheder, der foretager sådanne ændringer af anvendelsen, adgang til batteristyringssystemet, så de kan afgøre et batteris sundhedstilstand. Artiklen omfatter også forpligtelser for personer, der ændrer anvendelsen af batterier eller genfremstiller batterier, med henblik på at sikre, at undersøgelse, ydeevnetest, emballering og forsendelse af batterier og deres komponenter udføres efter hensigtsmæssige kvalitetskontrol- og sikkerhedsanvisninger. De personer, der ændrer anvendelsen af batterier eller genfremstiller batterier, skal sikre, at batteriet efter ændring af anvendelsen eller genfremstilling overholder denne forordning og andre relevante lovgivningsmæssige og tekniske krav til dets specifikke formål, når det markedsføres. Hvis det imidlertid påvises, at et batteri, hvis anvendelse er blevet ændret, eller som er blevet genfremstillet, blev markedsført inden ikrafttræden af visse krav vedrørende CO₂-fodaftryk, genvundet indhold, ydeevne og holdbarhed samt due diligence i forsyningskæden (anført i forordningens artikel 7, 8, 10 og 39), finder forpligtelserne i disse bestemmelser ikke anvendelse på det pågældende batteri, når dets anvendelse ændres, eller når det genfremstilles. Med henblik på at dokumentere, at et udtjent batteri ikke længere er affald, skal den erhvervsdrivende, der udfører den pågældende aktivitet, efter anmodning fra en kompetent myndighed fremlægge: 1) dokumentation for evaluering eller test af sundhedstilstand, 2) bevis for videre anvendelse (ved hjælp af en faktura eller salgsaftale) og 3) hensigtsmæssig beskyttelse mod beskadigelse under transport, pålæsning og aflæsning. Disse oplysninger skal være tilgængelige for slutbrugere og tredjeparter, der handler på deres vegne, på lige vilkår som en del af den tekniske dokumentation, der ledsager batteriet med ændret anvendelse, når det markedsføres eller tages i brug.

Artikel 60 indeholder krav om levering af oplysninger vedrørende udtjente batterier. Dette omfatter forpligtelser for producenterne eller deres producentansvarsorganisationer over for slutbrugere og distributører med hensyn til deres bidrag til bortskaffelsen. Ved denne artikel fastsættes der også forpligtelser til at levere oplysninger vedrørende sikkerheden i forbindelse med indsamling og oplagring af udtjente batterier til distributører og erhvervsdrivende, som medvirker ved indsamling og behandling af affald, og til at give disse erhvervsdrivende oplysninger, der kan lette udtagningen og den efterfølgende behandling af udtjente batterier.

Artikel 61 vedrører rapportering fra de respektive erhvervsdrivende, som er involveret i affaldshåndteringen, til den kompetente myndighed om affaldshåndteringen af batterier. Dette omfatter navnlig krav til producenterne eller deres producentansvarsorganisationer om, at de skal indgive rapporter om det antal batterier, de har markedsført, de udtjente batterier, de har indsamlet og leveret til behandling og genvinding, og til genvindingsvirksomheder om, at de skal indgive rapporter om udtjente batterier, der genvindes, genvindingseffektiviteten, niveauerne af nyttiggjorte materialer fra udtjente batterier og det antal batterier, der er blevet behandlet og genvundet.

Artikel 62 omhandler rapportering fra medlemsstaterne og Kommissionen. For hvert kalenderår og for hver batteritype og -kemi meddeler medlemsstaterne Kommissionen den mængde batterier, der er leveret for første gang til distribution eller anvendelse på en medlemsstats område, den mængde udtjente batterier, de har indsamlet, og data om den opnåede genvindingseffektivitet, og de oplyser, om forordningens krav vedrørende genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse er blevet opfyldt. Kommissionen fastsætter rapporteringsformatet ved gennemførelsesretsakter.

Kapitel VIII vedrører elektronisk udveksling af oplysninger.

Artikel 64 omhandler det elektroniske udvekslingssystem, som Kommissionen etablerer inden den 1. januar 2026. Systemet skal indeholde oplysninger og data om genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager som fastsat i bilag XIII. Det skal være muligt at sortere og søge i disse oplysninger og data i overensstemmelse med åbne standarder for tredjeparters anvendelse. Den relevante erhvervsdrivende skal kunne indlæse oplysninger i systemet i et maskinlæsbart format. Kommissionen offentliggør gennem systemet visse oplysninger, jf. artikel 62, og fastsætter ved en gennemførelsesretsakt yderligere detaljer vedrørende systemets arkitektur, det format, hvori oplysningerne skal indgives, og reglerne for at få adgang til, dele, håndtere, udforske, offentliggøre og genbruge oplysningerne og dataene i systemet.

Artikel 65 omhandler batteripasset, og det fastsættes, at producenter af industribatterier og traktionsbatterier senest den 1. januar 2026 skal registrere hvert enkelt batteri, som de markedsfører, elektronisk. Registreringen skal være unik for hvert batteri og identificeres ved hjælp af en entydig identifikator. Batteripasset skal kædes samme med oplysningerne om de grundlæggende egenskaber for hver batteritype og -model, der er lagret i det datasystem, der er oprettet i henhold til artikel 64, og det skal være tilgængeligt online.

Kapitel IX indeholder standardbestemmelser om markedsovervågning.

I henhold til **artikel 69** kan markedsovervågningsmyndigheder kræve, at erhvervsdrivende iværksætter korrigerende tiltag, hvis det konstateres, at batteriet ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller hvis erhvervsdrivende overtræder en forpligtelse, der følger af reglerne om det indre marked eller reglerne om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og due diligence.

Kapitel X vedrører grønne offentlige indkøb, proceduren for indførelse af nye begrænsninger og tilpasning af eksisterende begrænsninger for farlige stoffer og Kommissionens anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden.

Artikel 70 omhandler grønne offentlige indkøb, og det fastsættes, at ordregivende myndigheder og enheder, som indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, tager hensyn til batteriernes indvirkning på miljøet i hele deres livscyklus med henblik på at sikre, at sådanne virkninger holdes på et minimum. Til det formål anmodes de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder om at medtage tekniske specifikationer og tildelingskriterier baseret på artikel 7-10 for at sikre, at et produkt udvælges blandt produkter med betydeligt mindre miljøvirkninger i deres livscyklus. Kommissionen kan fastsætte obligatoriske minimumskrav for grønne offentlige indkøb ved delegerede retsakter.

Artikel 71 omhandler proceduren for ændring af begrænsningerne for farlige stoffer i henhold til artikel 6 og bilag I.

Artikel 72 omhandler due diligence-ordninger i forsyningskæden og Kommissionens anerkendelse heraf. Regeringer, industrisammenslutninger og grupperinger af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med due diligence-ordninger, kan ansøge Kommissionen om at få den due diligence-ordning i forsyningskæden, der er udviklet og bestyres af dem, anerkendt af Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at due diligence-ordningen i forsyningskæden, når den gennemføres effektivt af en erhvervsdrivende, sætter denne erhvervsdrivende i stand til at overholde kravet om at indføre en due diligence-ordning, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tilstås ækvivalensanerkendelse for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning.

I *kapitel XI* fastsættes Kommissionens delegerede beføjelser og udvalgsproceduren.

I *kapitel XII* fastsættes en ændring af forordning (EU) 2019/1020.

Kapitel XIII indeholder de afsluttende bestemmelser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den europæiske grønne pagt³ er en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. En omstilling fra anvendelsen af fossile brændsler i køretøjer til elektromobilitet er en af forudsætningerne for at nå målet om klimaneutralitet i 2050. For at Unionens produktpolitikker kan bidrage til at sænke CO₂-udledningerne på globalt plan, skal det sikres, at produkter, der markedsføres og sælges i Unionen, tilvejebringes og produceres på en bæredygtig måde.
- (2) Batterier er en vigtig energikilde og en af de vigtigste katalysatorer for bæredygtig udvikling, grøn mobilitet, ren energi og klimaneutralitet. Det forventes, at efterspørgslen efter batterier vil vokse hurtigt i de kommende år, navnlig til elektriske køretøjer til vejtransport, der anvender batterier til trækraft, og det betyder, at dette

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final/3).

marked i stigende grad bliver et strategisk marked på globalt plan. Der vil fortsat blive gjort betydelige videnskabelige fremskridt på området for batteriteknologi. I lyset af batteriernes strategiske betydning og med henblik på at skabe retssikkerhed for alle involverede operatører og undgå forskelsbehandling, hindringer for handelen og fordrejninger på batterimarkedet skal der fastsættes regler for batteriernes bæredygtighedsparametre, ydeevne, sikkerhed, indsamling, genvinding og second life samt for oplysninger om batterier. Der skal skabes en harmoniseret lovgivningsramme for batterier, som omhandler hele livscyklussen for batterier, der markedsføres i Unionen.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF⁴ har medført en forbedring af batteriers miljøpræstationer og en række fælles regler og fastsat fælles bestemmelser og forpligtelser for erhvervsdrivende, navnlig gennem harmoniserede regler for indholdet af tungmetaller og mærkning batterier samt regler og mål for håndtering af alle udtjente batterier baseret på udvidet producentansvar.
- (4) I sine rapporter om gennemførelsen, virkningen og evalueringen af direktiv 2006/66/EF⁵ har Kommissionen fremhævet ikke kun direktivets resultater, men også dets begrænsninger, navnlig på baggrund af en helt ny kontekst, som er kendetegnet ved batteriernes strategiske betydning og deres øgede anvendelse.
- (5) I Kommissionens strategiske handlingsplan for batterier⁶ beskrives en række foranstaltninger til støtte for indsatsen for at opbygge en batteriværdikæde i Europa, som omfatter udvinding af råstoffer, bæredygtig tilvejebringelse og forarbejdning, bæredygtige batterimaterialer, celleproduktion samt genanvendelse og genvinding af batterier.
- (6) I den europæiske grønne pagt bekræftede Kommissionen sit tilsagn om at gennemføre den strategiske handlingsplan for batterier og anførte, at den vil foreslå lovgivning med det formål at tilvejebringe en sikker, cirkulær og bæredygtig batteriværdikæde for alle batterier, herunder med det formål at forsyne det voksende marked for elkøretøjer.
- (7) I sine konklusioner af 4. oktober 2019 om "Mere cirkularitet — omstilling til et bæredygtigt samfund" opfordrede Rådet bl.a. til sammenhængende politikker, der støtter udviklingen af teknologier, som kan forbedre batteriers bæredygtighed og cirkularitet som led i omstillingen til elektromobilitet. Rådet har endvidere opfordret til en hurtig revision af direktiv 2006/66/EF, som bør omfatte alle relevante batterier og materialer og navnlig omhandle specifikke krav vedrørende litium og kobolt samt

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

⁵ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 9. april 2019 om gennemførelsen og virkningerne for miljøet og det indre markeds funktion af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (COM(2019) 166 final) og Commission Staff Working Document on the evaluation of the Directive 2006/66/EC on batteries and accumulators and waste batteries and accumulators and repealing Directive 91/157/EEC (SWD(2019) 1300 final).

⁶ Bilag 2 til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 17. maj 2018: ET MOBILT EUROPA — Bæredygtig mobilitet i Europa: sikker, opkoblet og ren (COM(2018) 293 final).

en ordning, som gør det muligt at tilpasse nævnte direktiv til fremtidige ændringer i batteriteknologier.

- (8) I den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi, som blev vedtaget den 11. marts 2020⁷ anføres det, at der i forslaget til en ny lovgivningsramme for batterier vil blive taget hensyn til regler om genvundet indhold og foranstaltninger til at forbedre indsamlings- og genvindingsprocenterne for alle batterier, sikre nyttiggørelse af værdifulde materialer og sørge for vejledning til forbrugerne, og at den vil omhandle den eventuelle udfasning af ikkegenopladelige batterier, hvor der findes alternativer. Det anføres endvidere, at der vil blive taget hensyn til bæredygtigheds- og gennemsigtighedskrav under hensyntagen til batteriproduktionens CO₂-aftryk, etisk tilvejebringelse af råstoffer og forsyningsikkerhed samt fremme af genanvendelse, ændring af anvendelse og genvinding af batterier.
- (9) For at tage hensyn til hele livscyklussen for alle batterier, der markedsføres i Unionen, skal der indføres harmoniserede produkt- og markedsføringskrav, herunder overensstemmelsesvurderingsprocedurer, samt krav om, at batteriernes bortskaffelsesfase skal være fuldt dækket. Krav vedrørende bortskaffelsesfasen er nødvendige for at tage højde for batteriernes miljøvirkninger og navnlig støtte etableringen af genvindingsmarkeder for batterier og markeder for sekundære råstoffer fra batterier med henblik på at lukke materialekredsløbene. For at opfylde målsætningerne om, at hele livscyklussen for et batteri skal være omhandlet i én retsakt, og samtidig undgå hindringer for handelen og fordrejning af konkurrencevilkårene og sikre det indre markeds integritet bør bestemmelserne vedrørende kravene til batterier finde ensartet anvendelse på alle erhvervsdrivende i Unionen og ikke give mulighed for forskellig gennemførelse i medlemsstaterne. Direktiv 2006/66/EF bør derfor erstattes af en forordning.
- (10) Denne forordning bør finde anvendelse på alle typer batterier og akkumulatorer, der markedsføres eller tages i brug i Unionen, både særskilt og indbygget i apparater eller på anden måde leveret med elektriske og elektroniske apparater og køretøjer. Denne forordning bør finde anvendelse, uanset om et batteri er udformet til et bestemt produkt eller er til almindelig anvendelse, og uanset om det er indbygget i et produkt eller leveres sammen med eller separat fra et produkt, hvori det skal anvendes i.
- (11) Produkter, der markedsføres som batteripakker, dvs. batterier eller grupper af celler, der er forbundne og/eller indkapslet i en indfatning til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne, og som er i overensstemmelse med definitionen af batterier, bør være omfattet af de krav, der finder anvendelse på batterier. Produkter, der markedsføres som batterimoduler, som er i overensstemmelse med definitionen af batteripakker, bør være omfattet af de krav, der finder anvendelse på batteripakker.
- (12) Inden for forordningens brede anvendelsesområde bør der skelnes mellem forskellige kategorier af batterier i overensstemmelse med deres udformning og anvendelse, uafhængigt af batterikemien. Klassificeringen mellem bærbare batterier på den ene side og industribatterier og bilbatterier på den anden i direktiv 2006/66/EF bør

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 11. marts 2020: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

udvikles yderligere for bedre at afspejle nye tendenser i brugen af batterier. Batterier, der anvendes til trækraft i elkøretøjer, og som efter direktiv 2006/66/EF blev klassificeret i kategorien for industribatterier, udgør en stor og voksende del af markedet, som følge af den hurtige vækst, der gør sig gældende for elkøretøjer til vejtransport. De batterier, der anvendes til trækraft i køretøjer til vejtransport bør derfor klassificeres i en ny kategori af traktionsbatterier. Batterier, der anvendes til trækraft i andre transportkøretøjer, herunder jernbane-, vandvejs- og luftfartstransport, er fortsat omfattet af kategorien for industribatterier i henhold til denne forordning. Kategorien for industribatterier omfatter en bred gruppe af batterier, der er udviklet til industrielle formål, kommunikationsinfrastruktur, landbrugsaktiviteter eller produktion og distribution af elektrisk energi. Ud over denne ikkeudtømmende liste over eksempler bør ethvert batteri, der ikke er et bærbart batteri, et bilbatteri eller et traktionsbatteri, anses for et industribatteri. Batterier, der anvendes til energilagring i private hjem, anses for industribatterier inden for rammerne af denne forordning. Med henblik på at sikre, at alle batterier, der anvendes i lette transportmidler, f.eks. elcykler og elscootere, klassificeres som bærbare batterier, er det nødvendigt at præcisere definitionen af bærbare batterier og indføre en vægtgrænse for sådanne batterier.

- (13) Batterier bør udformes og fremstilles således, at deres ydeevne, holdbarhed og sikkerhed optimeres, og deres miljøaftryk minimeres. Der bør fastlægges specifikke bæredygtighedskrav for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager med en kapacitet på over 2 kWh, da sådanne batterier repræsenterer det markedssegment, der forventes at vokse mest i de kommende år.
- (14) For at sikre, at de forpligtelser, der følger af denne forordning, opfyldes, og for at kontrollere og verificere, at producenter og producentansvarsorganisationer overholder kravene i denne forordning, skal medlemsstaterne udpege en eller flere kompetente myndigheder.
- (15) Brugen af farlige stoffer i batterier bør begrænses for at beskytte menneskers sundhed og miljøet og reducere forekomsten af sådanne stoffer i affald. Ud over de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁸, bør der fastsættes begrænsninger for kviksølv og cadmium i visse typer batterier. Batterier, der anvendes i køretøjer, som er omfattet af en undtagelse i henhold til bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF⁹, bør undtages fra forbuddet mod at indeholde cadmium.
- (16) For at sikre, at farlige stoffer, der udgør en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, når de anvendes i batterier, omfattes af de fornødne bestemmelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af begrænsningerne for farlige stoffer i batterier.

- (17) Proceduren for vedtagelse af nye begrænsninger og ændring af eksisterende begrænsninger for farlige stoffer i batterier bør strømlines fuldt ud med forordning (EF) nr. 1907/2006. For at sikre effektiv beslutningstagning, koordinering og forvaltning af de relaterede tekniske, videnskabelige og administrative aspekter af denne forordning bør Det Europæiske Kemikalieagentur, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1907/2006 ("ECHA" eller "agenturet"), udføre nærmere specificerede opgaver med hensyn til evalueringen af risici fra stoffer ved produktionen og anvendelsen af batterier og af eventuelle risici ved udtjente batterier samt evalueringen af de socioøkonomiske elementer og analysen af alternativer i overensstemmelse med agenturets relevante retningslinjer. ECHA's Udvalg for Risikovurdering og Socioøkonomisk Analyse bør følgelig bidrage til udførelsen af visse opgaver, som agenturet pålægges ved denne forordning.
- (18) Den forventede massive udbredelse af batterier i sektorer som f.eks. mobilitet og energilagring bør sænke CO₂-udledningerne, men for at maksimere dette potentiale skal deres samlede livscyklus have et lille CO₂-fodaftryk. I overensstemmelse med reglerne for en produktkategoris miljøaftryk for genopladelige high specific energy-batterier til mobile anvendelser¹⁰ er klimaændringer den næsthøjeste tilknyttede påvirkningskategori efter brugen af mineraler og metaller. Den tekniske dokumentation for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, som markedsføres i Unionen, bør derfor ledsages af en erklæring vedrørende CO₂-fodaftryk, som bør være specifik for hver produktionsbatch, hvis det er nødvendigt. Batterier produceres i batches, i bestemte antal og inden for bestemte tidsrammer. Harmonisering af de tekniske regler for beregning af CO₂-fodaftrykket af alle genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, der markedsføres i Unionen, er en forudsætning for at indføre et krav om, at den tekniske dokumentation, der ledsager batterierne, skal indeholde en erklæring vedrørende CO₂-fodaftryk, og for efterfølgende at fastsætte ydeevneklasser for CO₂-fodaftryk, som gør det muligt at udpege de batterier, der samlet set har det mindste CO₂-fodaftryk. Krav om information og klar mærkning om batteriernes CO₂-fodaftryk forventes ikke i sig selv at føre til den adfædsændring, der er nødvendig for at sikre, at Unionens mål om at dekarbonisere mobilitets- og energilagringsektorerne nås, i overensstemmelse med de internationalt fastsatte målsætninger for klimaændringer¹¹. Der vil derfor blive indført maksimale kulstofgrænser i forlængelse af en særskilt konsekvensanalyse for at fastsætte disse værdier. I sit forslag til den maksimale grænseværdi for CO₂-fodaftryk vil Kommissionen bl.a. tage hensyn til den relative fordeling af CO₂-fodaftrykværdier i batterier på markedet, det opnåede fremskridt i reduktionen af CO₂-fodaftrykket af batterier, der er markedsført i Unionen, og denne foranstaltningens faktiske og potentielle bidrag til Unionens mål om bæredygtig mobilitet og klimaneutralitet senest i 2050. Med henblik på at opnå gennemsigtighed med hensyn til batteriernes CO₂-aftryk og omstille EU-markedet til batterier med mindre kulstof er en gradvis og

¹⁰ Product Environmental Footprint — Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf.

¹¹ Parisaftalen (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4) og FN's rammekonvention om klimaændringer, som findes på <https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>.

kumulativ stramning af kravene til CO₂-fodafttryk berettiget, uanset hvor batterierne produceres. Som resultat af disse krav vil de undgåede CO₂-udledninger i batteriernes livscyklus bidrage til Unionens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Dette kan også underbygge andre politikker på EU-plan og nationalt plan, f.eks. incitamentet til eller kriterier for grønne offentlige indkøb, som fremmer produktionen af batterier med lavere miljøpåvirkninger.

- (19) Nogle stoffer i batterier, f.eks. kobolt, bly, litium eller nikkel, hentes fra knappe ressourcer, som ikke er let tilgængelige i Unionen, og Kommissionen anser nogle af disse for kritiske råstoffer. Dette er et område, hvor Europa skal styrke sin strategiske autonomi og øge sin modstandsdygtighed med henblik på at kunne imødegå eventuelle afbrydelser af forsyningen som følge af sundhedskriser eller andre kriser. Forbedring af cirkulariteten og ressourceeffektiviteten med øget genvinding og nyttiggørelse af disse råstoffer vil bidrage til at nå dette mål.
- (20) Den øgede anvendelse af nyttiggjorte materialer vil støtte udviklingen af den cirkulære økonomi og sikre en mere ressourceeffektiv anvendelse af materialer, samtidig med at EU's afhængighed af materialer fra tredjelande mindskes. For batterier er dette særligt relevant for kobolt, bly, litium og nikkel. Det er derfor nødvendigt at fremme nyttiggørelsen af sådanne materialer fra affald og indføre et krav vedrørende niveauet af genvundet indhold i batterier, der anvender kobolt, bly, litium og nikkel i aktive materialer. I denne forordning fastsættes der obligatoriske mål for genvundet indhold af kobolt, bly, litium og nikkel, som bør nås senest i 2030. For kobolt, litium og nikkel er de mål, der skal nås senest i 2035, blevet forhøjet. For alle mål bør der tages hensyn til tilgængeligheden af affald, hvorfra sådanne stoffer kan nyttiggøres, den tekniske gennemførlighed af de involverede nyttiggørelses- og produktionsprocesser samt den tid, de erhvervsdrivende skal bruge for at tilpasse deres forsynings- og produktionsprocesser. Inden sådanne obligatoriske mål finder anvendelse, bør kravet om genvundet indhold derfor begrænses til fremlæggelse af oplysninger om genvundet indhold.
- (21) For at tage højde for risikoen i forbindelse med leveringen af kobolt, bly, litium og nikkel og for at vurdere deres tilgængelighed bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af målene for den minimumsandel af genvundet kobolt, bly, litium eller nikkel, der forekommer i aktive materialer i batterier.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om beregning og verifikation af den mængde kobolt, bly, litium eller nikkel, som er nyttiggjort fra affald, der forekommer i aktive materialer i batterierne, for hver batterimodel og -batch for hver fabrik, og om oplysningskravene til den tekniske dokumentation bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (23) Batterier, der markedsføres i Unionen, bør være holdbare og højeffektive. Der skal derfor fastsættes parametre for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier. For traktionsbatterier udvikler UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet (*Working Group on Electric Vehicles and the Environment*) krav til holdbarhed i køretøjerne, og der fastsættes derfor ikke yderligere holdbarhedskrav i denne forordning. På området for batterier til energilagring anses de eksisterende

målemetoder til at teste batteriers ydeevne og holdbarhed på den anden side ikke for at være tilstrækkeligt præcise og repræsentative til, at de kan lægges til grund for indførelsen af minimumskrav. Indførelsen af minimumskrav vedrørende disse batteriers ydeevne og holdbarhed bør ledsages af tilgængelige og tilstrækkeligt harmoniserede standarder eller fælles specifikationer.

- (24) For at reducere batteriernes indvirkning på miljøet i hele deres livscyklus bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af parametrene for ydeevne og holdbarhed og fastlæggelse af minimumsværdier for disse parametre for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier.
- (25) Nogle ikkegenopladelige batterier til almindelig anvendelse kan indebære en ineffektiv udnyttelse af ressourcer og energi. Der bør fastsættes objektive krav til sådanne batteriers ydeevne og holdbarhed med henblik på at sikre, at der markedsføres færre ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse med lav ydeevne, navnlig hvis den alternative anvendelse af genopladelige batterier ifølge en livscyklusvurdering samlet set medfører miljøfordele.
- (26) For at sikre, at bærbare batterier, der er indbygget i apparater, er omfattet af korrekt særskilt indsamling, behandling og genvinding af høj kvalitet, når de er udtjent, skal der indføres bestemmelser om, at de skal kunne udtages fra og udskiftes i sådanne apparater. Brugte batterier bør også kunne udskiftes med det formål at forlænge den forventede levetid for de apparater, som de indgår i. De almindelige bestemmelser i denne forordning kan suppleres med krav, der fastsættes for bestemte batteridrevne produkter gennem gennemførelsesforanstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF¹². Hvis der i anden EU-lovgivning fastsættes mere specifikke krav af sikkerhedshensyn vedrørende udtagning af batterier fra produkter (f.eks. legetøj), bør disse specifikke krav finde anvendelse.
- (27) Pålidelige batterier er af afgørende betydning for driften og sikkerheden af mange produkter, apparater og tjenester. Batterier bør derfor udformes og produceres med henblik på sikker drift og brug. Dette aspekt er særlig relevant for stationære batteribaserede energilagringssystemer, som i øjeblikket ikke er omfattet af anden EU-lovgivning. De parametre, der skal lægges til grund for sikkerhedstest, bør derfor fastsættes for disse energilagringssystemer.
- (28) For at forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og deres vigtigste karakteristika og om udtjente batterier, for at sætte slutbrugerne i stand til at træffe informerede beslutninger, når de køber og kasserer batterier, og for at sætte affaldsoperatører i stand til at behandle udtjente batterier korrekt, bør batterierne mærkes. Batterier bør mærkes med alle de nødvendige oplysninger vedrørende deres vigtigste karakteristika, herunder deres kapacitet og indhold af visse farlige stoffer. For at sikre, at oplysningerne er tilgængelige med tiden, bør disse oplysninger også stilles til rådighed i form af QR-koder.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

- (29) Oplysninger om batteriers ydeevne er afgørende for at sikre, at slutbrugerne som forbrugere forsynes med tilstrækkelige og aktuelle oplysninger, og at de har et fælles grundlag for at sammenligne forskellige batterier, inden de foretager deres indkøb. Bærbare batterier til almindelig anvendelse og bilbatterier bør derfor forsynes med en mærkat med oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål. Det er desuden vigtigt, at slutbrugeren får vejledning i, hvordan udtjente batterier bortskaffes korrekt.
- (30) Genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager med en kapacitet på over 2 kWh bør indeholde et batteristyringssystem, der lagrer data, således at batteriernes sundhedstilstand og forventede levetid til enhver tid kan bestemmes af slutbrugeren eller en tredjepart på dennes vegne. Med henblik på ændret anvendelse eller genfremstilling af et batteri bør den person, som har købt et batteri, eller en tredjepart, der handler på dennes vegne, til enhver tid have adgang til batteristyringssystemet med henblik på at evaluere batteriets restværdi, fremme genanvendelse, ændring af anvendelse og genfremstilling af batteriet, og med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944¹³, som driver virtuelle kraftværker i elnet. Dette krav bør gælde i tillæg til EU-lovgivningen om typegodkendelse af køretøjer, herunder tekniske specifikationer, der hidrører fra arbejdet i UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet om dataadgang i elkøretøjer.
- (31) En række produktspecifikke krav i denne forordning, herunder vedrørende ydeevne, holdbarhed, ændret anvendelse og sikkerhed, bør måles ved brug af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som anvender alment anerkendte metoder og beregningsmetoder. For at sikre, at der ikke er hindringer for handelen på det indre marked, bør standarderne harmoniseres på EU-plan. Sådanne metoder og standarder bør så vidt muligt tage hensyn til den reelle brug af batterier, afspejle spektret af den gennemsnitlige forbrugeradfærd og være robuste for at forhindre forsætlig og uforsætlig omgåelse. Når referencen til en sådan standard er blevet vedtaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012¹⁴ og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, fastlægges der en formodning om overensstemmelse med de produktspecifikke krav, der er vedtaget på grundlag af denne forordning, såfremt resultatet af disse metoder viser, at de minimumsværdier, der er fastsat for disse materielle krav, er opnået. Hvis der ikke findes offentliggjorte standarder på tidspunktet for anvendelsen af de produktspecifikke krav, bør Kommissionen vedtage fælles specifikationer ved hjælp af gennemførelsesretsakter, og overensstemmelsen med sådanne specifikationer bør også give anledning til en formodning om overensstemmelse. Hvis de fælles specifikationer på et senere tidspunkt viser sig at være mangelfulde, bør Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt ændre eller ophæve de pågældende fælles specifikationer.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets afgørelse 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

- (32) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed, tilpasse til nye teknologier og sikre modstandsdygtighed i tilfælde af globale kriser som f.eks. covid-19-pandemien bør det være muligt at give oplysninger om overensstemmelse med alle EU-retsakter, der finder anvendelse på batterier, online i form af en enkelt EU-overensstemmelseserklæring.
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008¹⁵ fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol af produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning. Nævnte forordning bør gælde for produkter, der er omfattet af nærværende forordning, for at sikre, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed i Unionen, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som menneskers sundhed, sikkerhed og miljøet.
- (34) For at gøre det muligt for erhvervsdrivende at dokumentere og for de kompetente myndigheder at verificere, at batterier, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder kravene i denne forordning, er det nødvendigt at fastsætte overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF¹⁶ indeholder en række moduler for procedurerne for overensstemmelsesvurdering, som omfatter procedurer af progressiv strenghedsgrad alt efter risikoniveauet og det krævede sikkerhedsniveau. Hvis der skal foretages overensstemmelsesvurdering, skal de procedurer, der anvendes til denne vurdering, i henhold til nævnte afgørelses artikel 4 vælges blandt disse moduler.
- (35) De valgte moduler afspejler imidlertid ikke visse specifikke aspekter, og de moduler, der er valgt til overensstemmelsesvurderingsproceduren, skal derfor tilpasses. For at tage hensyn til nyhedsgraden og kompleksiteten af de bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskrav, der er fastsat i denne forordning, og med henblik på at sikre, at de batterier, der markedsføres, er i overensstemmelse med de retlige krav, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af procedurerne for overensstemmelsesvurdering ved at tilføje verifikationstrin eller ændre vurderingsmodulet på grundlag af udviklingen på batterimarkedet eller i batteriværdikæden.
- (36) CE-mærkningen på et batteri angiver, at det pågældende batteri er i overensstemmelse med denne forordning. De generelle principper for anvendelsen af CE-mærkningen og dens tilknytning til andre mærker er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Disse principper bør finde anvendelse på CE-mærkningen af batterier. For at sikre, at batteriet oplagres, anvendes og bortskaffes på en måde, der er sikker, for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, bør der fastsættes særlige bestemmelser om anbringelsen af CE-mærkningen på batterier.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

- (37) De overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i denne forordning, kræver inddragelse af overensstemmelsesvurderingsorganer. For at sikre en ensartet gennemførelse af bestemmelserne i denne forordning bør medlemsstaternes myndigheder meddele disse organer til Kommissionen.
- (38) Som følge af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskravene til batterier og for at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen er det også nødvendigt at fastsætte krav for bemyndigende myndigheder, som er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer. Det bør navnlig sikres, at den bemyndigende myndighed er objektiv og uvildig i dens aktiviteter. Bemyndigende myndigheder bør forpligtes til at sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter, men de bør dog kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og Kommissionen for at sikre sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen.
- (39) Det er afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau, under fair konkurrencebetingelser og selvstændigt. Der bør derfor fastsættes krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive notificeret til at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. Disse krav bør fortsat gælde som grundlag for det bemyndigede organs fortsatte kompetence. For at sikre autonomi bør det kræves, at det bemyndigede organ og dets personale kan bevare uafhængigheden af de erhvervsdrivende i batteriværdikæden og af andre virksomheder, herunder erhvervssammenslutninger samt moderselskaber og dattervirksomheder. Det bemyndigede organ bør kunne dokumentere sin uafhængighed for den bemyndigende myndighed.
- (40) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de tilsvarende krav, der er fastsat i denne forordning.
- (41) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed. Visse aktiviteter og beslutningsprocedurer vedrørende både overensstemmelsesvurderingen af batterier og andre aktiviteter, der udføres internt i det bemyndigede organ, bør imidlertid udelukkende udføres af det bemyndigede organ selv for at sikre dets uafhængighed og autonomi. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for de batterier, der skal markedsføres i Unionen, bør underentreprenører og dattervirksomheder opfylde de samme krav som bemyndigede organer, hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.
- (42) Da de tjenester, som medlemsstaternes bemyndigede organer kan tilbyde, kan vedrøre batterier, der gøres tilgængelige på markedet i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse mod et bemyndiget organ. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at anmode den bemyndigende myndighed om at iværksætte korrigerende tiltag, hvis et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene i denne forordning.

- (43) Med henblik på at lette og fremskynde overensstemmelsesvurderingsproceduren, certificeringen og i sidste ende markedsadgangen og i lyset af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskravene til batterier er det afgørende, at bemyndigede organer hele tiden har adgang til det nødvendige testudstyr og de nødvendige testfaciliteter, og at de anvender procedurene uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. Af samme grunde og for at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende skal de bemyndigede organer anvende overensstemmelsesvurderingsprocedurene på en ensartet måde.
- (44) Inden der træffes en endelig beslutning om, hvorvidt der kan udstedes en overensstemmelsesattest, bør den erhvervsdrivende, der ønsker at markedsføre et batteri, have mulighed for at supplere dokumentationen for batteriet.
- (45) Kommissionen bør muliggøre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.
- (46) Der bør fastsættes forpligtelser vedrørende markedsføring eller ibrugtagning af et batteri, som skal opfyldes af de erhvervsdrivende, som omfatter fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbydere af distributionstjenester eller andre juridiske personer, som påtager sig det retlige ansvar i forbindelse med produktionen, markedsføringen eller ibrugtagningen af batterier.
- (47) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for, at batterier opfylder kravene i denne forordning i forhold til den rolle, som de hver især spiller i forsyningskæden, for at sikre et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed, sikkerhed og beskyttelse af ejendom og miljøet.
- (48) Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør batterier, som er i overensstemmelse med denne forordning, tilgængelige på markedet. Det er nødvendigt, at der findes en klar og forholdsmæssig fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
- (49) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om konstruktions- og produktionsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.
- (50) Fabrikanten bør give tilstrækkelige detaljerede oplysninger om den påtænkte anvendelse af batteriet, således at det kan markedsføres, ibrugtages, anvendes og bortskaffes, herunder eventuelt anvendes til andre formål, korrekt og sikkert.
- (51) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og forbrugerne bør de erhvervsdrivende som en del af deres kontaktoplysninger oplyse en webadresse som supplement til postadressen.
- (52) Det skal sikres, at batterier fra tredjelande, der markedsføres i Unionen, overholder kravene i denne forordning, uanset om de importeres som selvstændige batterier eller indbygget i produkter, og navnlig at fabrikanterne har underkastet disse batterier hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om, at importørerne skal sikre sig, at de batterier, de markedsfører og tager i brug, opfylder kravene i denne forordning, og at CE-mærkningen på batterier

og den dokumentation, som fabrikanterne har udarbejdet, er til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på kontrol.

- (53) Ved markedsføring eller ibrugtagning af et batteri bør importøren anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og den postadresse, hvorpå vedkommende kan kontaktes, på batteriet. Der bør kunne gøres undtagelse herfra i tilfælde, hvor det pågældende batteris størrelse gør det umuligt. Dette omfatter tilfælde, hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre sit navn og sin adresse på batteriet, eller hvis batteriet er for lille til, at disse oplysninger kan anføres.
- (54) Eftersom distributøren gør et produkt tilgængeligt på markedet, efter at det er blevet markedsført eller taget i brug af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu for at sikre, at hans håndtering af batteriet ikke indvirker negativt på batteriets opfyldelse af kravene i denne forordning.
- (55) En importør eller distributør, der markedsfører eller ibrugtager et batteri i importørens eller distributørens eget navn eller varemærke, eller som ændrer et batteri på en sådan måde, at overensstemmelsen med kravene i denne forordning kan blive berørt, eller ændrer anvendelsen af et batteri, der allerede er markedsført, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig en fabrikants forpligtelser.
- (56) Distributører og importører er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de nationale myndigheder, og være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende batteri.
- (57) Hvis et batteri kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager dette til at gøre markedsovervågningen enklere og mere effektiv. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore de erhvervsdrivende, der har markedsført, tilgængeliggjort eller ibrugtaget ikke-overensstemmende batterier. De erhvervsdrivende bør derfor forpligtes til at opbevare oplysninger om deres transaktioner med batteriet i en bestemt periode.
- (58) Udvinningen af, forarbejdningen af og handelen med naturlige mineralressourcer er nødvendig for at tilvejebringe de råstoffer, der skal bruges til produktion af batterier. Batterifabrikanter er, uanset deres position eller indflydelse på leverandører og uanset deres geografiske placering, ikke upåvirkede af risikoen for at bidrage til negative virkninger i forsyningskæden for mineraler. For visse råstoffer anvendes mere end halvdelen af den globale produktion til batterier. Mere end 50 % af den globale efterspørgsel efter kobolt og mere end 60 % af verdens s litium anvendes f.eks. til produktion af batterier. Omkring 8 % af den globale produktion af naturlig grafit og mere end 6 % af den globale nikkelproduktion bruges til produktion af batterier.
- (59) Kun få lande leverer disse råstoffer, og i nogle tilfælde kan lave forvaltningsstandarder forværre miljømæssige og sociale problemer. For både kobolt og nikkel er minedrift og raffinering forbundet med en lang række sociale og miljømæssige problemer, herunder potentielle farer for miljøet og menneskers sundhed. Mens de sociale og miljømæssige virkninger er mindre alvorlige for naturlig grafit, udføres minedriften for en stor andels vedkommende af ikkeindustrielle og små minebedrifter, og den udføres primært under uformelle forhold, som kan medføre alvorlige sundheds- og

miljømæssige virkninger, herunder ingen reguleret minelukning og ingen genopretning, hvilket fører til ødelæggelse af økosystemer og jordbund. For litium vil den forventede stigning i dets anvendelse til batteriproduktion sandsynligvis medføre yderligere pres på udvindings- og raffineringsaktiviteter, og litium bør derfor medtages i anvendelsesområdet for forpligtelser til due diligence i forsyningskæden. Den forventede massive stigning i efterspørgslen efter batterier i Unionen bør ikke bidrage til en forøgelse af sådanne miljømæssige og sociale risici.

- (60) Nogle af de pågældende råstoffer, f.eks. kobolt, litium og naturlig grafit, anses for kritiske råstoffer for Unionen¹⁷, og EU's batteriøkosystem kan kun fungere hensigtsmæssigt, hvis de tilvejebringes bæredygtigt.
- (61) Der findes allerede en række frivillige tiltag i batteriforsyningskæden, som har til formål at stimulere overholdelsen af bæredygtig praksis for tilvejebringelse, herunder Initiative for Responsible Mining Assurance (IRMA), Responsible Minerals Initiative (RMI) og Cobalt Industry Responsible Assessment Framework (CIRAF). Frivillige tiltag, hvor der oprettes due diligence-ordninger, sikrer imidlertid ikke altid, at alle erhvervsdrivende, der markedsfører batterier i Unionen, overholder det samme sæt minimumsregler.
- (62) I Unionen blev der indført generelle krav til due diligence vedrørende visse mineraler og metaller ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821¹⁸. Nævnte forordning omhandler imidlertid ikke de mineraler og materialer, der anvendes til produktion af batterier.
- (63) På baggrund af den forventede eksponentielle stigning i batteriefterspørgslen i Unionen bør erhvervsdrivende, der markedsfører batterier i Unionen, etablere en due diligence-ordning i forsyningskæden. Kravene bør derfor fastlægges, så de omhandler de sociale og miljømæssige risici, der er forbundet med råstofudvinding og -forarbejdning samt handel med visse råstoffer til produktion af batterier.
- (64) Når en risikobaseret due diligence-ordning indføres, bør den baseres på internationalt anerkendte due diligence-principper som f.eks. de ti principper i FN's Global Compact¹⁹, Guidelines for Social Life Cycle Assessment of Products²⁰, ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik²¹ og OECD's Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct (RBC)²², som

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Modstandsdygtighed i forhold til råstoffer af kritisk betydning: En kurs mod større sikkerhed og bæredygtighed (COM(2020) 474 final).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

¹⁹ The Ten Principles of the UN Global Compact, som findes på <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

²⁰ UNEP Guidelines for social life cycle assessment of products, som findes på <https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>.

²¹ Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, som findes på https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

²² OECD (2018), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct, som findes på <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>.

afspejler en fælles forståelse mellem regeringer og interessenter, og bør tilpasses hver erhvervsdrivendes specifikke kontekst og omstændigheder. Med hensyn til udvindingen af, forarbejdningen af og handelen med naturlige mineraler, der anvendes til batteriproduktion, repræsenterer OECD's Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas²³ ("OECD's due diligence-retningslinjer") en mangeårig indsats fra regeringers og interessenters side for at indføre god praksis på dette område.

- (65) Ifølge OECD's due diligence-retningslinjer²⁴ er due diligence en løbende, proaktiv og reaktiv proces, hvorigennem virksomheder kan sikre, at de respekterer menneskerettighederne og ikke bidrager til konflikt²⁵. Risikobaseret due diligence er de skridt, som virksomheder bør tage for at identificere og imødegå faktiske eller potentielle risici med henblik på at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres aktiviteter eller tilvejebringelsesbeslutninger. En virksomhed kan vurdere den risiko, der er forbundet med dens aktiviteter og forbindelser, og vedtage risikobegrænsende foranstaltninger ud fra relevante standarder, der er fastsat i national ret og folkeretten, internationale organisationers henstillinger vedrørende ansvarlig forretningskik, regeringsstøttede værktøjer, frivillige initiativer i den private sektor og virksomhedens interne ordninger og systemer. Denne tilgang hjælper også med at tilpasse due diligence-arbejdet til omfanget af virksomhedens aktiviteter eller forsyningskæde.
- (66) Obligatoriske due diligence-ordninger i forsyningskæden bør vedtages eller ændres og i det mindste omhandle de mest udbredte kategorier af sociale og miljømæssige risici. Dette bør omfatte de nuværende og forventede virkninger på dels det sociale liv, navnlig menneskerettigheder, menneskers sundhed og sikkerhed samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og arbejdstagerrettigheder, og dels miljøet, navnlig vandanvendelse, jordbundsbeskyttelse, luftforurening og biodiversitet, herunder samfundsliv.
- (67) Med hensyn til de sociale risikokategorier bør due diligence-ordningerne omhandle risiciene i batteriforsyningskæden vedrørende beskyttelse af menneskerettigheder, herunder menneskers sundhed, beskyttelse af børn og ligestilling mellem kønnene, i overensstemmelse med folkeretten om menneskerettigheder²⁶. Due diligence-ordningerne bør omfatte oplysninger om, hvordan den erhvervsdrivende har bidraget til at forebygge krænkelse af menneskerettighederne, og om de instrumenter, der er indført i den erhvervsdrivendes organisation for at bekæmpe korrupsion og

²³ OECD (2016), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas: tredje udgave, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>.

²⁴ OECD Due Diligence Guidance, s. 15.

²⁵ OECD (2011), OECD Guidelines for Multinational Enterprises, OECD, Paris, OECD (2006), OECD Risk Awareness Tool for Multinational Enterprises in Weak Governance Zones, OECD, Paris, og Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework (rapport udarbejdet af generalsekretærens særlige repræsentant for menneskerettigheder og transnationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder, John Ruggie, A/HRC/17/31, 21.3.2011).

²⁶ Herunder FN's menneskerettighedserklæring, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, konventionen om barnets rettigheder og konventionen om rettigheder for personer med handicap.

bestikkelse. Due diligence-ordningerne bør også sikre korrekt gennemførelse af reglerne i Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) grundlæggende konventioner²⁷, jf. bilag I til ILO's trepartserklæring.

- (68) Med hensyn til de miljømæssige risikokategorier bør due diligence-ordningerne omhandle risiciene i batteriforsyningskæden vedrørende beskyttelse af det naturlige miljø og den biologiske diversitet i overensstemmelse med konventionen om den biologiske mangfoldighed²⁸, som også omfatter hensynet til lokalsamfund og beskyttelsen og udviklingen af disse samfund.
- (69) Forpligtelserne til due diligence i forsyningskæden vedrørende identifikation og afbødning af de sociale og miljømæssige risici, der er forbundet med de råstoffer, der anvendes til produktion af batterier, bør bidrage til gennemførelsen af UNEP-resolution nr. 19 "Mineral Resource Governance", som anerkender minesektorens vigtige bidrag til opfyldelsen af målene i 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling.
- (70) Andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i forsyningskæden, bør finde anvendelse, for så vidt som specifikke bestemmelser med samme mål, art og virkning ikke vedtages ved denne forordning, som kan tilpasses i lyset af fremtidige lovgivningsændringer.
- (71) For at sikre tilpasning til udviklingen i batteriværdikæden, herunder ændringer i omfanget og arten af de relevante miljømæssige og sociale risici, og til det tekniske og videnskabelige fremskridt inden for batterier og batterikemi bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af listen over råstoffer og risikokategorier og kravene til due diligence i forsyningskæden.
- (72) Der er behov for harmoniserede regler for affaldshåndtering for at sikre, at producenter og andre erhvervsdrivende er omfattet af de samme regler på tværs af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af det udvidede producentansvar for batterier. For at opnå et højt niveau af materialenyttiggørelse er det nødvendigt at maksimere særskilt indsamling af udtjente batterier og sikre, at alle indsamlede batterier genvindes gennem processer, der opfylder fælles minimumskrav til genvindingseffektivitet. I evalueringen af direktiv 2006/66/EF blev det konstateret, at direktivet ikke er tilstrækkeligt detaljeret i dets bestemmelser, hvilket fører til en uensartet gennemførelse og skaber betydelige hindringer for genvindingsmarkedernes funktion og suboptimale genvindingsniveauer. Følgelig bør mere detaljerede og harmoniserede regler kunne forhindre en forvriddning af markedet for indsamling, behandling og

²⁷ De otte grundlæggende konventioner er 1. konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, 1948 (nr. 87), 2. konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, 1949 (nr. 98), 3. konventionen om tvangsarbejde, 1930 (nr. 29) (og den tilhørende protokol fra 2014), 4. konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde, 1957 (nr. 105), 5. konventionen om mindstealderen for adgang til beskæftigelse, 1973 (nr. 138), 6. konventionen om de værste former for børnearbejde, 1999 (nr. 182), 7. konventionen om lige løn, 1951 (nr. 100), og 8. konventionen om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, 1958 (nr. 111).

²⁸ Jf. konventionen om den biologiske mangfoldighed, som findes på <https://www.cbd.int/convention/text/>, og navnlig COP-afgørelse VIII/28 "Voluntary guidelines on Biodiversity-Inclusive impact assessment", som findes på <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>.

genvinding af udtjente batterier, sikre en ensartet gennemførelse af kravene i Unionen, harmonisere kvaliteten af de affaldshåndteringsydelser, der leveres af erhvervsdrivende, og fremme markederne for sekundære råstoffer.

- (73) Denne forordning bygger på de bestemmelser om og generelle principper for affaldshåndtering, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF²⁹, som bør tilpasses for at afspejle den specifikke situation for batterier. For at indsamlingen af udtjente batterier kan tilrettelægges på den mest effektive måde, er det vigtigt, at dette sker i tæt tilknytning til det sted, hvor batterierne sælges i en medlemsstat, og tæt på slutbrugeren. Udtjente batterier kan også indsamles både sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU³⁰ og direktiv 2000/53/EF. I den nugældende forordning fastsættes der specifikke regler for batterier, men der er behov for en sammenhængende og supplerende tilgang, som bygger på og yderligere harmoniserer eksisterende affaldshåndteringsstrukturer. Følgelig og med henblik på effektivt at indføre udvidet producentansvar i forbindelse med affaldshåndtering bør der fastsættes forpligtelser med hensyn til den medlemsstat, hvor batterier første gang gøres tilgængelige på markedet.
- (74) For at kontrollere, at erhvervsdrivende opfylder deres forpligtelser til at sørge for affaldsbehandlingen af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, skal et register oprettes i og forvaltes af den kompetente myndighed i hver medlemsstat. Producenterne bør forpligtes til at lade sig registrere og meddele de kompetente myndigheder de oplysninger, de skal bruge til at kontrollere, at producenterne opfylder deres forpligtelser. Registreringskravene bør forenkles i hele Unionen. For at sikre ensartede betingelser i hele Unionen med hensyn til ansøgning om registrering og de oplysninger, der skal afgives, i et harmoniseret format, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (75) I lyset af forurenere betaler-princippet bør forpligtelserne vedrørende bortskaffelse af batterier pålægges producenter, som omfatter enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU³¹, for første gang erhvervsmæssigt leverer et batteri til distribution eller anvendelse, herunder også indbygget i apparater eller køretøjer, på en medlemsstats område.
- (76) Producenterne bør have udvidet producentansvar for håndteringen af deres udtjente batterier i bortskaffelsesfasen. De bør følgelig finansiere omkostningerne til indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier, til rapportering om batterier og udtjente batterier og til forsyning af slutbrugere og affaldsoperatører med oplysninger om batterierne og den hensigtsmæssige genanvendelse og håndtering

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

af udtjente batterier. Forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar bør finde anvendelse på alle former for levering, herunder fjernsalg. Producenterne bør kunne opfylde disse forpligtelser kollektivt gennem producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producenterne eller producentansvarsorganisationerne bør være omfattet af et krav om godkendelse, og de bør dokumentere, at de har finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med det udvidede producentansvar. Hvis det er nødvendigt for at undgå forvriddning af det indre marked og for at sikre ensartede betingelser for modulering af producenternes finansielle bidrag til producentansvarsorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

- (77) Denne forordning bør omhandle det udvidede producentansvar for batterier fuldt ud, og derfor bør de regler vedrørende ordninger for udvidet producentansvar, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF, ikke finde anvendelse på batterier.
- (78) For at sikre genvinding af høj kvalitet i batteriforsyningskæderne, fremme udbredelsen af sekundære råstoffer af høj kvalitet og beskytte miljøet bør et højt niveau af indsamling og genvinding af udtjente batterier være reglen. Indsamlingen af udtjente batterier er et grundlæggende afgørende skridt i indsatsen for at lukke kredsløbet for værdifulde materialer i batterier gennem deres genvinding og til at bevare batteriværdikæden i Unionen og derved lette adgangen til nyttiggjorte materialer, som kan anvendes til produktion af nye produkter.
- (79) Producenter af alle batterier bør være ansvarlige for finansieringen og organiseringen af særskilt indsamling af udtjente batterier. Det bør de gøre ved at oprette et indsamlingsnetværk, som dækker medlemsstaternes samlede område, som er tæt på slutbrugeren, og som ikke kun er rettet mod områder og batterier, hvor indsamlingen er rentabel. Indsamlingsnetværket bør omfatte alle distributører, godkendte anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer, genbrugsstationer og andre aktører på eget initiativ, f.eks. offentlige myndigheder og skoler. Med henblik på at verificere og forbedre indsamlingsnetværkets og oplysningskampagnernes effektivitet bør der regelmæssigt udføres undersøgelser af sammensætningen på mindst NUTS 2-niveau³² af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at bestemme mængden af udtjente bærbare batterier deri.
- (80) Batterier kan indsamles sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU, og sammen med udrangerede køretøjer i henhold til direktiv 2000/53/EF. I dette tilfælde bør batterier, som et obligatorisk minimum for behandlingen, udtages af de indsamlede affaldsapparater og udrangerede køretøjer. Når batterierne er taget ud, bør de være omfattet af kravene i denne forordning, dvs. at de bør navnlig modregnes opnåelsen af indsamlingsmålet for den pågældende batteritype og være omfattet af denne forordnings behandlings- og genvindingskrav.
- (81) I betragtning af de miljøvirkninger og det tab af materialer, der opstår, hvis udtjente batterier ikke indsamles særskilt og følgelig ikke behandles på en miljømæssigt

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

forsvarlig måde, bør det indsamlingsmål, der allerede er fastsat i direktiv 2006/66/EF, fortsat finde anvendelse og gradvist hæves. I henhold til denne forordning omfatter bærbare batterier også batterier, der driver lette transportmidler. Da den aktuelle stigning i salget af denne batteritype gør det vanskeligt at beregne den mængde af disse batterier, der markedsføres og indsamles efter endt levetid, bør disse batterier udelukkes fra den nuværende indsamlingsprocent for bærbare batterier. Denne udelukkelse bør revideres sammen med indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier, og dette kan også omfatte ændringer i metoden til beregning af indsamlingsprocenten for bærbare batterier. Kommissionen udarbejder en rapport til støtte for disse revisioner.

- (82) Indsamlingsprocenten for bærbare batterier bør fortsat beregnes på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, således at målene står i et rimeligt forhold til niveauet for batteriforbruget i en medlemsstat. For at afspejle ændringer i sammensætningen af kategorien for bærbare batterier og i batteriers levetid og forbrugsmønstre bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for bærbare batterier.
- (83) Alle bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier bør indsamles, og til dette formål bør producenterne af sådanne batterier forpligtes til vederlagsfrit at acceptere og tilbagetage alle udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier fra slutbrugerne. Der bør fastsættes detaljerede rapporteringsforpligtelser for alle de aktører, der er involveret i indsamlingen af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier.
- (84) På baggrund af det affaldshierarki, der er etableret ved artikel 4 i direktiv 2008/98/EF, som prioriterer forebyggelse, forberedelse med henblik på genanvendelse og genvinding, og i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF og artikel 5, stk. 3, litra f), i direktiv 1999/31/EF³³ bør indsamlede batterier ikke forbrændes eller bortskaffes ved deponering.
- (85) Ethvert godkendt anlæg, der udfører behandling og genvinding af batterier, bør opfylde minimumskravene for at forebygge negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed og muliggøre en høj grad af nyttiggørelse af materialer indeholdt i batterier. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU³⁴ omhandler en række industrielle aktiviteter i forbindelse med behandlingen og genvindingen af udtjente batterier, for hvilke det fastsætter særlige godkendelseskrav og kontrolforanstaltninger, som afspejler den bedste tilgængelige teknik. Når industrielle aktiviteter vedrørende behandlingen og genvindingen af batterier ikke er omfattet af direktiv 2010/75/EF, bør de erhvervsdrivende under alle omstændigheder være forpligtet til at anvende den bedste tilgængelige teknik som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 10), og de specifikke krav fastsat i denne forordning. Kravene vedrørende behandling og genvinding af batterier bør, hvor det er relevant, tilpasses af Kommissionen i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og nye teknologier inden for affaldshåndtering. Følgelig bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til

³³ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af disse krav.

- (86) Der bør fastsættes mål for genvindingsprocessernes effektivitet og materialenyttiggørelsesmål for at sikre produktionen af nyttiggjorte materialer af høj kvalitet til batteriindustrien, samtidig med at der sikres klare og fælles regler for genvindingsvirksomheder, og konkurrencefordrejning eller andre hindringer for et velfungerende indre marked for sekundære råstoffer fra udtjente batterier undgås. Der bør fastsættes genvindingseffektivitetsmål som et mål for den samlede mængde nyttiggjorte materialer for blysyrebatterier, nikkeldadmiumbatterier og litumbatterier, og der bør også fastsættes mål for niveauerne af nyttiggjort kobolt, bly, litium og nikkel for at opnå en høj grad af materialenyttiggørelse i hele Unionen. Reglerne for beregning og rapportering af genvindingseffektivitet, som er fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012³⁵, bør fortsat finde anvendelse. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for beregning og verifikation af genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse i genvindingsprocesserne for batterier bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte sådanne regler. Kommissionen bør også revidere Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012 med henblik på at afspejle den teknologiske udvikling og ændringer i industrielle nyttiggørelsesprocesser, udvide deres anvendelsesområde til eksisterende og nye mål og tilvejebringe redskaber til karakterisering af mellemprodukter. Behandlings- og genvindingsanlæg bør tilskyndes til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009³⁶.
- (87) Behandlingen og genvindingen af udtjente batterier bør kun finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Unionen, såfremt transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006³⁷ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007³⁸, og såfremt behandlings- og genvindingsaktiviteterne opfylder de krav, der gælder for denne type affald, i overensstemmelse med deres klassificering i Kommissionens beslutning 2000/532/EF, som ændret³⁹. Denne beslutning, som ændret, bør revideres for at afspejle alle batterikemier. Hvis en sådan behandling eller genvinding finder sted uden for Unionen, bør den erhvervsdrivende, for hvem den udføres, have pligt til at aflægge rapport herom til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat og til at

³⁵ Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012 af 11. juni 2012 om fastlæggelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af detailbestemmelser om beregning af effektiviteten af processer for genvinding af udtjente batterier og akkumulatører (EUT L 151 af 12.6.2012, s. 9).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

³⁸ Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald (EØS-relevant tekst) (EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6).

³⁹ 2000/532/EF: Kommissionens beslutning af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

dokumentere, at behandlingen er blevet foretaget på betingelser svarende til betingelserne i denne forordning, hvis den skal medregnes i genvindingseffektiviteten og -målene. For at fastlægge, hvilke krav til sådan behandling der bør anses for tilsvarende, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår fastlæggelse af detaljerede bestemmelser med kriterier for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

- (88) Industriebatterier og traktionsbatterier, som ikke længere er egnede til det oprindelige formål, som de blev fremstillet til, kan anvendes til et andet formål som batterier til stationære energilagringssystemer. Der er ved at opstå et second life-marked for brugte industriebatterier og traktionsbatterier. Med henblik på at støtte den praktiske anvendelse af affaldshierarkiet bør der derfor fastsættes særlige regler, som gør det muligt at anvende brugte batterier til et andet formål, samtidig med at der tages hensyn til forsigtighedsprincippet, og slutbrugernes sikkerhed garanteres. Ethvert sådant brugt batteri bør underkastes en vurdering af dets sundhedstilstand og tilgængelige kapacitet med henblik på at sikre, at det kan anvendes til et andet formål end dets oprindelige formål. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende vurderingen af batteriers sundhedstilstand bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (89) Producenterne og distributørerne bør aktivt medvirke til at sikre, at slutbrugerne oplyses om, at batterier bør indsamles særskilt, at der findes indsamlingsordninger, og at slutbrugerne spiller en vigtig rolle i indsatsen for at sikre en miljømæssigt optimal håndtering af udtjente batterier. Ved formidling af oplysninger til alle slutbrugere og rapportering om batterier bør der anvendes moderne informationsteknologier. Oplysningerne bør formidles på traditionel vis, f.eks. udendørs, på plakater og via medier på de sociale medier, eller på mere innovative måder, f.eks. gennem elektronisk adgang til websteder via QR-koder, der er påsat batteriet.
- (90) For at gøre det muligt at verificere overholdelsen og effektiviteten af forpligtelserne vedrørende indsamling og behandling af batterier skal de erhvervsdrivende rapportere tilbage til de kompetente myndigheder. Producenter af batterier og andre operatører, der indsamler batterier, bør for hvert kalenderår rapportere relevante data om solgte batterier og indsamlede udtjente batterier. Med hensyn til behandling og genvinding bør rapporteringsforpligtelserne pålægges henholdsvis affaldshåndteringsvirksomhederne og genvindingsvirksomhederne.
- (91) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne meddele Kommissionen oplysninger om den mængde batterier, der er solgt i deres område, og den mængde batterier, der er indsamlet, efter type og kemi. Med hensyn til bærbare batterier bør data om batterier og udtjente batterier fra lette transportmidler rapporteres særskilt som følge af behovet for at indsamle data, som kan gøre det muligt tilpasse indsamlingsmålet, under hensyntagen til disse batteriers markedsandel, specifikke formål og karakteristika. Sådanne oplysninger bør indgives elektronisk og ledsages af en kvalitetskontrolrapport. For at sikre ensartede betingelser for rapporteringen af data og oplysninger til Kommissionen og for verifikationsmetoderne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

- (92) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne meddele Kommissionen de opnåede genvindingseffektivitetssatser og niveauerne af nyttiggjorte materialer under hensyntagen til alle de enkelte trin i genvindingsprocessen og outputfraktionerne.
- (93) For at øge gennemsigtigheden i forsynings- og værdikæderne for alle interessenter er det nødvendigt at indføre et elektronisk system, som maksimerer udvekslingen af oplysninger, muliggør sporing af batterier, giver oplysninger om kulstofintensiteten af deres produktionsprocesser samt oprindelsen af de anvendte materialer, deres sammensætning, herunder råstoffer og farlige kemikalier, reparation, aktiviteter og muligheder for ændring af anvendelse og adskillelse, samt de behandlings-, genvindings- og nyttiggørelsesprocesser, som batterierne kan underkastes i slutningen af deres levetid. Dette elektroniske system bør indføres i faser, hvor et prototypesystem stilles til rådighed for de berørte erhvervsdrivende og medlemsstaternes myndigheder mindst ét år inden vedtagelsen af de gennemførelsesforanstaltninger, som fastsætter systemets endelige funktioner og dataadgangsregler, med henblik på deres input og rettidig overholdelse. Sådanne dataadgangsregler bør være i overensstemmelse med de relevante principper, der er fastsat i EU-retsakter, herunder Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk datastyring (forordning om datastyring)⁴⁰. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af det elektroniske informationsudvekslingssystem for batterier bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (94) Der bør indføres et batteripas, som giver de erhvervsdrivende mulighed for at samle og genbruge oplysningerne og dataene om de individuelle batterier, der er markedsført, på en mere effektiv måde og for at træffe bedre informerede beslutninger i forbindelse med deres planlægningsaktiviteter. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af batteripasset bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (95) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁴¹ fastlægges der regler om markedsovervågning af produkter og kontrol med produkter, der indføres på EU-markedet. For at sikre, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som menneskers sundhed og sikkerhed, beskyttelse af ejendom og miljøet, bør nævnte forordning finde anvendelse på batterier, der er omfattet af denne forordning. Forordning (EU) 2019/1020 bør derfor ændres.
- (96) Batterier bør kun markedsføres, hvis de ikke udgør en risiko for menneskers sundhed, sikkerhed, ejendom eller miljøet ved korrekt opbevaring og anvendelse til deres tilsigtede formål eller under forhold, som med rimelighed kan forudses, dvs. ved anvendelser, som kan forekomme i forbindelse med lovlig og let forudsigelig menneskelig adfærd.
- (97) Der bør fastsættes en procedure, hvorefter berørte parter oplyses om påtænkte foranstaltninger vedrørende batterier, der udgør en risiko for menneskers sundhed,

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=DA>.

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

sikkerhed, ejendom eller miljøet. Herved vil markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende også få mulighed for i en tidlige fase at gribe ind over for sådanne batterier. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage retsakter for at fastsætte, hvorvidt nationale foranstaltninger vedrørende batterier, der ikke opfylder kravene, er berettigede eller ej.

- (98) Markedsovervågningsmyndighederne bør have beføjelse til at kræve, at erhvervsdrivende iværksætter korrigerende tiltag, hvis det konstateres, at et batteri ikke opfylder kravene i denne forordning, eller at den erhvervsdrivende overtræder bestemmelserne om markedsføring af et batteri eller tilgængeliggørelse af et batteri på markedet eller om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og due diligence i forsyningskæden.
- (99) Offentlige indkøb er en vigtig sektor med hensyn til at mindske miljøvirkningerne af menneskelige aktiviteter og stimulere markedsomstillingen til mere bæredygtige produkter. Ordregivende myndigheder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁴² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU⁴³, og ordregivende enheder, jf. direktiv 2014/25/EU, bør tage hensyn til miljøvirkninger, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, med henblik på at fremme og stimulere markedet for ren og energieffektiv mobilitet og energilagring og derved bidrage til Unionens miljø-, klima- og energipolitiske målsætninger.
- (100) Med henblik på at fastslå ækvivalensen af due diligence-ordninger, der er udviklet af myndigheder, industrisammenslutninger og grupper af interesseorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. For at sikre, at listen over råstoffer og de dermed forbundne sociale og miljømæssige risici holdes ajour, og for at sikre overensstemmelse med forordningen om konfliktminerale og OECD's due diligence-retningslinjer med hensyn til forpligtelser for erhvervsdrivende bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (101) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af Kommissionens anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (102) Ved vedtagelse af delegerede retsakter i henhold til denne forordning er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴⁴. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

⁴⁴ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (103) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved denne forordning, og som ikke vedrører afgørelsen om, hvorvidt foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i forbindelse med ikke-overensstemmende batterier, er begrundede eller ej, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁵.
- (104) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, med henblik på at pålægge den bemyndigende myndighed at iværksætte de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt tilbagetrækning af notifikationen.
- (105) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og som fastsætter, hvorvidt en national foranstaltning, der er truffet i forbindelse med et batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, er berettiget eller ej, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed, sikkerhed, ejendom eller miljøet.
- (106) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (107) I betragtning af nødvendigheden af at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og nødvendigheden af at tage hensyn til ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning og dens virkning på miljøet og på det indre markeds funktion. I sin rapport bør Kommissionen medtage en evaluering af bestemmelserne om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, foranstaltningerne vedrørende håndtering af udtjente batterier og krav til due diligence i forsyningskæden. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.
- (108) Det er nødvendigt at sikre, at erhvervsdrivende får tilstrækkelig tid til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for dens anvendelse. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes, indtil det med rimelighed kan forventes, at disse forberedelser er afsluttet.
- (109) Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse det register over producenter, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF, og for at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger vedrørende de kompetente myndigheders tilrettelæggelse af godkendelsesprocedurerne, samtidig med at kontinuiteten for de erhvervsdrivende bevares, bør direktiv 2006/66/EF ophæves pr. 1. juli 2023. Forpligtelserne i nævnte direktiv vedrørende overvågning og rapportering af indsamlingsprocenten for bærbare batterier og genvindingseffektiviteten af genvindingsprocesser bør fortsat være gældende indtil den 31. december 2023, og de tilknyttede forpligtelser til at overføre data til Kommissionen bør fortsat være

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

gældende indtil den 31. december 2025 af hensyn til kontinuiteten, indtil Kommissionen vedtager nye beregningsregler og rapporteringsformater i henhold til denne forordning.

- (110) Målet for denne forordning, nemlig at garantere, at det indre marked fungerer, og samtidig sikre, at markedsførte batterier opfylder kravene vedrørende et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed, beskyttelse af ejendom og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der krav vedrørende bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, der skal opfyldes inden markedsføring eller ibrugtagning af batterier, samt krav vedrørende indsamling, behandling og genvinding af udtjente batterier.
2. Denne forordning finder anvendelse på alle batterier, nemlig bærbare batterier, bilbatterier, traktionsbatterier og industribatterier, uanset deres form, volumen, vægt, udformning, materialesammensætning, brug eller formål. Forordningen finder også anvendelse på batterier, der er indbygget i eller føjes til andre produkter.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på batterier i:
 - (a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, og
 - (b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "batteri": enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere ikkegenopladelige eller genopladelige battericeller eller af grupper af dem

- (2) "battericeller": den funktionelle basisenhed i et batteri, der består af elektroder, elektrolyt, hylster, terminaler og eventuelt separatorer, og som indeholder de aktive materialer, hvis reaktion frembringer elektrisk energi
- (3) "aktive materialer": materialer, der reagerer kemisk og frembringer elektrisk energi, når battericellen aflades
- (4) "ikkegenopladeligt batteri": et batteri, der ikke er udviklet til elektrisk genopladning
- (5) "genopladeligt batteri": et batteri, der er udviklet til elektrisk genopladning
- (6) "batteri med internt lager": et batteri uden tilsluttede eksterne enheder til lagring af energi
- (7) "bærbart batteri": ethvert batteri, der:
 - er forseglet
 - vejer under 5 kg
 - ikke er udviklet til industrielle formål og
 - hverken er et traktionsbatteri eller et bilbatteri
- (8) "bærbare batterier til almindelig anvendelse": bærbare batterier i følgende fælles formater: 4,5 V (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23 eller 9 V (PP3)
- (9) "let transportmiddel": hjulkøretøj, som har en elmotor på mindre end 750 W, som de befordrede sidder på, når køretøjet bevæger sig, og som kan drives af motoren alene eller af en kombination af motoreffekt og menneskelig pedalkraft
- (10) "bilbatteri": ethvert batteri, der kun anvendes til at levere strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg
- (11) "industribatteri": ethvert batteri, der er udviklet til industrielle formål, og ethvert andet batteri undtagen bærbare batterier, traktionsbatterier og bilbatterier
- (12) "traktionsbatteri": ethvert batteri, der specifikt er udviklet til at levere trækraft til hybride køretøjer og elkøretøjer til vejtransport
- (13) "stationært batteribaseret energilagringssystem": et genopladeligt industribatteri med internt lager, der specifikt er udviklet til at lagre og levere elektrisk energi til nettet, uanset hvor og af hvem dette batteri anvendes
- (14) "markedsføring": første tilgængeliggørelse af et batteri på EU-markedet
- (15) "tilgængeliggørelse på markedet": levering af et batteri med henblik på distribution eller anvendelse på markedet som led i erhvervmæssig aktivitet mod eller uden vederlag
- (16) "ibrugtagning": første anvendelse af et batteri i Unionen til dets tiltænkte formål
- (17) "batterimodel": ethvert fremstillet batteri, der serieproduceres

- (18) "CO₂-fodafttryk": summen af drivhusgasemissioner og -optag i et produktsystem udtrykt som CO₂-ækvivalenter og baseret på en undersøgelse af produkters miljøaftryk ved anvendelse af klimaændring som eneste påvirkningskategori
- (19) "erhvervsdrivende": fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren eller udbyderen af distributionstjenester, der har forpligtelser i forbindelse med produktionen af batterier, deres tilgængeliggørelse på markedet, deres markedsføring eller deres ibrugtagning i overensstemmelse med denne forordning
- (20) "uafhængig erhvervsdrivende": en fysisk eller juridisk person, med undtagelse af en autoriseret forhandler, reparatør eller genfremstillingsvirksomhed, som er uafhængig af fabrikanten og producenten, og som er direkte eller indirekte involveret i reparation, vedligeholdelse eller ændring af anvendelsen af batterier, herunder affaldshåndteringsvirksomheder, reparatører, fabrikanter eller distributører af reparationsudstyr, værktøj eller reservedele, samt udgivere af tekniske oplysninger, erhvervsdrivende, der tilbyder inspektion og test, og erhvervsdrivende, der tilbyder uddannelse af installatører, fabrikanter og reparatører af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer
- (21) "QR-kode": en matrixstregkode med link til oplysninger om en batterimodel
- (22) "batteristyringssystem": en elektronisk enhed, der kontrollerer eller styrer batteriers elektriske og termiske funktioner, som styrer og lagrer data om de parametre, der anvendes til at konstatere batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, jf. bilag VII, og som kommunikerer med det køretøj eller det apparat, hvori batteriet er integreret
- (23) "apparat": enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i direktiv 2012/19/EU, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier
- (24) "ladetilstand": den tilgængelige kapacitet i et batteri udtrykt som en procentdel af den nominelle kapacitet
- (25) "sundhedstilstand": et mål for et genopladeligt batteris generelle tilstand og evne til at levere den specificerede ydeevne i forhold til dets oprindelige tilstand
- (26) "ændring af anvendelse": enhver aktivitet, der bevirker, at dele af eller hele batteriet anvendes til et andet formål eller en anden anvendelse end det, som batteriet oprindeligt blev udviklet til
- (27) "fabrikant": enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et batteri eller får et batteri udviklet eller fremstillet, og som markedsfører dette batteri under sit egen navn eller varemærke
- (28) "teknisk specifikation": et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et produkt, en proces eller en tjenesteydelse skal opfylde
- (29) "harmoniseret standard": en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012

- (30) "CE-mærkning": mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at batteriet er i overensstemmelse med de gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning
- (31) "akkreditering": akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008
- (32) "nationalt akkrediteringsorgan": et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008
- (33) "overensstemmelsesvurdering": en procedure til påvisning af, om et batteri opfylder bæredygtigheds-, sikkerheds- og mærkningskravene i denne forordning
- (34) "overensstemmelsesvurderingsorgan": et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, herunder kalibrering, test, certificering og inspektion
- (35) "bemyndiget organ": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er bemyndiget i henhold til artikel 22 i denne forordning
- (36) "due diligence i forsyningskæden": forpligtelserne for erhvervsdrivende, der markedsfører genopladelige industribatterier eller traktionsbatterier, for så vidt angår deres forvaltningssystemer, risikostyring, tredjepartsverifikationer udført af bemyndigede organer og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til tilvejebringelse og forarbejdning af og handel med råstoffer, der er nødvendige for produktionen af batterier
- (37) "producent": enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder efter aftaler om fjernsalg, jf. artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU, for første gang erhvervsmæssigt leverer et batteri til distribution eller anvendelse, herunder indbygget i apparater eller køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
- (38) "producentansvarsorganisation": en juridisk enhed, der finansielt eller operationelt organiserer opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af flere producenter
- (39) "udtjent batteri": ethvert batteri, der er affald i henhold til artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF
- (40) "genbrug": fuldstændig eller delvis direkte genbrug af batteriet til det oprindelige formål, som batteriet blev konstrueret til
- (41) "farligt stof": et stof, som opfylder kriterierne for en af følgende fareklasser eller farekategorier som anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008⁴⁶:

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

- (a) fareklasse 2.1-2.4 samt 2.6 og 2.7, 2.8 type A og B, 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 kategori 1 og 2, 2.14 kategori 1 og 2, 2.15 type A-F
 - (b) fareklasse 3.1-3.6, 3.7 skadelige virkninger for seksuel funktion og forplantningsevnen eller for udviklingen, 3.8 andre virkninger end narkotiske virkninger, 3.9 og 3.10
 - (c) fareklasse 4.1
 - (d) fareklasse 5.1
- (42) "behandling": enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering eller forberedelse til genvinding
- (43) "frivillige indsamlingssteder": et almentnyttigt, kommercielt eller andet økonomisk foretagende eller offentligt organ, der på eget initiativ er involveret i særskilt indsamling af udtjente bærbare batterier, ved at indsamle de udtjente bærbare batterier, det genererer, eller som genereres af andre slutbrugere, inden de afhentes af affaldshåndteringsvirksomheder til efterfølgende behandling
- (44) "affaldshåndteringsvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, som erhvervsmæssigt beskæftiger sig med indsamling, sortering eller behandling af udtjente batterier
- (45) "godkendt anlæg": ethvert anlæg, der i henhold til direktiv 2008/98/EF er godkendt til at foretage behandling eller genvinding af udtjente batterier
- (46) "genvindingsvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, som er etableret i Unionen, og som udfører genvindingsprocesser på et godkendt anlæg
- (47) et batteris "levetid": den periode, der indledes, når batteriet markedsføres, og afsluttes, når batteriet bliver til affald
- (48) "genvindingsniveau": for en given medlemsstat i et givet kalenderår den procentdel, der fås ved at dividere vægten af de udtjente batterier, der behandles og genvindes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 56 i det pågældende kalenderår, med vægten af udtjente batterier, der er indsamlet i overensstemmelse med forordningens artikel 48 og 49
- (49) "genvindingsproces": enhver genvinding af udtjente batterier med undtagelse af sortering eller forberedelse til genvinding, som udføres på et eller flere godkendte anlæg
- (50) "genvindingseffektivitet" af en genvindingsproces: forholdet mellem massen af de outputfraktioner, genvindingsprocessen resulterer i, og massen af inputfraktionen fra udtjente batterier, udtrykt i procent
- (51) "EU-harmoniseringslovgivning": alle EU-retsfor skrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter

- (52) "national myndighed": en godkendende myndighed eller en anden myndighed, der er involveret i og ansvarlig for markedsovervågning, jf. kapitel VI, eller grænsekontrol i en medlemsstat for så vidt angår batterier
- (53) "bemyndiget repræsentant": en i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specificerede opgaver for så vidt angår fabrikantens forpligtelser i henhold til kravene i denne forordning
- (54) "importør": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som markedsfører et batteri fra et tredjeland i Unionen
- (55) "distributør": enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet
- (56) "risiko": kombinationen af sandsynligheden for, at der opstår skade, og denne skades alvor for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet.

Definitionerne af "affald", "affaldsindehaver", "affaldshåndtering", "indsamling", "særskilt indsamling", "forebyggelse", "forberedelse med henblik på genbrug", "nyttiggørelse" og "genanvendelse" i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.

Definitionerne af "slutbruger", "markedsovervågning", "markedsovervågningsmyndighed", "udbyder af distributionstjenester", "korrigerende tiltag", "tilbagekaldelse" og "tilbagetrækning" i artikel 3 i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

Definitionerne af "uafhængig aggregator" og "markedsdeltager" i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/944 finder anvendelse.

Artikel 3 Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskrav for batterier eller håndtering af udtjente batterier, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af batterier, der opfylder bestemmelserne i denne forordning.
2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer og udstillinger samt ved demonstrationer og lignende arrangementer forevises batterier, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at disse batterier ikke overholder denne forordning og ikke er til salg, før de er blevet bragt i overensstemmelse hermed.

Artikel 4 Bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskrav for batterier

1. Batterier må kun markedsføres eller tages i brug, hvis de opfylder:
 - (a) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i kapitel II samt

- (b) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III.
2. For så vidt angår aspekter, der ikke er omfattet af kapitel II og III, må batterier ikke udgøre en risiko for menneskers sundhed, for sikkerheden, for ejendom eller for miljøet.

Artikel 5
Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for at opfylde de forpligtelser, der følger af kapitel VII, og for at overvåge og verificere, at producenter og producentansvarsorganisationer opfylder kravene i nævnte kapitel.
2. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser om den kompetente myndigheds eller de kompetente myndigheders organisation og drift, herunder de administrative og proceduremæssige regler for at sikre:
 - (a) registrering af producenter i overensstemmelse med artikel 46
 - (b) godkendelse af producenter og producentansvarsorganisationer i overensstemmelse med artikel 47 samt godkendelse og overvågning vedrørende kravene i henhold til artikel 48
 - (c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47
 - (d) indsamling af data om batterier i overensstemmelse med artikel 61 og
 - (e) tilgængeliggørelse af oplysninger i overensstemmelse med artikel 62.
3. Senest [*tre måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne og adresser på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheders navne og adresser.

Kapitel II
Bæredygtigheds- og sikkerhedskrav

Artikel 6
Begrænsninger af farlige stoffer

1. Ud over de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, må batterier ikke indeholde farlige stoffer, for hvilke bilag I indeholder en begrænsning, medmindre de opfylder betingelserne for denne begrænsning.
2. Hvis en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet følger af anvendelsen af et stof til produktion af batterier eller af et stof, der findes i batterierne, når de markedsføres, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder

affaldsfasen, som skal imødegås på EU-plan, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt efter proceduren i artikel 73 med henblik på at ændre begrænsningerne i bilag I efter proceduren i artikel 71.

3. Ved vedtagelsen af en delegeret retsakt, jf. stk. 2, tager Kommissionen hensyn til den socioøkonomiske virkning af begrænsningen, herunder tilgængeligheden af alternativer til det farlige stof.
4. Begrænsninger, der vedtages i henhold til stk. 2, finder ikke anvendelse på anvendelsen af et stof til videnskabelig forskning og udvikling (af batterier) som defineret i artikel 3, nr. 23), i forordning (EF) nr. 1907/2006.
5. Hvis en begrænsning, der vedtages i henhold til stk. 2, ikke finder anvendelse på produkt- og procesorienteret forskning og udvikling som defineret i artikel 3, nr. 22), i forordning (EF) nr. 1907/2006, anføres denne undtagelse og den undtagne maksimumsmængde i bilag I.

Artikel 7

CO₂-fodafttryk af traktionsbatterier og genopladelige industribatterier

1. traktionsbatterier og genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh ledsages af teknisk dokumentation, der for hver batterimodel og -batch for hver fabrik indeholder en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk, som er udarbejdet i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er nævnt i andet afsnit, og som mindst indeholder følgende oplysninger:
 - (a) administrative oplysninger om producenten
 - (b) oplysninger om det batteri, som erklæringen gælder for
 - (c) oplysninger om batterifabrikens geografiske beliggenhed
 - (d) batteriets samlede CO₂-fodafttryk beregnet som kg kulstofdioxidækvivalent
 - (e) batteriets CO₂-fodafttryk fordelt på livscyklusfaser som beskrevet i bilag II, punkt 4
 - (f) verifikationserklæringen fra en uafhængig tredjepart
 - (g) et weblink, der giver adgang til en offentlig version af den undersøgelse, der ligger til grund for resultaterne i erklæringen om CO₂-fodafttryk.

Kravet vedrørende erklæringen om CO₂-fodafttryk i første afsnit finder anvendelse fra den 1. juli 2024 på traktionsbatterier og på genopladelige industribatterier.

Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2023:

- (a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning af batteriets samlede CO₂-fodafttryk omhandlet i litra d), i overensstemmelse med de væsentlige elementer fastsat i bilag II

- (b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for erklæringen om CO₂-fodafttryk omhandlet i første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre oplysningskravene i første afsnit.

- 2. traktionsbatterier og genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh forsynes med en synlig, klart læselig og uudslettelig mærkning, der angiver den ydeevneklasse for CO₂-fodafttryk, det enkelte batteri svarer til.

Ud over de oplysninger, der er fastsat i stk. 1, skal den tekniske dokumentation påvise, at erklæringen om CO₂-fodafttryk og den tilhørende klassificering i en ydeevneklasse for CO₂-fodafttryk er blevet beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til fjerde afsnit.

Kravene vedrørende ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk i første afsnit finder anvendelse fra den 1. januar 2026 for traktionsbatterier og genopladelige industribatterier.

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2024:

- (a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastlægge de ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejdelsen af disse delegerede retsakter tager Kommissionen hensyn til de relevante væsentlige elementer omhandlet i bilag II
- (b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for mærkningen omhandlet i første afsnit og formatet for erklæringen om ydeevneklassen for CO₂-fodafttryk omhandlet i andet afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.

- 3. Traktionsbatterier og genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh ledsages for hver batterimodel og -batch for hver fabrik af teknisk dokumentation, der påviser, at den angivne grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen er lavere end den maksimale grænseværdi, der er fastsat i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til tredje afsnit.

Kravet om en maksimal grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen i første afsnit finder anvendelse fra den 1. juli 2027 for traktionsbatterier og for genopladelige industribatterier.

Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2026 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastlægge den maksimale grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejdelsen af denne delegerede retsakt tager Kommissionen hensyn til de relevante væsentlige elementer omhandlet i bilag II

Indførelsen af en maksimal grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen udløser om nødvendigt en omklassificering af de ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 8

Genvundet indhold i industribatterier, traktionsbatterier og bilbatterier

1. Fra den 1. januar 2027 ledsages industribatterier, traktionsbatterier og bilbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, af teknisk dokumentation med oplysninger om den mængde kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald, som forekommer i aktive materialer i hver batterimodel og -batch for hver fabrik.

Senest den 31. december 2025 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af metoden til beregning og verifikation af de mængder kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald, som forekommer i aktive materialer i batterierne omhandlet i første afsnit og formatet for den tekniske dokumentation. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.

2. Fra den 1. januar 2030 ledsages industribatterier, traktionsbatterier og bilbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, som indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, af teknisk dokumentation, som påviser, at disse batterier indeholder følgende minimumsandel af kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald, som forekommer i aktive materialer i hver batterimodel og -batch for hver fabrik:
 - (a) 12 % kobolt
 - (b) 85 % bly
 - (c) 4 % litium
 - (d) 4 % nikkel.
3. Fra den 1. januar 2035 ledsages industribatterier, traktionsbatterier og bilbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, som indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, af teknisk dokumentation, som påviser, at disse batterier indeholder følgende minimumsandel af kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald, som forekommer i aktive materialer i hver batterimodel og -batch for hver fabrik:
 - (a) 20 % kobolt
 - (b) 85 % bly
 - (c) 10 % litium
 - (d) 12 % nikkel.

4. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt som følge af tilgængeligheden af kobolt, bly, litium eller nikkel nyttiggjort fra affald eller manglen herpå, tillægges Kommissionen beføjelser til senest den 31. december 2027 at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73 om ændring af målene stk. 2 og 3.

Artikel 9

Krav til ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse

1. Fra den 1. januar 2027 skal bærbare batterier til almindelig anvendelse overholde værdierne for de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III, som er fastlagt i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 2.
2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2025 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastlægge minimumsværdier for de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III, som bærbare batterier til almindelig anvendelse skal nå.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III, i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling.

Ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt omhandlet i første afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøvirkningen af bærbare batterier til almindelig anvendelse gennem hele deres livscyklus og tager relevante internationale standarder og mærkningsordninger i betragtning. Kommissionen sikrer også, at de bestemmelser, der fastlægges ved disse delegerede retsakter, ikke har væsentlige negative virkninger for funktionen af disse batterier eller de apparater, hvori disse batterier er indbygget, prisoverkommeligheden og omkostningerne for slutbrugerne og industriens konkurrenceevne. Fabrikkerne af batterierne og de berørte apparater må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

3. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af foranstaltningerne til udfasning af anvendelsen af ikkegenopladelige batterier til almindelig anvendelse med henblik på at minimere deres miljøvirkninger baseret på metoden til vurderingen af livscyklusomkostninger. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de fornødne foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag.

Artikel 10

Krav til ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier

1. Senest [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] ledsages genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh af teknisk dokumentation med oplysninger om værdierne for de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.

Den tekniske dokumentation omhandlet i første afsnit indeholder også en forklaring af de tekniske specifikationer, standarder og betingelser, der anvendes til at måle, beregne eller anslå værdierne for de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre. Denne forklaring omfatter mindst de elementer, der er fastsat i bilag IV, del B.

2. Fra den 1. januar 2026 skal genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh opfylde de minimumsværdier, der er fastsat i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 3, for så vidt angår de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.
3. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2024 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastlægge minimumsværdier for de elektrokemiske ydeevneparametre og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A, som genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh skal nå.

Ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt omhandlet i første afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøvirkningen af genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh og sikrer, at kravene i denne retsakt ikke har væsentlige negative virkninger for funktionen af disse batterier eller de apparater, hvori disse batterier er indbygget, prisoverkommeligheden og industriens konkurrenceevne. Fabrikkerne af batterierne og de berørte apparater må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

Artikel 11

Bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed

1. Bærbare batterier, der er indbygget i apparater, skal umiddelbart kunne udtages og udskiftes af slutbrugeren eller af uafhængige operatører i apparatets levetid, hvis batterierne har en kortere levetid end apparatet, eller senest når apparatet er udtjent.

Et batteri kan umiddelbart udskiftes, hvis det efter dets udtagning af et apparat kan udskiftes med et tilsvarende batteri, uden at det påvirker apparatets funktion eller ydeevne.

2. Forpligtelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, når:
 - (a) vedvarende strømforsyning er nødvendig, og der kræves en permanent forbindelse mellem apparatet og det bærbare batteri af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen, af medicinske grunde eller af hensyn til dataintegriteten, eller
 - (b) batteriet kun kan fungere, hvis det er indbygget i apparatets struktur.
3. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at fremme en harmoniseret anvendelse af undtagelserne i stk. 2.

Artikel 12
Sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer

1. Stationære batteribaserede energilagringssystemer ledsages af teknisk dokumentation, der påviser, at de er sikre under normal drift og brug, og at de er blevet testet med positivt resultat for de sikkerhedsparametre, der er fastlagt i bilag V, hvortil der anvendes alment anerkendte testmetoder.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre de sikkerhedsparametre, der er fastsat i bilag V, i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling.

Kapitel III **Mærknings- og oplysningskrav**

Artikel 13
Mærkning af batterier

1. Fra den 1. januar 2027 skal batterier forsynes med en mærkning, der giver de oplysninger, der er fastsat i bilag VI, del A.
2. Fra den 1. januar 2027 skal genopladelige bærbare batterier og bilbatterier forsynes med en mærkning, der giver oplysninger om deres kapacitet, og bærbare batterier skal forsynes med en mærkning, der giver oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål.
3. Fra den 1. juli 2023 skal batterier mærkes med symbolet for "særskilt indsamling" i overensstemmelse med kravene i bilag VI, del B.

Symbolet skal dække mindst 3 % af batteriets største sideflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

På cylinderformede battericeller skal symbolet dække mindst 1,5 % af batteriets overflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

Hvis batteriet har en sådan størrelse, at symbolet bliver mindre end $0,5 \times 0,5$ cm, kræves der ingen mærkning af batteriet; i stedet anbringes der et symbol på mindst 1×1 cm på emballagen.

4. Fra den 1. juli 2023 skal batterier, der indeholder mere end 0,002 % cadmium eller mere end 0,004 % bly, mærkes med det kemiske symbol for det pågældende metal: Cd eller Pb.

Symbolet for indholdet af tungmetaller angives under det symbol, der er vist i bilag VI, del B, og skal fylde mindst en fjerdedel af størrelsen af dette symbol.

5. Batterier skal mærkes med en QR-kode i overensstemmelse med bilag VI, del C, som giver adgang til følgende oplysninger:

(a) fra den 1. januar 2027 for alle batterier de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1

- (b) fra den 1. januar 2027 for bærbare batterier og bilbatterier de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2
 - (c) fra den 1. januar 2023 for alle batterier det symbol, der er omhandlet i stk. 3
 - (d) fra den 1. januar 2023 for batterier, der indeholder mere end 0,002 % cadmium eller mere end 0,004 %, det symbol, der er omhandlet i stk. 4
 - (e) fra den [12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier den rapport, der er omhandlet i artikel 39, stk. 6
 - (f) fra den 1. juli 2024 for traktionsbatterier og for genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh erklæringen om CO₂-fodaftryk omhandlet i artikel 7, stk. 1
 - (g) fra den 1. januar 2026 for traktionsbatterier og for genopladelige industribatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh den ydeevneklasse for CO₂-fodaftryk, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2
 - (h) fra den 1. januar 2027 for genopladelige industribatterier, bilbatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh mængden af kobolt, bly, litium og nikkel, der er nyttiggjort fra affald, og som forekommer i aktive materialer i batteriet, jf. artikel 8
 - (i) fra den 1. januar 2023 for alle batterier den erklæring, der er omhandlet i artikel 18
 - (j) fra den 1. juli 2023 for alle batterier de oplysninger, der er omhandlet i artikel 60, stk. 1, litra a)-f).
6. Mærkninger og QR-kode omhandlet i stk. 1-5 skal påtrykkes eller indgraveres i batteriet på en synlig, læselig og uudslettelig måde. Hvis det pågældende batteri er af en sådan art og størrelse, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, anbringes mærkningen på emballagen og i batteriets følgedokumenter.
7. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2025 gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af harmoniserede specifikationer for mærkning som omhandlet i stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Artikel 14

Oplysninger om batteriers sundhedstilstand og forventede levetid

1. Genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh skal indeholde et batteristyringssystem med data om de parametre, der anvendes til at afgøre batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, som fastlagt i bilag VII.

2. Adgang til data i batteristyringssystemet omhandlet i stk. 1 gives uden forskelsbehandling til den juridiske eller fysiske person, der lovligt har købt batteriet, eller en tredjepart, der handler på dennes vegne, med henblik på at:
 - (a) evaluere batteriets restværdi og muligheden for yderligere anvendelse
 - (b) fremme genbrug, ændring af anvendelse eller genfremstilling af batteriet
 - (c) gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer eller markedsdeltagere gennem energilagring.
3. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i tillæg til EU-rettens bestemmelser vedrørende typegodkendelse af køretøjer.

Kapitel IV

Batteriers overensstemmelse

Artikel 15

Formodning om batteriers overensstemmelse

1. Ved overensstemmelse og verifikation af overensstemmelse med kravene i denne forordnings artikel 9, 10, 12 og 13 samt artikel 59, stk. 5, litra a), udføres målinger og beregninger ved en pålidelig, nøjagtig og reproducerbar metode, som anvender alment anerkendte metoder, og som fører til resultater med lille usikkerhed, herunder metoder, der er fastlagt i standarder, for hvilke referencenumrene er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Batterier, som er testet efter harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, formodes at være i overensstemmelse med kravene omhandlet i artikel 9, 10, 12 og 13 samt artikel 59, stk. 5, litra a), for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder.
3. Batterier, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 12, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder.

Artikel 16

Fælles specifikationer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af fælles specifikationer for de krav, der er omhandlet i artikel 9, 10, 12 og 13 samt artikel 59, stk. 5, litra a), eller test omhandlet i artikel 15, stk. 2, hvis:
 - (a) disse krav eller test ikke er omfattet af harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, eller

- (b) Kommissionen konstaterer unødige forsinkelser ved vedtagelsen af de krævede harmoniserede standarder eller vurderer, at de relevante harmoniserede standarder ikke er tilstrækkelige, eller
- (c) Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1025/2012 har besluttet at opretholde begrænsninger eller tilbagetrække referencerne til de harmoniserede standarder eller dele deraf, som de pågældende krav eller test er omfattet af.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

- 2. Batterier, som er testet efter fælles specifikationer eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 9, 10 og 13 samt artikel 59, stk. 5, litra a), for så vidt som disse krav er omfattet af disse harmoniserede standarder eller dele deraf, og for så vidt som de minimumsværdier, der eventuelt er fastsat for disse krav, er opnået.
- 3. Batterier, der er i overensstemmelse med fælles specifikationer eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 12, for så vidt som disse krav er omfattet af disse fælles specifikationer eller dele deraf.

Artikel 17

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

- 1. Inden et batteri markedsføres eller tages i brug, sikrer fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant, at der foretages en vurdering af produktets overensstemmelse med kravene i denne forordnings kapitel II og III.
- 2. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 6, 9, 10, 11, 12, 13 og 14 foretages efter proceduren i bilag VIII, del A.
- 3. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 7, 8 og 39 foretages efter proceduren i bilag VIII, del B.
- 4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre bilag VIII ved at indføre yderligere verifikationstrin i overensstemmelsesvurderingsmoduler eller ved at erstatte disse moduler med andre moduler, jf. afgørelse nr. 768/2008/EF, hvis det er nødvendigt, efter at de er tilpasset til de specifikke krav vedrørende batterier.
- 5. Dokumenter og korrespondance vedrørende overensstemmelsesvurderingen af batterier udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor det bemyndigede organ, der foretager overensstemmelsesvurderingen, jf. stk. 1 og 2, er etableret, eller på et sprog godkendt af dette organ.

Artikel 18
EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at kravene i bilag kapitel II og III er opfyldt.
2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag IX, indeholde de elementer, der er anført i de relevante moduler i bilag VIII, og løbende ajourføres. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor batteriet markedsføres eller tages i brug.
3. Hvis en batterimodel er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, og hvor disse er offentliggjort.

Artikel 19
Generelle principper for CE-mærkningen

CE-mærkningen er underlagt de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 20
Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på batteriet på en synlig, læselig og uudslettelig måde. Hvis det pågældende batteri er af en sådan art og størrelse, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, anbringes mærkningen på emballagen og i batteriets følgedokumenter.
2. CE-mærkningen anbringes, før batteriet markedsføres.
3. Efter CE-mærkningen anføres identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, der har foretaget overensstemmelsesvurderingen. Dette identifikationsnummer anbringes af det bemyndigede organ selv eller efter dets anvisninger af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.
4. CE-mærkningen og det identifikationsnummer, der er omhandlet i stk. 3, efterfølges i givet fald af en mærkning vedrørende en særlig risiko, anvendelse eller anden fare, der er forbundet med anvendelsen, lagringen, behandlingen eller transporten af batteriet.
5. Medlemsstaterne benytter eksisterende mekanismer til at sikre, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffer de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

Kapitel V

Notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer

Artikel 21 *Notifikation*

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de overensstemmelsesvurderingsorganer, de har bemyndiget til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 22

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som skal være ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågningen af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med artikel 25.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.
3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i denne artikels stk. 1 til et organ, som ikke er en statslig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 23. Desuden skal det have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 nævnte organ.

Artikel 23

Krav til bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal være oprettet, organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed, og at der ikke opstår interessekonflikter med bemyndigede organer og overensstemmelsesvurderingsorganer, der ansøger om notifikation i henhold til artikel 28.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen af de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ansøger om notifikation i henhold til artikel 28.

3. En bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller rådgivningstjenester på forretnings- eller konkurrencemæssigt grundlag.
4. En bemyndigende myndighed sikrer, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt. En bemyndigende myndighed skal imidlertid udveksle oplysninger om bemyndigede organer med Kommissionen, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder.
5. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetent personale til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 24

Oplysningskrav for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 25

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan oprettes i henhold til en medlemsstats nationale ret og skal være en juridisk person.
3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af alle forretningsforbindelser og af den batterimodel, de vurderer, navnlig af batterifabrikanter, batterifabrikanter handelspartnere og aktionærer i batterifabrikanternes anlæg og af andre bemyndigede organer og de bemyndigede organers erhvervssammenslutninger samt moderselskaber og dattervirksomheder.
4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, installatør, køber, ejer, bruger eller ansvarlig for vedligeholdelse af batterier, som de vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette er ikke til hinder for anvendelse af batterier, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådanne batterier i personligt øjemed.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være direkte involveret i konstruktion, produktion, markedsføring, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse batterier eller repræsentere parter, der deltager i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de

overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningstjenester.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan sikrer, at dets moder-, søster- eller dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Et overensstemmelsesvurderingsorgan og dets personale udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke udsættes for nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres afgørelser eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.
6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er nævnt i bilag VIII, og som det er blevet bemyndiget til, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og hver batterimodel, som det er blevet bemyndiget til, skal overensstemmelsesvurderingsorganet have følgende til rådighed:

- (a) internt personale med teknisk viden og tilstrækkelig og relevant erfaring til at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne
- (b) beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres
- (c) hensigtsmæssige ordninger og procedurer, som skelner mellem de aktiviteter, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og dets øvrige aktiviteter
- (d) procedurer, der sætter det i stand til at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter under behørig hensyntagen til en virksomheds størrelse, den sektor, som den opererer inden for, dens struktur, kompleksiteten af den pågældende batteriteknologi, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal til enhver tid have adgang til det testudstyr og de testfaciliteter, der kræves til hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og hver batterimodel, som det er blevet bemyndiget til.

7. Det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver, skal have:
 - (a) en solid teknisk og faglig uddannelse inden for alle de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget til

- (b) tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
 - (c) et tilstrækkeligt kendskab til og en tilstrækkelig forståelse af de krav, der er omhandlet i kapitel II og III, de gældende harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, og de relevante bestemmelser i EU-harmoniseringslovgivningen og den nationale lovgivning
 - (d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, redegørelser og rapporter, som dokumenterer, at overensstemmelsesvurderingerne er blevet foretaget.
8. Det sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, arbejder uvildigt.
- Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultaterne af disse vurderinger.
9. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor dets aktiviteter udføres, eller den pågældende medlemsstat selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.
10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af, når det udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne i henhold til bilag VIII, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.
11. Et overensstemmelsesvurderingsorgan deltager i eller sikrer, at dets personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til artikel 37, og anvender som generelle retningslinjer de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af nævnte gruppes arbejde.

Artikel 26

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele deraf, hvortil der er offentliggjort referencer i Den Europæiske Unions Tidende, formodes det at opfylde kravene i artikel 25, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 27

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, sikrer det, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 25, og underretter den bemyndigende myndighed herom.
2. Et bemyndiget organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.
3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke. Etableringen af og tilsynet med interne procedurer, generelle ordninger, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af personale til specifikke opgaver og afgørelsen om certificering kan ikke uddelegeres til en underentreprenør eller dattervirksomhed.
4. Et bemyndiget organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført i henhold til bilag VIII, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 28

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan indgiver en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.
2. Ansøgningen om notifikation ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de overensstemmelsesvurderingsmoduler, der er fastsat i bilag VIII, og den batterimodel, overensstemmelsesvurderingsorganet hævder at være kompetent til, samt af et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvor det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 25.
3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, jf. stk. 2, forelægger det den bemyndigede myndighed den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 25, herunder relevant dokumentation for, at overensstemmelsesvurderingsorganet er uafhængigt, jf. nævnte artikels stk. 3.

Artikel 29

Notifikationsprocedure

1. En bemyndigende myndighed må kun bemyndige overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 25.
2. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om hvert overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. stk. 1, ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, som Kommissionen har udviklet og forvalter.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler, de pågældende batterier og den relevante attestering af kompetencen.
4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også for fremtiden vil opfylde de i artikel 25 fastsatte krav.
5. Det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan må kun udføre aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse senest to uger efter en notifikation, der er baseret på et akkrediteringscertifikat, jf. artikel 28, stk. 2, eller senest to måneder efter notifikationen, hvis den indeholder den dokumentation, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3.
6. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant efterfølgende ændring af notifikationen omhandlet i stk. 2.

Artikel 30

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler et bemyndiget organ et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét sådant nummer, også selv om organet er notificeret i henhold til flere EU-retsakter.
2. Kommissionen offentliggør listen over bemyndigede organer, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de er blevet bemyndiget til.

Kommissionen holder listen opdateret.

Artikel 31

Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet underrettet om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 25, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor høj grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten

behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 32

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.
2. Den bemyndigende myndighed skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.
4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, vedtager den en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 74, stk. 2.

Artikel 33

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Et bemyndiget organer foretager overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i bilag VIII.
2. Et bemyndiget organ udfører sine aktiviteter på en forholdsmæssigt afpasset måde, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder, og under behørig hensyntagen til en virksomheds størrelse, den sektor, som den opererer inden for, dens struktur, kompleksiteten af det batteri, der skal vurderes, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

I denne forbindelse skal det bemyndigede organ dog respektere den grad af strenghed og det beskyttelsesniveau, der kræves for, at batteriet er i overensstemmelse med denne forordning.

3. Hvis et bemyndiget organ finder, at de krav, der er fastsat i kapitel II og III, de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller andre tekniske specifikationer ikke er opfyldt af en fabrikant, anmoder det fabrikanten om at iværksætte passende korrigerende tiltag med henblik på en anden og endelig certificeringsafgørelse, medmindre sådanne mangler ikke kan afhjælpes, i hvilket tilfælde certifikatet ikke kan udstedes.
4. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der allerede er blevet udstedt en overensstemmelsesattest, eller en afgørelse om

godkendelse er blevet vedtaget, finder, at et batteri ikke længere opfylder kravene, anmoder det fabrikanten om at iværksætte passende korrigerende tiltag og suspenderer eller inddrager om nødvendigt overensstemmelsesattesten eller afgørelsen om godkendelse.

5. Hvis der ikke iværksættes korrigerende tiltag, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle overensstemmelsesattester eller afgørelser om godkendelse, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 34

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne sikrer, at de bemyndigede organers afgørelser kan appelleres.

Artikel 35

Oplysningspligt for bemyndigede organer

1. Et bemyndiget organ oplyser den bemyndigende myndighed:
 - (a) om tilfælde, hvor udstedelse af en overensstemmelsesattest eller en afgørelse om godkendelse er blevet nægtet, samt begrænsninger, suspenderinger eller inddragelser af en overensstemmelsesattest eller en afgørelse om godkendelse
 - (b) om alle forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for notifikationen
 - (c) om anmodninger om oplysninger om udførte overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som det bemyndigede organ har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
 - (d) efter anmodning om overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført på det område, som dets notifikation gælder for, og enhver anden udført aktivitet, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.
2. Et bemyndiget organ giver andre bemyndigede organer, som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter og dækker de samme batterier, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

Artikel 36

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 37
Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem bemyndigede organer, og at denne koordinering og dette samarbejde foregår gennem en sektorspecifik gruppe af bemyndigede organer.

Et bemyndiget organ deltager enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter i arbejdet i en sådan gruppe eller sådanne grupper.

Kapitel VI

Erhvervsdrivendes forpligtelser ud over forpligtelserne i kapitel VII

Artikel 38
Fabrikantens forpligtelser

1. Når en fabrikant markedsfører eller tager et batteri i brug, herunder til fabrikantens egne formål, skal denne sikre sig, at batteriet:
 - (a) er udviklet og produceret i overensstemmelse med kravene i artikel 6-12 og artikel 14 og
 - (b) er mærket i overensstemmelse med kravene i artikel 13.
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII for batteriet og gennemfører eller får gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 3, inden vedkommende markedsfører eller tager et batteri i brug.
3. Når et sådant batteris overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 3, udarbejder fabrikanten en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 18 og anbringer CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 19 og 20.
4. Fabrikanten sikrer, at der udarbejdes en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 18 på et sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere, for hvert batteri, fabrikanten markedsfører eller tager i brug.

Hvis der leveres flere batterier samtidig til en enkelt bruger, kan den pågældende batch eller sending imidlertid ledsages af et enkelt eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen.
5. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år, efter at batteriet er blevet markedsført eller taget i brug, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne og de nationale myndigheder.
6. Fabrikanten sikrer, at der findes procedurer til sikring af, at et batteri, der er del af en produktionsserie, fortsat er i overensstemmelse med denne forordning. Ændringer i

batteriets produktionsproces, konstruktion eller egenskaber og ændringer i de harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 eller andre tekniske specifikationer, som ligger til grund for batteriets overensstemmelseserklæring, udløser en fornyet undersøgelse af overensstemmelsesvurderingen efter den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 3.

7. Fabrikanten sikrer, at batteriet er mærket i overensstemmelse med kravene i artikel 13, stk. 1-8.
8. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse og internetadresse, hvor denne kan kontaktes, skal fremgå af batteriets emballage. Postadressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Sådanne oplysninger skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne letforståeligt sprog og skal være klare, forståelige og tydelige.
9. Fabrikanten sikrer, at hvert batteri, denne markedsfører eller tager i brug, ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger i overensstemmelse med artikel 6-12 og artikel 14.
10. Fabrikanten giver adgang til data om parametrene i batteristyringssystemet omhandlet i artikel 14, stk. 1, og artikel 59, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med kravene i disse artikler.
11. Hvis en fabrikant finder eller har grund til at tro, at et batteri, som den pågældende har markedsført eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel II og III, skal vedkommende straks iværksætte de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse, eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Hvis batteriet udgør en risiko, skal fabrikanten endvidere straks underrette den nationale myndighed i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og de korrigerende tiltag, der er truffet.
12. Fabrikanten skal på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning give den al den information og dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at dokumenteres batteriets overensstemmelse med kravene i kapitel II og III, på et sprog, der er letforståeligt for denne myndighed. Denne information og den tekniske dokumentation gives på papir eller i elektronisk form. Fabrikanten samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici i forbindelse med et batteri, som fabrikanten har markedsført eller taget i brug.

Artikel 39

Forpligtelse for erhvervsdrivende, der markedsfører genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh til at indføre diligenceordninger i forsyningskæden

1. Fra den [12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] skal en erhvervsdrivende, der markedsfører genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh, opfylde de forpligtelser til due diligence i

forsyningskæden, der er fastsat i denne artikels stk. 2-5, og skal opbevare dokumentation for sin overholdelse af disse forpligtelser, herunder resultaterne af den tredjepartsverifikation, der er udført af bemyndigede organer.

2. Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 skal:

- (a) vedtage og klart meddele leverandører og offentligheden en virksomhedsordning for forsyningskæden for råstoffer, som er opført i bilag X, punkt 1
- (b) i sin forsyningskædeordning indarbejde standarder, der er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i modellen for forsyningskædeordninger i bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer
- (c) organisere sine interne forvaltningssystemer således, at de understøtter due diligence i forsyningskæden, ved at tildele ledelsen ansvar for at overvåge due diligence-processen i forsyningskæden og føre fortegnelser over disse systemer i mindst fem år
- (d) etablere og anvende et kontrol- og gennemsigtighedssystem vedrørende forsyningskæden, herunder et sporingssystem for leverandørkæden eller identifikation af aktører tidligere i forsyningskæden.

Et sådant system understøttes af dokumentation, der giver følgende oplysninger:

- i) en beskrivelse af råstoffet, herunder dets handelsnavn og type
- ii) navn og adresse på den leverandør, der leverede det råstof, der findes i batterierne, til den erhvervsdrivende, der markedsfører de batterier, der indeholder det pågældende råstof
- iii) oprindelseslandet for råstoffet og markedstransaktionerne fra råstoffets udvinding til den umiddelbar leverandør til den erhvervsdrivende
- iv) de mængder af råstoffet, der findes i det markedsførte batteri, udtrykt i procent eller vægt.

Kravene i dette litra d) kan gennemføres gennem deltagelse i branchedrevne programmer

- (e) indarbejde sin forsyningskædeordning i kontrakter og aftaler med leverandører, herunder deres risikostyringsforanstaltninger
- (f) oprette en klagemekanisme, som udgør et system for tidlig varsling af risikoerkendelse, eller oprette en sådan mekanisme ved samarbejdsordninger med andre erhvervsdrivende eller organisationer eller ved at lette klageadgang til en ekstern ekspert eller et eksternt organ, såsom en ombudsmand.

3. Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 skal:

- (a) identificere og vurdere de negative virkninger forbundet med de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, i vedkommendes forsyningskæde på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til stk. 2, i forhold til standarderne i deres forsyningskædeordning
- (b) implementere en strategi, som modvirker de identificerede risici, og som er udformet for at forhindre eller afbøde negative virkninger ved at:
 - i) indberette resultaterne af risikovurderingen af forsyningskæden til ledende personale, der er udpeget til dette formål
 - ii) vedtage risikostyringsforanstaltninger i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer under hensyntagen til deres evne til at påvirke og, hvor det er nødvendigt, træffe foranstaltninger for at udøve pres på de leverandører, som på den mest effektive måde kan forhindre eller afbøde de identificerede risici
 - iii) gennemføre risikostyringsplanen, overvåge og spore resultaterne af indsatsen for at afbøde risici, rapportere tilbage til det udpegede ledende personale og overveje at indstille eller afbryde samarbejdet med en leverandør efter fejlslagne forsøg på at afbøde risici, baseret på relevante kontrakter i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, ovenfor
 - iv) foretage yderligere vurderinger af forhold og risici, som det er nødvendigt at afbøde, eller efter en ændring af omstændighederne.

Hvis en erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 gør en indsats for at afbøde risici, samtidig med at handelen fortsætter eller er midlertidigt indstillet, skal vedkommende høre leverandører og de berørte interessenter, herunder lokale myndigheder og centrale regeringsmyndigheder, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer samt berørte tredjeparter, og blive enige med disse om en strategi for målbar afbødning af risici som led i risikostyringsplanen.

Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 skal identificere og vurdere sandsynligheden for negative virkninger i de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, i vedkommendes forsyningskæde baseret på tilgængelige rapporter om tredjepartsverifikation udført af et bemyndiget organ vedrørende leverandørerne i den pågældende kæde og i passende omfang vurdere disse leverandørs due diligence-praksis. Disse verifikationsrapporter skal være i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit. I mangel af sådanne rapporter om tredjepartsverifikation fra leverandører identificerer og vurderer erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 risiciene i deres forsyningskæder som led i deres egne risikostyringssystemer. I sådanne tilfælde foretager erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1, tredjepartsverifikation af due diligence i deres egne forsyningskæder i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit.

Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 rapporterer resultaterne af den i tredje afsnit omhandlede risikovurdering til deres ledende personale, der er udpeget til dette formål, og implementerer en responsstrategi, som er udformet til at forhindre eller afbøde negative virkninger.

- 4. Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 skal have deres due diligence-ordninger i forsyningskæden kontrolleret af et bemyndiget organ ("tredjepartsverifikation").

Et bemyndiget organs tredjepartsverifikation skal:

- (a) omfatte alle de aktiviteter, procedurer og systemer, som de erhvervsdrivende anvender for at gennemføre due diligence i deres forsyningskæder i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 5
 - (b) have til formål at fastslå, om de ordninger for due diligence i forsyningskæden, der gennemføres af erhvervsdrivende, der markedsfører batterier, er i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 5
 - (c) fremsætte anbefalinger til erhvervsdrivende, der markedsfører batterier, om, hvordan deres due diligence-praksis i forsyningskæden kan forbedres
 - (d) respektere auditprincipperne om uafhængighed, kompetence og ansvarlighed som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer.
5. Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 stiller rapporterne fra en eventuel tredjepartsverifikation gennemført i overensstemmelse med stk. 4 eller bevis for opfyldelse af en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 72, til rådighed for medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder.
6. Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 stiller alle de oplysninger, som er indsamlet og opbevaret i forbindelse med deres due diligence i forsyningskæden, til rådighed for deres umiddelbare købere længere fremme i forsyningskæden under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

Erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 rapporterer hvert år offentligt i bredest mulige forstand, herunder på internettet, om deres diligence-ordninger i forsyningskæden. I denne rapport redegøres der for de skridt, som den erhvervsdrivende har taget for at opfylde kravene i stk. 2 og 3, herunder konstateringer af betydelige negative virkninger på de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, og hvordan de er blevet håndteret. Rapporten skal desuden indeholde et resumé af de tredjepartsverifikationer, der er foretaget i overensstemmelse med punkt 4, herunder navnet på det bemyndigede organ, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

Hvis den erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1 med rimelighed konkluderer, at råstofferne anført i bilag X, punkt 1, som forekommer i batteriet, udelukkende hidrører fra genvundne kilder, offentliggør vedkommende sine konklusioner i en tilpas detaljeret form, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

7. Kommissionen udarbejder retningslinjer for anvendelsen af kravene til due diligence, jf. denne artikels stk. 2 og 3, med hensyn til de sociale og miljømæssige risici, der er omhandlet i bilag X, punkt 2, og navnlig i overensstemmelse med de internationale instrumenter, der er omhandlet i bilag X, punkt 3.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at:

- (a) ændre listerne over råstoffer og risikokategorier i bilag X i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling inden for batteriproduktion og -kemi og ændringer af forordning (EU) 2017/821
- (b) ændre forpligtelserne for erhvervsdrivende omhandlet i stk. 1, der er fastsat i stk. 2-4, i lyset af ændringer af forordning (EU) 2017/821 og ændringer af due diligence-anbefalingerne i bilag I til OECD's due diligence-retningslinjer.

Artikel 40

Bemyndigede repræsentanters forpligtelser

1. Hvis fabrikanten af et batteri ikke er etableret i en medlemsstat, må batteriet kun markedsføres i Unionen, hvis fabrikanten udpeger én autoriseret repræsentant.
2. Udpegelsen udgør den autoriserede repræsentants fuldmagt, er kun gyldig, hvis den autoriserede repræsentant bekræfter dette skriftligt, og gælder som minimum for alle batterier af samme batterimodel.
3. Forpligtelserne i henhold til artikel 38, stk. 1, og forpligtelsen til at udarbejde teknisk dokumentation må ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
4. Bemyndigede repræsentanter udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, de har modtaget fra fabrikanten. Bemyndigede repræsentanter forelægger på anmodning en kopi af fuldmagten for den kompetente myndighed. Fuldmagten sætter mindst den bemyndigede repræsentant i stand til:
 - (a) at verificere, at EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation er blevet udarbejdet, og, hvis det er relevant, at fabrikanten har gennemført en passende overensstemmelsesvurderingsprocedure
 - (b) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at batteriet er blevet markedsført, står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne
 - (c) på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning at give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere batteriets overensstemmelse med lovgivningen
 - (d) at samarbejde med de nationale myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici ved batterier, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt
 - (e) at opfylde fabrikantens forpligtelser i henhold til kapitel V og
 - (f) at bringe fuldmagten til ophør, hvis fabrikanten handler i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 41
Importørens forpligtelser

1. Importøren må kun markedsføre eller ibrugtage et batteri, som er i overensstemmelse med kravene i kapitel II og III.
2. Før importøren markedsfører eller ibrugtager et batteri, bekræfter denne, at fabrikanten har gennemført den i artikel 17 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure. Importøren verificerer, at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, jf. bilag VIII, at batteriet er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 19, og QR-koden, jf. artikel 13, stk. 5, og er ledsaget af den krævede dokumentation, samt at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 38, stk. 7, 8 og 9.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med kravene i kapitel II og III, må importøren ikke markedsføre eller ibrugtage batteriet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Derudover underretter importøren, når batteriet udgør en risiko, fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor denne kan kontaktes, skal fremgå af batteriet eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager batteriet. Kontaktoplysningerne skal angives på et for forbrugere og andre slutbrugere samt markedsovervågningsmyndigheder letforståeligt sprog.
4. Importøren sikrer, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 38, stk. 7, 9 og 10.
5. Importøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et batteri, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i kapitel II og III i fare.
6. Når det anses for hensigtsmæssigt i lyset af de risici, der er forbundet med et batteri, foretager importøren af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed og sikkerhed stikprøvekontrol af markedsførte batterier, undersøger og fører om nødvendigt register over klager og batterier, der ikke opfylder kravene, og holder distributørerne orienteret om enhver sådan kontrol.
7. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et batteri, som den pågældende har markedsført eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel II og III, skal vedkommende straks iværksætte de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse, eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter importøren endvidere straks den nationale myndighed i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og giver nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og de korrigerende tiltag, der er truffet.
8. Importøren opbevarer den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år, efter at batteriet er blevet markedsført eller

taget i brug, så den står til rådighed for de nationale myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder.

9. Importøren giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den al den information og tekniske dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere batteriets overensstemmelse med kravene i kapitel II og III på et for denne myndighed letforståeligt sprog. Denne information og den tekniske dokumentation gives på papir eller i elektronisk form. Importøren samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici i forbindelse med et batteri, som importøren har markedsført eller taget i brug.

Artikel 42 *Distributørens forpligtelser*

1. Når distributører gør et batteri tilgængeligt på markedet, handler de med fornøden omhu med hensyn til kravene i denne forordning.
2. Før et batteri gøres tilgængeligt på markedet, sikrer distributørerne:
 - (a) at fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importøren eller andre distributører er registreret på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 46
 - (b) at batteriet er forsynet med CE-mærkning
 - (c) at batteriet er ledsaget af den krævede dokumentation på et sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere i den medlemsstat, hvor batteriet gøres tilgængeligt på markedet, og af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger, og
 - (d) at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 38, stk. 7, 9 og 10, og artikel 41, stk. 3 og 4.
3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med kravene i kapitel II og III, må vedkommende ikke gøre batteriet tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Derudover underretter distributøren, når batteriet udgør en risiko, fabrikanten eller importøren samt de relevante markedsovervågningsmyndigheder herom.
4. Distributøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et batteri, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i kapitel II og III i fare.
5. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et batteri, som den pågældende har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel II og III, skal vedkommende straks sikre, at de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse, eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, træffes. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter distributøren endvidere straks den nationale myndighed i de medlemsstater, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet,

og giver nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og de korrigerende tiltag, der er truffet.

6. Distributøren giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den al den information og tekniske dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere batteriets overensstemmelse med kravene i kapitel II og III på et for denne myndighed letforståeligt sprog. Denne information og den tekniske dokumentation gives på papir eller i elektronisk form. Distributøren samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici i forbindelse med batterier, som vedkommende har gjort tilgængeligt på markedet.

Artikel 43

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

Udbydere af distributionstjenester sikrer, at forholdene under oplagring, emballering, adressering og forsendelse for de batterier, som de håndterer, ikke bringer batteriernes overensstemmelse med kravene kapitel II og III i fare.

Artikel 44

Tilfælde, hvor fabrikanters forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses med henblik på denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt fabrikantens forpligtelser i artikel 40, når:

- (a) et batteri markedsføres eller ibrugtages under den pågældende importørs eller distributørs eget navn eller varemærke
- (b) et batteri, der allerede er markedsført eller ibrugtaget, ændres af den pågældende importør eller distributør på en sådan måde, at overensstemmelsen med kravene i denne forordning kan blive berørt
- (c) anvendelsen af et batteri, der allerede er markedsført eller ibrugtaget, ændres af den pågældende importør eller distributør.

Artikel 45

Identifikation af erhvervsdrivende

Efter anmodning fra en markedsovervågningsmyndighed eller en national myndighed fremlægger erhvervsdrivende i en periode på ti år efter, at batteriet er blevet markedsført, oplysninger om følgende:

- (a) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som har leveret et batteri til dem
- (b) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som de har leveret et batteri til, herunder mængden og de nøjagtige modeller.

Kapitel VII

Bortskaffelse af batterier

Artikel 46 *Producentregister*

1. Medlemsstaterne udarbejder et producentregister, som benyttes til at overvåge, at producenterne opfylder kravene i dette kapitel. Registret forvaltes af den kompetente myndighed.
2. Producenterne har pligt til at lade sig registrere. Med henblik herpå indgiver de en ansøgning til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de første gang gør et batteri tilgængeligt på markedet. Hvis en producent har udpeget en producentansvarsorganisation i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, skal forpligtelserne i henhold til denne artikel opfyldes af denne organisation med de fornødne ændringer, medmindre andet er angivet.

Producenten indgiver i sin ansøgning om registrering følgende oplysninger til den kompetente myndighed:

- (a) producentens navn og adresse, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefon- og faxnummer, internetadresse og e-mailadresse
- (b) producentens nationale identifikationskode, herunder producentens SE-nummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer, herunder europæisk eller nationalt momsregistreringsnummer
- (c) hvis der gives en godkendelse i henhold til artikel 47, stk. 2, oplyser producentansvarsorganisationen i tillæg til oplysningerne i henhold til litra a) og b):
 - i) navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefon- og faxnummer, internetadresse og e-mailadresse, for de repræsenterede producenter
 - ii) den repræsenterede producents fuldmagt
 - iii) hvis den godkendte repræsentant repræsenterer mere end én producent, anføres navn og kontaktoplysninger for hver af de repræsenterede producenter særskilt.
- (d) den type batterier, som producenten har til hensigt at gøre tilgængelige på markedet for første gang på en medlemsstats område, dvs. bærbare batterier, industribatterier, traktionsbatterier eller bilbatterier,
- (e) det mærke, hvorunder producenten har til hensigt at levere batterierne i medlemsstaten
- (f) oplysninger om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser, jf. artikel 47, og kravene i henholdsvis artikel 48 og 49:

- i) for bærbare batterier skal kravene i dette litra f) være opfyldt ved at fremlægge:
- en erklæring vedrørende de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 47, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til særskilt indsamling, der er fastsat i artikel 48, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten leverer, og det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefon- og faxnummer, internetadresse og e-mailadresse samt den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har overdraget opfyldelsen af sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, til, herunder producentansvarsorganisationens SE-nummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer, herunder europæisk eller nationalt momsregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt
- ii) for bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier skal kravene i dette litra f) være opfyldt ved at fremlægge:
- en erklæring vedrørende de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 47, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til indsamling, der er fastsat i artikel 49, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten leverer, og det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har overdraget opfyldelsen af sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2 og 4, til, herunder producentansvarsorganisationens SE-nummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer, herunder europæisk eller nationalt momsregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt
 - hvis producentansvarsorganisationen repræsenterer mere end én producent, angiver den, hvordan hver af de repræsenterede producenter opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 47 .
- (g) en erklæring fra producenten eller producentansvarsorganisationen, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, om, at de indgivne oplysninger er sandfærdige.

3. Den kompetente myndighed:

- (a) modtager ansøgninger om registrering fra producenter omhandlet i stk. 2 via et elektronisk databehandlingssystem, som angives nærmere på de kompetente myndigheders websted
 - (b) godkender registreringer og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst seks uger fra det tidspunkt, hvor alle de oplysninger, der er fastsat i stk. 2, er indgivet
 - (c) kan fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til registreringskravene og -proceduren uden at tilføje væsentlige krav ud over de krav, der er fastsat i stk. 2
 - (d) kan opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenterne for behandlingen af ansøgningerne omhandlet i stk. 2.
4. Producenten eller producentansvarsorganisationen, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på vegne af de producenter, den repræsenterer, underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse af de batterier, der er omhandlet i registreringen, jf. stk. 1, litra d), på medlemsstatens område.

Artikel 47
Udvidet producentansvar

1. Producenter af batterier har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, for at sikre, at forpligtelserne til affaldshåndtering i dette kapitel opfyldes. Dette ansvar omfatter en forpligtelse til at:
- (a) sørge for særskilt indsamling af udtjente batterier i overensstemmelse med artikel 48 og 49 og den efterfølgende transport, forberedelse til ændring af anvendelse og genfremstilling, behandling og genvinding af udtjente batterier, herunder de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 56
 - (b) rapportere om forpligtelser vedrørende batterier, der første gang er gjort tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, i overensstemmelse med artikel 61
 - (c) fremme særskilt indsamling af batterier, herunder ved at dække omkostningerne til undersøgelser for at identificere batterier, der bortskaffes på uhensigtsmæssig vis af slutbrugerne, i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1
 - (d) give oplysninger, herunder oplysninger om udtjente batterier, i overensstemmelse med artikel 60
 - (e) finansiere de aktiviteter, der er omhandlet i litra a)-d).

2. Producenterne kan overlade det til en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til stk. 6, at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.
3. Producenterne og de producentansvarsorganisationer, der evt. er udpeget i henhold til stk. 2, der handler på deres vegne, skal:
 - (a) råde over de nødvendige organisatoriske og finansielle midler til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, der er omhandlet i stk. 1
 - (b) indføre en passende mekanisme for egenkontrol, der støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for regelmæssigt at vurdere:
 - i) deres økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene i stk. 1, litra e), og dette stykkes litra a)
 - ii) kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b), og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006.
4. Hvis forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar opfyldes kollektivt, sikrer producentansvarsorganisationer, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne:
 - (a) som minimum moduleres efter batteritype og batterikemi og, for så vidt det er relevant, under hensyntagen til holdbarheden og niveauet af genvundet indhold ved produktionen af batterier
 - (b) justeres for at tage højde for producentansvarsorganisationernes eventuelle indtægter fra genbrug og salg af sekundære råstoffer fra batterier og udtjente batterier
 - (c) sikrer ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller batterier i små mængder.
5. Hvis aktiviteter, jf. artikel 48, stk. 2, artikel 49, stk. 3, artikel 53, stk. 1, artikel 56, stk. 1, og artikel 61, stk. 1, 2 og 3, der har til formål at opfylde forpligtelserne i stk. 1, litra a)-d), udføres af en tredjepart, som ikke er en producent eller en producentansvarsorganisation, må de omkostninger, der skal dækkes af producenterne, ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere disse aktiviteter på en omkostningseffektiv måde. Sådanne omkostninger fastsættes på en gennemsnitlig måde mellem producenterne og de berørte tredjeparter og justeres for at tage højde for eventuelle indtægter fra genbrug og salg af sekundære råstoffer fra batterier og udtjente batterier.
6. Producentansvarsorganisationer ansøger om godkendelse fra den kompetente myndighed. Der gives kun godkendelse, hvis det påvises, at de foranstaltninger, der er truffet af producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, med hensyn til mængden af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område af de producenter, på hvis vegne den handler. Den kompetente myndighed kontrollerer

regelmæssigt, at betingelserne for godkendelsen i stk. 1, 3, 4 og 5 fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed fastsætter de nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren og proceduren for kontrol af overholdelsen, herunder de oplysninger, som producenterne skal give til dette formål.

Producentansvarsorganisationerne underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i ansøgningen om godkendelse, om ændringer, som vedrører betingelserne for godkendelsen, og om endeligt ophør af aktiviteterne.

Hvis flere producentansvarsorganisationer er godkendt til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på producenters vegne på en medlemsstats område, opfylder de deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på en koordineret måde for at sikre, at aktiviteterne, jf. stk. 1, litra a), er dækket på hele medlemsstatens område. Medlemsstaterne giver den kompetente myndighed eller en uafhængig tredjepart beføjelse til at føre tilsyn med, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelse til at koordinere indsatsen i overensstemmelse med det foregående punktum.

7. Med henblik på at dokumentere overensstemmelse med stk. 3, litra a), stiller producenterne eller producentansvarsorganisationer, der er udpeget i henhold til stk. 2, og som handler på deres vegne, en garanti i form af en genvindingsforsikring eller en spærret bankkonto, eller producentens deltagelse i en producentansvarsorganisation.
8. Producentansvarsorganisationerne sikrer fortroligheden af data i deres besiddelse, herunder fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter.
9. Producentansvarsorganisationerne offentliggør følgende oplysninger på deres websteder senest ved udgangen af hvert år med forbehold af forretnings- og fabriks hemmeligheder:
 - (a) producentansvarsorganisationens ejerskab
 - (b) liste over producenter, der har overladt opfyldelsen af deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar til producentansvarsorganisationen
 - (c) andelen af særskilt indsamling af udtjente batterier, den opnåede genvinding og genvindingseffektivitet baseret på mængden af batterier, der første gang er gjort tilgængelige på markedet på en medlemsstats område af deres medlemsproducenter
 - (d) de finansielle bidrag, der betales af deres medlemsproducenter, pr. batteri eller pr. vægt af batterier, med angivelse af de gebyrkategorier, der anvendes i overensstemmelse med stk. 4, litra a).
10. De kompetente myndigheder kontrollerer, at producenterne, herunder producenter, der leverer batterier efter aftaler om fjernsalg og eventuelle producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til stk. 2, som handler på deres vegne, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i denne artikel.

11. Medlemsstaterne indfører en ordning, der sikrer en regelmæssig dialog mellem de relevante interessenter, som deltager i opfyldelsen af det udvidede producentansvar for batterier, herunder producenter og distributører, private eller offentlige affaldsoperatører, lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og, hvor det er relevant, socialøkonomiske aktører, genbrugs- og reparationsnetværk samt operatører inden for genanvendelse.
12. Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridding af det indre marked, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af kriterierne for anvendelse af stk. 4, litra a). Denne gennemførelsesretsakt kan ikke vedrøre en præcis fastsættelse af bidragenes størrelse. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.
13. Artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF finder ikke anvendelse på batterier.

Artikel 48

Indsamling af udtjente bærbare batterier

1. Producenter eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producenternes vegne, sikrer, at alle udtjente bærbare batterier, uanset deres art, mærke eller oprindelse, indsamles på den medlemsstats område, hvor de første gang gør batterier tilgængelige på markedet. De skal med henblik herpå:
 - (a) etablere indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier
 - (b) gratis tilbyde indsamling af udtjente bærbare batterier til de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og sørge for indsamling af udtjente bærbare batterier fra alle enheder, der har gjort brug af dette tilbud ("tilsluttede indsamlingssteder")
 - (c) sørge for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport, herunder gratis levering af passende indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i direktiv 2008/98/EF, til de tilsluttede indsamlingssteder
 - (d) sørge for gratis indsamling af de udtjente bærbare batterier, der indsamles af de tilsluttede indsamlingssteder, med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og mængden og den farlige karakter af de udtjente bærbare batterier, der sædvanligvis indsamles via disse indsamlingssteder
 - (e) sikre, at de udtjente bærbare batterier, der indsamles fra de tilsluttede indsamlingssteder, efterfølgende behandles og genvindes på et godkendt anlæg af en affaldshåndteringsvirksomhed i overensstemmelse med artikel 56.
2. Producenter eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producenternes vegne, sikrer, at nettet af tilsluttede indsamlingssteder:
 - (a) består af indsamlingssteder, der er etableret i samarbejde med:
 - i) distributører i henhold til artikel 50

- ii) anlæg til behandling og genvinding af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer i henhold til artikel 52
 - iii) offentlige myndigheder og tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne, i henhold til artikel 53
 - iv) frivillige indsamlingssteder i henhold til artikel 54.
- (b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse, den forventede mængde udtjente bærbare batterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og ikke er begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente bærbare batterier er rentabel.
3. Slutbrugere, der bortskaffer udtjente bærbare batterier på indsamlingssteder omhandlet i stk. 2, må ikke pålægges gebyrer eller forpligtes til at købe et nyt batteri.
4. Producenter eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producenternes vegne, skal nå og varigt opretholde mindst følgende indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier, beregnet som procentdel af de bærbare batterier, undtagen batterier fra lette transportmidler, der første gang er gjort tilgængelige på markedet i en medlemsstat af den pågældende producent eller i fællesskab af de producenter, der er omfattet af en producentansvarsorganisation:
- (a) 45 % inden den 31. december 2023
 - (b) 65 % inden den 31. december 2025
 - (c) 70 % inden 31. december 2030.

Producenter eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producenternes vegne, beregner indsamlingsprocenten omhandlet i dette stykke i overensstemmelse med bilag XI.

5. Indsamlingssteder, der er etableret i henhold til stk. 1 og stk. 2, litra a), er ikke omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.
6. Producenter eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, anmoder om godkendelse fra den kompetente myndighed, som kontrollerer, at de indførte ordninger er i overensstemmelse med kravene i denne artikel. Hvis en producentansvarsorganisation anmoder om godkendelse, angives de aktive medlemsproducenter, som den repræsenterer, tydeligt i anmodningen om godkendelse.
7. Producentansvarsorganisationen sikrer fortroligheden af data i dens besiddelse, herunder fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter. Den kompetente myndighed kan i sin godkendelse fastsætte betingelser, der skal opfyldes i denne henseende.
8. Der gives kun godkendelse, jf. stk. 6, hvis det dokumenteres, at kravene i denne artikels stk. 1, 2 og 3 er opfyldt, og at alle de fornødne ordninger for at nå og

opretholde mindst det indsamlingsmål, der er omhandlet i stk. 4, er blevet etableret. Hvis en producentansvarsorganisation anmoder om godkendelsen, indhentes den som led i godkendelsen omhandlet i artikel 47, stk. 6.

9. Den kompetente myndighed fastsætter de nærmere bestemmelser om proceduren for godkendelse i henhold til stk. 6 med henblik på at sikre, at kravene i stk. 1-4 og artikel 56 overholdes. Dette omfatter kravet om en rapport fra uafhængige eksperter for på forhånd at sikre, at indsamlingsordningerne omhandlet i denne artikel etableres i overensstemmelse med kravene i denne artikel. Den omfatter også tidsplanen for verifikation af de forskellige trin og den beslutning, der skal træffes af den kompetente myndighed, som ikke må overstige seks uger fra indgivelsen af en udførlig ansøgning.
10. Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt og mindst hvert tredje år, om betingelserne for godkendelsen efter stk. 6 stadig er opfyldt. Godkendelsen kan tilbagekaldes, hvis indsamlingsmålet i stk. 4 ikke er opfyldt, eller hvis producenten eller producentansvarsorganisationen væsentligt misligholder sine forpligtelser i henhold til stk. 1-3.
11. Producenten eller producentansvarsorganisationen, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producentens vegne, underretter straks den kompetente myndighed om enhver ændring i de betingelser, der er omfattet af ansøgningen om godkendelse omhandlet i stk. 7, om enhver ændring i betingelserne for godkendelsen efter stk. 8 og om endeligt ophør af aktiviteterne.
12. Hvert femte år udfører medlemsstaterne en undersøgelse af sammensætningen på mindst NUTS 2-niveau af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at bestemme andelen af udtjente bærbare batterier deri. Den første undersøgelse udføres senest den 31. december 2023. På grundlag af de indhentede oplysninger kan de kompetente myndigheder, når de meddeler eller reviderer en godkendelse i henhold til stk. 6 og 10, kræve, at producenterne af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationerne iværksætter korrigerende tiltag for at udvide deres net af tilsluttede indsamlingssteder og gennemfører oplysningskampagner i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, som står i forhold til andelen af udtjente bærbare batterier i blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr fastlagt i undersøgelsen.

Artikel 49

Indsamling af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier

1. Producenterne af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, tilbagetager gratis og uden forpligtelse for slutbrugeren til at købe et nyt batteri eller til at have købt batteriet hos dem alle udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier af den type, som de første gang har gjort tilgængelige på markedet på den pågældende medlemsstats område. Med henblik herpå accepterer de at tilbagetage udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier fra slutbrugerne eller fra indsamlingssteder, der er etableret i samarbejde med:
 - (a) distributører af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier i henhold til artikel 50, stk. 1

- (b) anlæg til behandling og genvinding af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer i henhold til artikel 52 med hensyn til udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, der følger af deres aktiviteter
- (c) offentlige myndigheder og tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne, i henhold til artikel 53.

Hvis udtjente industribatterier kræver forudgående demontering hos private, ikke-erhvervs-mæssige brugere, omfatter forpligtelsen til at tilbagetage disse batterier dækning af omkostningerne til demontering og indsamling af udtjente batterier hos disse brugere.

2. De tilbagetagningsordninger, der er indført i overensstemmelse med stk. 1, skal dække hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og må ikke være begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier er mest rentabel.
3. Producenter af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2:
 - (a) udstyrer de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 1, med passende indsamlingsinfrastruktur til særskilt indsamling af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, som opfylder de gældende sikkerhedskrav, og dækker de nødvendige omkostninger i forbindelse med disse indsamlingssteders tilbagetagningsaktiviteter. Containerne til indsamling og midlertidig opbevaring af sådanne batterier på indsamlingsstedet skal være hensigtsmæssige i forhold til mængden og den farlige karakter af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, som sandsynligvis vil blive indsamlet gennem disse indsamlingssteder
 - (b) indsamler udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier fra de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 1, med en hyppighed, der står i forhold til den særskilte indsamlingsinfrastrukturens lagerkapacitet og mængden og den farlige karakter af de udtjente batterier, der sædvanligvis indsamles via disse indsamlingssteder
 - (c) sørger for, at udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, der indsamles fra slutbrugere og indsamlingsstederne omhandlet i stk. 1, leveres til behandlings- og genvindingsanlæg i overensstemmelse med artikel 56.
4. De enheder, der er omhandlet i stk. 3, litra a), b) og c), kan aflevere indsamlede udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier til godkendte affaldshåndteringsvirksomheder med henblik på behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 56. I sådanne tilfælde anses producenternes forpligtelse i henhold til stk. 3, litra c), for opfyldt.

Artikel 50
Distributørens forpligtelser

1. Distributørerne tilbagetager gratis og uden forpligtelse for slutbrugeren til at købe et nyt batteri udtjente batterier fra slutbrugeren, uanset batteriernes kemiske sammensætning eller oprindelse. Tilbagetagning af bærbare batterier tilbydes på eller i umiddelbar nærhed af detailsalgsstedet. Tilbagetagning af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier tilbydes på eller i nærheden af detailsalgsstedet. Denne forpligtelse er begrænset til de typer udtjente batterier, som distributøren har eller havde som nye batterier i sit sortiment, og for bærbare batterier til den mængde, som ikke-erhvervsmæssige slutbrugere sædvanligvis bortskaffer.
2. Tilbageagningsforpligtelsen omhandlet i stk. 1 finder ikke anvendelse på udtjente produkter, der indeholder batterier. Forpligtelsen finder anvendelse i tillæg til forpligtelsen til særskilt indsamling for affaldsapparater og udrangerede køretøjer i henhold til direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EF.
3. Distributørerne afleverer udtjente batterier, som de har taget tilbage, til de producenter eller producentansvarsorganisationer, som er ansvarlige for indsamlingen af disse batterier i henhold til henholdsvis artikel 48 og 49, eller til en affaldshåndteringsvirksomhed med henblik på behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 56.
4. Forpligtelserne i henhold til denne artikel finder tilsvarende anvendelse på erhvervsdrivende, der leverer batterier til slutbrugerne efter aftaler om fjernsalg. Disse erhvervsdrivende sørger for et tilstrækkeligt antal indsamlingssteder, som dækker hele medlemsstatens område, og som tager hensyn til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne, til at slutbrugerne kan returnere batterier.

Artikel 51
Slutbrugernes forpligtelser

1. Slutbrugerne skal bortskaffe udtjente batterier særskilt fra andre affaldsstrømme, herunder fra blandet kommunalt affald.
2. Slutbrugerne skal bortskaffe udtjente batterier på udpegede særskilte indsamlingssteder i overensstemmelse med de specifikke ordninger, der er etableret sammen med producenten eller en producentansvarsorganisation, jf. artikel 48 og 49.
3. Udtjente bærbare batterier, der er indbygget i apparater, som umiddelbart kan udtages af slutbrugeren uden brug af specialværktøj, udtages og bortskaffes af slutbrugerne i overensstemmelse med stk. 1.
4. Udtjente batterier, der er indbygget i køretøjer eller apparater, og som ikke umiddelbart kan udtages af slutbrugeren, bortskaffes af slutbrugeren i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU, hvis det er relevant.

Artikel 52
Behandlingsanlægs forpligtelser

Operatører af affaldsbehandlingsanlæg, som er omfattet af direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU, afleverer udtjente batterier fra behandlingen af udrangerede køretøjer og affald af elektrisk og elektronisk udstyr til producenterne af de relevante batterier eller producentansvarsorganisationerne, som evt. er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på producenternes vegne, eller til affaldshåndteringsvirksomheder med henblik på behandling og genvinding i overensstemmelse med denne forordnings artikel 56. Operatører af affaldsbehandlingsanlæg fører fortegnelser over disse transaktioner.

Artikel 53
Offentlige affaldshåndteringsmyndigheder

1. Udtjente batterier fra private, ikke-erhvervsmæssige brugere kan bortskaffes på særskilte indsamlingssteder, der er etableret af de offentlige affaldshåndteringsmyndigheder.
2. Offentlige affaldshåndteringsmyndigheder afleverer indsamlede udtjente batterier til producenterne eller de producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på deres vegne, eller til affaldshåndteringsvirksomheder med henblik på behandling og genvinding af disse udtjente batterier i overensstemmelse med artikel 56 eller udfører selv behandling og genvinding i overensstemmelse med kravene i artikel 56.

Artikel 54
Frivillige indsamlingssteders deltagelse

Frivillige indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier afleverer udtjente bærbare batterier til producenterne af de bærbare batterier eller til tredjeparter, der handler på deres vegne, herunder producentansvarsorganisationer, eller til affaldshåndteringsvirksomheder med henblik på behandling og genvinding i overensstemmelse med kravene i artikel 56.

Artikel 55
Indsamlingsprocenter for udtjente bærbare batterier

1. Medlemsstaterne skal nå følgende minimumsmål for indsamling af udtjente bærbare batterier, undtagen udtjente batterier fra lette transportmidler:
 - (a) 45 % inden den 31. december 2023
 - (b) 65 % inden den 31. december 2025
 - (c) 70 % inden 31. december 2030.
2. Medlemsstaterne beregner de indsamlingsprocenter, der er fastsat i stk. 1, efter den metode, der er fastsat i bilag XI.
3. Senest den 31. december 2030 reviderer Kommissionen det mål, der er fastsat i stk. 1, litra c), og overvejer som led i denne revision at fastsætte et indsamlingsmål for

batterier, der driver lette transportmidler, i lyset af udviklingen i markedsandelen, som et særskilt mål eller som led i en revision af det mål, der er fastsat i stk. 1, litra c), og i artikel 48, stk. 4. Ved denne revision kan Kommissionen også overveje at indføre en metode til beregning af den særskilte indsamlingsprocent med henblik på at afspejle mængden af udtjente batterier, der kan indsamles. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udfaldet af revisionen, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre metoden til beregning af indsamlingsprocenten for bærbare batterier fastsat i bilag XI.

Artikel 56 *Behandling og genvinding*

1. Indsamlede udtjente batterier må ikke deponeres eller forbrændes.
2. Med forbehold af direktiv 2010/75/EU sikrer godkendte anlæg, at alle behandlings- og genvindingsprocesser for udtjente batterier som minimum er i overensstemmelse med bilag XII, del A, og med den bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 3, nr. 10), i direktiv 2010/75/EU.
3. Ud over artikel 51, stk. 3, udtages batterier, som indsamles, mens de stadig er indbygget i et affaldsapparat, fra det indsamlede affaldsapparat i overensstemmelse med kravene i direktiv 2012/19/EU.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre behandlings- og genvindingskravene for udtjente batterier fastsat i bilag XII, del A, i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling og nye teknologier inden for affaldshåndtering.

Artikel 57 *Genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelsesmål*

1. Alle indsamlede udtjente batterier skal indgå i en genvindingsproces.
2. Genvindingsvirksomheder sikrer, at hver genvindingsproces opfylder minimumskravene til genvindingseffektivitet og de niveauer af nyttiggjorte materialer, der er fastsat i bilag XII, del B og C.
3. De satser for genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse, der er fastsat i bilag XII, del B og C, beregnes i overensstemmelse med de regler, som fastsættes i en gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til stk. 4.
4. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2023 en gennemførelsesretsakt indeholdende gennemførelsesbestemmelser vedrørende beregningen og verifikationen af genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at ændre minimumskravene til materialenytiggørelse for udtjente batterier fastsat i bilag XII, del B, i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling og nye teknologier inden for affaldshåndtering.

Artikel 58

Overførsel af udtjente batterier

1. Behandling og genvinding kan foretages uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Unionen, såfremt overførslen af udtjente batterier sker i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007.
2. Udtjente batterier, der eksporteres ud af Unionen i henhold til stk. 1, regnes kun med ved konstateringen af, at de i artikel 56 og 57 fastsatte krav, effektivitetssatser og mål er opfyldt, hvis genvindingsvirksomheden eller en anden affaldsindehaver, som eksporterer de udtjente batterier til behandling og genvinding, kan dokumentere, at behandlingen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i denne forordning.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73 vedrørende fastsættelse af udførlige regler som supplement til denne artikels stk. 2, som omfatter kriterierne for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

Artikel 59

Krav vedrørende ændring af anvendelsen og genfremstilling af industribatterier og traktionsbatterier

1. Uafhængige erhvervsdrivende gives adgang til batteristyringssystemet for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager med kapacitet på over 2 kWh, på lige vilkår med det formål at vurdere og fastsætte batteriernes sundhedstilstand og resterende levetid ifølge de parametre, der er fastsat i bilag VII.
2. Uafhængige erhvervsdrivende, der udfører processer vedrørende ændring af anvendelse eller genfremstilling, gives passende adgang på lige vilkår til de oplysninger, der er relevante for håndtering og test af genopladelige industribatterier og traktionsbatterier, af apparater og køretøjer, hvori sådanne batterier er indbygget, og af komponenter i sådanne batterier, apparater eller køretøjer, herunder sikkerhedsaspekter.
3. Erhvervsdrivende, der ændrer anvendelsen af batterier eller genfremstiller batterier, sikrer, at undersøgelse, ydeevnetest, emballering og forsendelse af batterier og deres komponenter udføres efter hensigtsmæssige kvalitetskontrol- og sikkerhedsanvisninger.
4. Erhvervsdrivende, der ændrer anvendelsen af batterier eller genfremstiller batterier, sikrer, at batteriet efter ændring af anvendelsen eller genfremstilling overholder denne forordning, relevante krav vedrørende beskyttelse af produktet, miljøet og menneskers sundhed i anden lovgivning og tekniske krav til dets specifikke formål, når det markedsføres.

Et batteri, hvis anvendelse er blevet ændret, eller som er blevet genfremstillet, er ikke omfattet af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1, 2 og 3, artikel 10, stk. 1 og 2, samt artikel 39, stk. 1, hvis den erhvervsdrivende, der markedsfører et batteri med ændret anvendelse eller et genfremstillet batteri, kan påvise, at batteriet inden ændringen af anvendelsen eller genfremstillingen blev markedsført inden ikrafttrædelsesdatoerne for disse forpligtelser i henhold til disse artikler.

5. For at dokumentere, at et udtjent batteri, som er genstand for ændring af anvendelsen eller genfremstilling, ikke længere er affald, skal batteriindehaveren efter anmodning fra en kompetent myndighed fremlægge:
 - (a) dokumentation for evaluering eller test af sundhedstilstand udført i en medlemsstat i form af en kopi af bekræftelsen af det pågældende batteris kapacitet til at levere den ydeevne, der er relevant for dets anvendelse ændring af anvendelsen eller genfremstilling
 - (b) dokumentation for den videre anvendelse af batteriet, som er genstand for ændring af anvendelsen eller genfremstilling, i form af en faktura, en salgsaftale eller overdragelse af ejendomsretten til batteriet
 - (c) dokumentation for hensigtsmæssig beskyttelse mod beskadigelse under transport, pålæsning og aflæsning, især ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af forsendelsen.
6. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, og stk. 5, litra a), gøres tilgængelige for slutbrugere og tredjeparter, der handler på deres vegne, uden forskelsbehandling og på lige vilkår som en del af den tekniske dokumentation, der ledsager batteriet med ændret anvendelse eller det genfremstillede batteri, når det markedsføres eller tages i brug.
7. Offentliggørelsen af oplysninger i henhold til stk. 1, 2, 5 og 6 berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de tekniske krav, som batterier skal opfylde for ikke længere at være udtjente, og kravene til de data og metoder, der anvendes til at fastslå batteriers sundhedstilstand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Artikel 60

Oplysninger om udtjente batterier

1. Producenterne eller de producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på deres vegne, stiller følgende oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier til rådighed for slutbrugerne og distributørerne for så vidt angår de typer batterier, som producenterne leverer på en medlemsstats område:

- (a) slutbrugernes bidrag til forebyggelse af affald, herunder gennem oplysninger om god praksis for anvendelse af batterier med det formål at udvide deres anvendelsesfase og mulighederne for forberedelse med henblik på genbrug
- (b) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til den særskilte indsamling af udtjente batterier med henblik på behandling og genvinding i overensstemmelse med slutbrugernes forpligtelser i henhold til artikel 51
- (c) de systemer, der findes til særskilt indsamling, forberedelse med henblik på genbrug og genvinding af udtjente batterier
- (d) de nødvendige sikkerhedsanvisninger i håndtering af udtjente batterier, herunder med hensyn til de risici, der er forbundet med batterier, der indeholder litium, og håndteringen heraf
- (e) betydningen af de etiketter og symboler, der er anført på batterier eller deres emballage
- (f) virkningen af stoffer i batterier på miljøet og menneskers sundhed, herunder virkninger som følge af u hensigtsmæssig bortskaffelse af udtjente batterier, f.eks. henkastning eller bortskaffelse som usorteret kommunalt affald.

Disse oplysninger stilles til rådighed

- (a) med jævne mellemrum for hver model fra det tidspunkt, hvor den pågældende batterimodel første gang gøres tilgængelig på markedet i en medlemsstat, som minimum på salgsstedet på en synlig måde og via onlinemarkedspladser
 - (b) på et sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere, som fastsat af den pågældende medlemsstat.
2. Producenterne stiller oplysninger om de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen, som finder anvendelse på opbevaring og indsamling af udtjente batterier, til rådighed for de distributører og erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel 50, 52 og 53, og andre affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører reparation, genfremstilling, forberedelse med henblik på genbrug, behandling og genvinding.
3. Fra det tidspunkt, hvor en batterimodel er leveret på en medlemsstats område, stiller producenterne efter anmodning følgende batterimodelspecifikke oplysninger om korrekt og miljømæssigt forsvarlig behandling af udtjente batterier til rådighed for affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører reparation, genfremstilling, forberedelse med henblik på genbrug, behandling og genvinding, for så vidt som disse virksomheder har brug for disse oplysninger for at udføre disse aktiviteter:
- (a) processerne for at sikre, at køretøjer og apparater demonteres på en sådan måde, at indbyggede batterier kan udtages
 - (b) de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen, som finder anvendelse i forbindelse med opbevaring, transport, behandling og genvinding af udtjente batterier.

I disse oplysninger identificeres komponenter, materialer og placeringen af alle farlige stoffer i et batteri, for så vidt som de virksomheder, der udfører genbrug, behandling og genvinding, har brug for disse oplysninger for at opfylde kravene i denne forordning.

Disse oplysninger stilles til rådighed på et sprog, der er letforståeligt for de virksomheder, der er nævnt i første afsnit, som fastsat af den pågældende medlemsstat.

4. Distributører, der leverer batterier til slutbrugere, fremlægger på deres detailforretningssted synligt og via deres onlinemarkedspladser de oplysninger, der er anført i stk. 1 og 2, og oplysninger om, hvordan slutbrugerne gratis kan returnere udtjente batterier til de respektive indsamlingssteder, der er etableret på detailsalgssteder eller på vegne af en markedsplads. Denne forpligtelse er begrænset til de typer batterier, som distributøren eller detailhandleren har eller havde som nye batterier i sit sortiment.
5. De omkostninger, der dækkes af producenten i henhold til artikel 47, stk. 1, litra e), vises særskilt for slutbrugeren på salgsstedet for et nyt batteri. De angivne omkostninger må ikke overstige det bedste skøn over de faktiske omkostninger.
6. Hvis oplysninger stilles offentligt til rådighed for slutbrugerne i henhold til denne artikel, sikres fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 61

Rapportering til de kompetente myndigheder

1. Producenterne af bærbare batterier eller de producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på deres vegne, meddeler den kompetente myndighed følgende oplysninger fordelt på batterikemi og med angivelse af mængden af batterier, der driver lette transportmidler, for hvert kalenderår:
 - (a) mængden af bærbare batterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbare batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - (b) mængden af udtjente bærbare batterier, der er indsamlet i henhold til artikel 48 beregnet på grundlag af metoden i bilag XI
 - (c) det indsamlingsmål, der er nået af producenten eller producentansvarsorganisationen, der handler på vegne af dens medlemmer
 - (d) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier, der er leveret til behandling og genvinding på godkendte anlæg.

Hvis andre affaldshåndteringsvirksomheder end producenter eller producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på deres vegne, indsamler udtjente bærbare batterier fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier, meddeler de den

kompetente myndighed den indsamlede mængde udtjente bærbare batterier fordelt på batterikemi med angivelse af mængden af batterier, der driver lette transportmidler, for hvert kalenderår.

De virksomheder, der er omhandlet i første og andet afsnit, rapporterer disse data senest fire måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 62, stk. 6.

De kompetente myndigheder fastlægger formatet og procedurerne for rapportering af data til dem.

2. Producenterne af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier eller de producentansvarsorganisationer, som er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 2, og som handler på deres vegne, meddeler den kompetente myndighed følgende oplysninger fordelt på batterikemi og -type for hvert kalenderår:
 - (a) mængden af bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbare batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - (b) mængden af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, der er leveret til behandling og genvinding på godkendte anlæg.
3. Hvis affaldshåndteringsvirksomheder indsamler udtjente batterier fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier eller slutbrugere, meddeler de den kompetente myndighed følgende oplysninger fordelt på batterikemi og -type for hvert kalenderår:
 - (a) mængden af indsamlede udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier
 - (b) mængden af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier, der er leveret til behandling og genvinding på godkendte anlæg.

De virksomheder, der er omhandlet i dette stykke, rapporterer disse data senest fire måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 62, stk. 5.

De kompetente myndigheder indfører elektroniske systemer, hvorigennem data rapporteres, og angiver de formater, der skal anvendes. Elektroniske systemer til indberetning af oplysninger, som indføres af de kompetente myndigheder, skal være kompatible og interoperable med kravene til det informationsudvekslingssystem, der er indført i henhold til artikel 64.

4. De data, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), omfatter batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra disse i henhold til artikel 52.

5. Affaldshåndteringsvirksomheder, der udfører behandling og genvinding, rapporterer meddeler de kompetente myndigheder følgende oplysninger for hvert kalenderår:
- (a) mængden af udtjente batterier, der er modtaget til behandling og genvinding
 - (b) mængden af udtjente batterier, der indgår i genvindingsprocesser
 - (c) oplysninger om genvindingseffektiviteten og niveauerne af nyttiggjorte materialer fra udtjente batterier.

Der aflægges rapport om genvindingseffektiviteten og niveauerne af nyttiggjorte materialer for hvert enkelt trin i genvindingsprocessen og for alle de dertil svarende outputfraktioner. Når en genvindingsproces foregår på mere end ét anlæg, påhviler det den første genvindingsvirksomhed at indsamle og indberette alle disse oplysninger til de kompetente myndigheder.

Genvindingsvirksomhederne rapporterer disse data senest fire måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 62, stk. 6.

6. Hvis andre affaldsindehavere end dem, der er omhandlet i stk. 4, eksporterer batterier til behandling og genvinding, meddeler de den kompetente myndighed dataene om mængden af udtjente batterier, der er indsamlet særskilt, som er eksporteret til behandling og genvinding, og de data, der er omhandlet i stk. 4, litra b) og c), senest fire måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet.

Artikel 62

Rapportering til Kommissionen

1. Medlemsstaterne offentliggør i et aggregeret format for hvert kalenderår følgende data om bærbare batterier, bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier fordelt på batteritype og -kemi samt med hensyn til bærbare batterier med særskilt angivelse af batterier, der driver lette transportmidler:
- (a) mængden af batterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - (b) mængden af udtjente batterier, der er indsamlet i henhold til artikel 48 og 49 beregnet på grundlag af metoden i bilag XI
 - (c) værdierne for de opnåede genvindingseffektivitetssatser som omhandlet i bilag XII, del B, og værdierne for den opnåede materialenyttiggørelse omhandlet i bilag XII, del C.

Medlemsstaterne stiller disse data til rådighed senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. De offentliggør disse oplysninger elektronisk i det format, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 6, ved hjælp af lettilgængelige datatjenester, som er interoperable med det system,

der er indført i henhold til artikel 64. Dataene skal være maskinlæsbare, og det skal være muligt at sortere og søge i disse data i overensstemmelse med åbne standarder for tredjeparters anvendelse. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de i første afsnit omhandlede data stilles til rådighed.

Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering i overensstemmelse med stk. 6.

I tillæg til forpligtelserne i henhold til direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU omfatter de data, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra disse i henhold til artikel 52.

2. Der aflægges rapport om genvindingseffektiviteten og niveauerne af nyttiggjorte materialer omhandlet i stk. 1 for hvert enkelt trin i genvindingsprocessen og for alle de dertil svarende outputfraktioner.
3. De data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport. Disse oplysninger rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 6.
4. Kommissionen indsamler og reviderer de oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til denne artikel. Kommissionen offentliggør en rapport med en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilderne og den metode, der er anvendt i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke anbefalinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.
5. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2023 gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for de data og oplysninger, der skal rapporteres til Kommissionen, samt de verifikationsmetoder og betingelser, der finder anvendelse i henhold til stk. 1 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Artikel 63

Anvendelse af kapitel VII

Kapitel VII anvendes fra den 1. juli 2023.

Kapitel VIII

Elektronisk udveksling af oplysninger

Artikel 64

Elektronisk udvekslingssystem

1. Senest den 1. januar 2026 opretter Kommissionen det elektroniske informationsudvekslingssystem for batterier ("systemet").

2. Systemet skal indeholde oplysninger og data om genopladelige industribatterier og traktionsbatterier med internt lager og en kapacitet på over 2 kWh som fastsat i bilag XIII. Det skal være muligt at sortere og søge i disse oplysninger og data i overensstemmelse med åbne standarder for tredjeparters anvendelse.
3. De erhvervsdrivende, der markedsfører et genopladeligt industribatteri eller et traktionsbatteri med internt lager, gør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, elektronisk tilgængelige i et maskinlæsbart format ved hjælp af interoperable og lettilgængelige datatjenester i det format, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 5.
4. Kommissionen offentliggør efter en gennemgang i overensstemmelse med artikel 62, stk. 5, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, og den vurdering, der er omhandlet i artikel 62, stk. 5, gennem systemet.
5. Senest den 31. december 2024 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af:
 - (a) systemets arkitektur
 - (b) det format, hvori data og oplysninger omhandlet i stk. 2 gøres tilgængelige
 - (c) reglerne for at få adgang til, dele, håndtere, udforske, offentliggøre og genbruge oplysningerne og dataene i systemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Artikel 65 Batteripas

1. Senest den 1. januar 2026 skal hvert industribatteri og traktionsbatteri, der markedsføres eller tages i brug, og hvis kapacitet er på over 2 kWh, have en elektronisk registrering (et "batteripas").
2. Batteripasset skal være unikt for hvert batteri omhandlet i stk. 1 og identificeres ved hjælp af en entydig identifikator, som den erhvervsdrivende, der markedsfører batteriet, tildeler det, og som påtrykkes eller indgraveres i batteriet.
3. Batteripasset kædes samme med oplysningerne om de grundlæggende egenskaber for hver batteritype og -model, der er lagret i datakilderne i det system, der er oprettet i henhold til artikel 64. Den erhvervsdrivende, der markedsfører et industribatteri eller et traktionsbatteri, sikrer, at dataene i batteripasset er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte.
4. Batteripasset skal være tilgængeligt online gennem elektroniske systemer, der er interoperable med det system, der er oprettet i henhold til artikel 64.
5. Batteripasset skal give adgang til oplysninger om værdierne for ydeevne- og holdbarhedsparametre omhandlet i artikel 10, stk. 1, når batteriet markedsføres, og når dets status ændres.

6. Hvis ændringen i status skyldes reparation eller ændring af anvendelse, overdrages ansvaret for batteriregistreringen i batteripasset til den erhvervsdrivende, der anses for at markedsføre industribatteriet eller batteriet til elkøretøjer, eller som tager det i brug.
7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af reglerne for at få adgang til, dele, håndtere, udforske, offentliggøre og genbruge de oplysninger og data, der er tilgængelige via batteripasset.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Kapitel IX

Overvågning af EU-markedet, kontrol af batterier, der indføres på EU-markedet, og beskyttelsesprocedurer på EU-plan

Artikel 66

Procedure på nationalt plan for håndtering af batterier, der udgør en risiko

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et batteri, der er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, foretager de en evaluering af det pågældende batteri, som omfatter alle relevante krav, der er fastlagt i denne forordning.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med evalueringen omhandlet i første afsnit finder, at batteriet ikke opfylder kravene i denne forordning, pålægger de straks den relevante erhvervsdrivende at træffe alle fornødne korrigerende tiltag for at bringe batteriet i overensstemmelse med disse krav, for at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoens art, jf. første afsnit.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, de har pålagt den erhvervsdrivende at iværksætte.
3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle de berørte batterier, som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke iværksætter de fornødne korrigerende tiltag inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af batterierne på det nationale marked eller for at trække batteriet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af det batteri, der ikke opfylder kravene, batteriets oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne oplyser navnlig, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes:
 - (a) at batteriet ikke opfylder kravene i denne forordnings kapitel II eller III
 - (b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, eller
 - (c) mangler ved de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16.
6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i henhold til denne artikel, underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende batteris manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.
7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de fornødne restriktive foranstaltninger, f.eks. tilbagetrækning af batteriet fra markedet, straks træffes med hensyn til det berørte batteri.

Artikel 67

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 66, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.

2. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer alle medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det batteri, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat denne foranstaltning tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og batteriets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i denne forordnings artikel 15, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Artikel 68

Batterier, som opfylder kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en evaluering i henhold til artikel 67, stk. 1, finder, at et batteri, selv om det er i overensstemmelse med kravene i kapitel II og III, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, pålægger medlemsstaten den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger inden for en rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoen art, for at sikre, at det pågældende batteri, når det er markedsført, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække batteriet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.
2. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle de berørte batterier, som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Denne underretning skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, især de nødvendige data til identifikation af de berørte batterier, batteriets oprindelse og forsyningskæde, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.
4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og om nødvendigt påbyder passende foranstaltninger
5. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 74, stk. 3.
6. Når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed, ejendom eller miljøet, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 74, stk. 3, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks.

7. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 69

Andre former for manglende overensstemmelse

1. Uanset artikel 66, skal en medlemsstat, hvis den konstaterer, at et batteri, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 68, ikke er i overensstemmelse med denne forordning, eller at en erhvervsdrivende har overtrådt en forpligtelse fastsat i denne forordning, pålægge den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør. Sådant manglende overensstemmelse omfatter:
- (a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med denne forordnings artikel 20
 - (b) CE-mærkningen er ikke anbragt
 - (c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, der er involveret i produktionskontrollfasen, er anbragt i strid med artikel 20 eller er ikke anbragt
 - (d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, eller den er ikke udarbejdet korrekt
 - (e) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke tilgængelig via QR-koden på batteriet
 - (f) den tekniske dokumentation er ikke til rådighed, er ikke fuldstændig eller indeholder fejl
 - (g) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 7, 9 og 10, eller artikel 41, stk. 3 og 4, mangler, er ukorrekte eller er ufuldstændige, eller de er ikke, hvis der er tale om brugsanvisninger, oversat til et sprog, der accepteres af de medlemsstater, hvor batteriet markedsføres eller gøres tilgængeligt
 - (h) et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 38 eller artikel 40 er ikke opfyldt
 - (i) kravene vedrørende sikker drift og anvendelse af stationære batteribaserede energilagringssystemer omhandlet i artikel 12 er ikke opfyldt
 - (j) de bæredygtigheds- og sikkerhedskrav, der er fastsat i kapitel II, artikel 6-12, og de mærknings- og oplysningskrav, der er fastsat i kapitel III, artikel 13 og 14, er ikke opfyldt
 - (k) kravene vedrørende due diligence-ordninger i forsyningskæden i artikel 39 er ikke opfyldt.
2. Hvis den erhvervsdrivende ikke bringer den manglende overensstemmelse, jf. stk. 1, litra k), med kravene til ophør, udstedes et påbud om korrigerende tiltag.

3. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at batteriet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet. I tilfælde af manglende overensstemmelse, jf. stk. 1, litra k), finder dette stykke anvendelse som sidste udvej, hvis den manglende overensstemmelse er alvorlig og fortsætter efter udstedelsen af et påbud om korrigerende tiltag, jf. stk. 2.

Kapitel X

Grønne offentlige indkøb, proceduren for ændring af begrænsninger for farlige stoffer og Kommissionens anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden

Artikel 70

Grønne offentlige indkøb

1. Ordregivende myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, og ordregivende enheder, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU tager, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, i situationer, der er omfattet af disse direktiver, hensyn til miljøvirkningerne af batterier i hele deres livscyklus med henblik på at sikre, at sådanne virkninger holdes på et minimum.
2. Forpligtelsen i stk. 1 finder anvendelse på enhver kontrakt, der indgås af ordregivende myndigheder og ordregivende enheder om køb af batterier eller produkter, der indeholder batterier, og indebærer, at disse ordregivende myndigheder og ordregivende enheder forpligtes til at medtage tekniske specifikationer og tildelingskriterier baseret på artikel 7-10 for at sikre, at et produkt udvælges blandt produkter med betydeligt mindre miljøvirkninger i deres livscyklus.
3. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2026 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 73, som supplerer denne forordning ved at fastsætte og ændre obligatoriske minimumskrav og mål for grønne offentlige indkøb baseret på kravene i artikel 7-10.

Artikel 71

Procedure for ændring af begrænsninger for farlige stoffer

1. Hvis Kommissionen finder, at anvendelsen af et stof til produktion af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de markedsføres, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder affaldsfasen, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, anmoder den Det Europæiske Kemikalieagentur ("ECHA" eller "agenturet") om at udarbejde et dossier, der opfylder kravene i bilag XV, del II, punkt 3, til forordning (EF) nr. 1907/2006 ("begrænsningsdossier"). Begrænsningsdossier skal indeholde en socioøkonomisk vurdering, herunder en analyse af alternativer.

2. ECHA offentliggør straks, at Kommissionen har til hensigt at indlede en begrænsningsprocedure for et stof, og underretter de berørte interessenter.
3. Senest 12 måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning, jf. stk. 1, og hvis det begrænsningsdossier, der er udarbejdet af ECHA i henhold til nævnte stykke, viser, at der er behov for tiltag på EU-plan, foreslår agenturet begrænsninger med henblik på at indlede den begrænsningsprocedure, der er beskrevet i stk. 4-14.
4. ECHA giver på sit websted straks offentlig adgang til begrænsningsdossieret, herunder til foreslåede begrænsninger i henhold til stk. 3, idet offentliggørelsesdatoen klart angives. ECHA opfordrer alle berørte parter til inden fire måneder efter datoen for offentliggørelsen individuelt eller samlet at fremsende bemærkninger til begrænsningsdossieret.
5. Senest 12 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. stk. 4, vedtager Udvalget for Risikovurdering, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1907/2006, en udtalelse om, hvorvidt de foreslåede begrænsninger er egnede til at nedbringe risikoen for menneskers sundhed og/eller miljøet, på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af dossieret. I denne udtalelse tages der hensyn til det begrænsningsdossier, som ECHA har udarbejdet på Kommissionens anmodning, og til de berørte parters synspunkter, som omhandlet i stk. 4.
6. Senest 15 måneder efter den offentliggørelsesdato, der er nævnt i stk. 4, vedtager Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1907/2006, en udtalelse om de foreslåede begrænsninger på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af dossieret og de socioøkonomiske konsekvenser. Inden dette, udarbejder udvalget et udkast til udtalelse om de foreslåede begrænsninger og de relaterede socioøkonomiske konsekvenser, idet det tager hensyn til eventuelle analyser eller oplysninger i henhold til stk. 4.
7. ECHA offentliggør straks udkastet til udtalelse fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse på sit websted og opfordrer de berørte parter til at fremsætte kommentarer til udkastet til udtalelse inden for 60 dage efter offentliggørelsen af udkastet til udtalelse.
8. Udvalget for Socioøkonomisk Analyse vedtager straks sin udtalelse, idet det tager hensyn til yderligere relevante kommentarer modtaget inden for fristen i stk. 7. I udtalelsen skal der tages hensyn til de berørte parters kommentarer indgivet i henhold til stk. 4 og 7.
9. Hvis udtalelsen fra Udvalget for Risikovurdering afviger væsentligt fra de begrænsninger, der er foreslået, forlænger ECHA fristen for udtalelsen fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse med indtil 90 dage.
10. ECHA sender straks Kommissionen udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse om de begrænsninger, der foreslås i henhold til Kommissionens anmodning, jf. stk. 1. Hvis udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afviger væsentligt fra de begrænsninger, der er foreslået i henhold til stk. 3, sender ECHA Kommissionen en forklarende note med en detaljeret redegørelse for årsagerne til sådanne forskelle.

Hvis et eller begge udvalg ikke vedtager en udtalelse inden for den frist, der er fastsat i stk. 5 og 6, underretter ECHA Kommissionen herom og angive grundene hertil.

11. ECHA offentliggør straks de to udvalgs udtalelser på sit websted.
12. På anmodning udleverer ECHA de dokumenter og den dokumentation, som det har fået tilsendt, eller som det har gennemgået, til Kommissionen.
13. Hvis Kommissionen konkluderer, at betingelserne i artikel 6, stk. 2, er opfyldt, vedtager den en delegeret retsakt i henhold til artikel 6, stk. 2. Denne delegerede retsakt vedtages uden unødigt forsinkelse efter modtagelsen af udtalelsen fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse omhandlet i stk. 8 eller efter udløbet af den frist, der er fastsat i henhold til stk. 6 og 9, alt efter hvad der er relevant, hvis dette udvalg ikke vedtager en udtalelse.
14. Hvis Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afgiver en udtalelse i henhold til stk. 5 og 6, anvender de rapportører som omhandlet i artikel 87 i forordning (EF) nr. 1907/2006. De pågældende rapportører eller medrapportører eller deres arbejdsgiver aflønnes af ECHA efter en gebyrskala, der indgår i de finansieringsbestemmelser vedrørende begrænsninger, der vedtages af bestyrelsen, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1907/2006. Hvis de pågældende personer ikke opfylder deres forpligtelser, er ECHA's administrerende direktør berettiget til at afslutte eller ophæve kontrakten eller tilbageholde betaling.

Artikel 72

Due diligence-ordninger i forsyningskæden

1. Regeringer, industrisammenslutninger og grupperinger af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med due diligence-ordninger ("de ansvarlige for ordningen"), kan ansøge Kommissionen om at få deres due diligence-ordning i forsyningskæden anerkendt af Kommissionen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de oplysningskrav, som ansøgningen til Kommissionen skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.
2. Finder Kommissionen på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der forelægges første afsnit, at due diligence-ordningen i forsyningskæden omhandlet i stk. 1 gør det muligt for de erhvervsdrivende at opfylde kravene i denne forordnings artikel 39, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tilstås ækvivalensanerkendelse for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning. OECD's sekretariat høres, når dette er hensigtsmæssigt, inden vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.

Når Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af en due diligence-ordning, tager den hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af nævnte ordning, og tager også hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der anvendes af denne ordning til at identificere risici.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de kriterier og den metode, hvorefter Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2 afgør, om due diligence-ordninger i forsyningskæden sikrer, at de erhvervsdrivende opfylder de krav, der er fastsat i denne forordnings artikel 39. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3. Kommissionen kontrollerer også, hvor det er relevant, regelmæssigt, at anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden fortsat opfylder de kriterier, der lå til grund for afgørelsen om ækvivalensanerkendelse vedtaget i henhold til stk. 2.
4. Den ansvarlige for en due diligence-ordning i forsyningskæden, der har opnået ækvivalensanerkendelse i overensstemmelse med stk. 2, underretter straks Kommissionen om enhver ændring eller ajourføring af den pågældende ordning.
5. Foreligger der dokumentation for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor erhvervsdrivende, der gennemfører en ordning, der er anerkendt i overensstemmelse med stk. 2, ikke opfylder kravene i denne forordnings artikel 39, undersøger Kommissionen i samråd med den ansvarlige for den anerkendte ordning, hvorvidt de pågældende tilfælde er et tegn på mangler ved ordningen.
6. Konstaterer Kommissionen, at der er tale om manglende overholdelse af kravene i denne forordnings artikel 39 eller om mangler i en anerkendt due diligence-ordning i forsyningskæden, kan den give den ansvarlige for ordningen en passende frist til at iværksætte afhjælpende tiltag.
7. Såfremt den ansvarlige for ordningen ikke foretager eller nægter at foretage de nødvendige korrigerende tiltag, og hvis Kommissionen har fastslået, at de fejl eller mangler, der er omhandlet i stk. 6, gør det vanskeligere for den erhvervsdrivende omhandlet i artikel 39, stk. 1, at gennemføre en ordning, der er i overensstemmelse med kravene i denne forordnings artikel 39, eller hvor gentagne eller væsentlige tilfælde af erhvervsdrivendes manglende overholdelse for så vidt angår gennemførelsen af en ordning skyldes mangler ved ordningen, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om tilbagetrækning af ækvivalensanerkendelsen af ordningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 74, stk. 3.
8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden. Dette register skal være offentligt tilgængeligt på internettet.

Kapitel XI

Delegerede beføjelser og udvalgsproceduren

Artikel 73 *Udøvelse af delegationen*

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 39, stk. 8, artikel 55, stk. 4, artikel 56, stk. 4, artikel 57, stk. 6, artikel 58, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 39, stk. 8, artikel 55, stk. 4, artikel 56, stk. 4, artikel 57, stk. 6, artikel 58, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 39, stk. 8, artikel 55, stk. 4, artikel 56, stk. 4, artikel 57, stk. 6, artikel 58, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 74

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i denne forordning anvendelse.

Kapitel XII

Ændringer

Artikel 75

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- (1) i artikel 4, stk. 5, affattes "(EU) 2016/425 (35) og (EU) 2016/426 (36)" således:

"(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) og [(EU) 2020/...(***)]"

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9. marts 2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 51).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof, og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 99).

*** [*Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF* (Publikationskontoret udfylder EUT-publikationsoplysningerne)]".

- (2) i bilag I føjes følgende punkt 71 til listen over EU-harmoniseringslovgivning:

"71. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (Publikationskontoret udfylder EUT-publikationsoplysningerne).

Kapitel XIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 76

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 77
Revision

1. Senest den 31. december 2030 udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning og dens indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion.
2. Under hensyntagen til den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, medtager Kommissionen i sin rapport en evaluering af følgende aspekter af denne forordning:
 - (a) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i kapitel II
 - (b) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III
 - (c) krav vedrørende due diligence i forsyningskæden fastsat i artikel 39 og 72
 - (d) foranstaltninger vedrørende bortskaffelse af batterier fastsat i kapitel VII.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 78
Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 2006/66/EF ophæves med virkning fra den 1. juli 2023. Dog gælder det, at direktivets

- (a) artikel 10, stk. 3, og artikel 12, stk. 4 og 5, fortsat finder anvendelse indtil den 31. december 2023, med undtagelse af bestemmelsen om overførsel af data til Kommissionen, som finder anvendelse indtil den 31. december 2025, og
- (b) at direktivets artikel 21, stk. 2, finder anvendelse indtil den 31. december 2026.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 79
Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og akkumulatorer og om udtjente batterier og akkumulatorer og om afløsning og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EU.

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: 09 Miljø

Aktivitet: 09 02 02 Programmet for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) — Cirkulær økonomi og livskvalitet

09 10 01 — Det Europæiske Kemikalieagentur — Aktiviteter inden for lovgivning om import og eksport af farlige kemikalier og i forbindelse med den cirkulære økonomi

02 03 01 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling

1.3. Forslaget vedrører

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Overordnede mål

at styrke batteriernes bæredygtighed gennem hele deres livscyklus ved at sikre minimumskrav til bæredygtighed for batterier, der markedsføres på det indre marked i Unionen

at øge modstandsdygtigheden i EU's batteriforsyningskæde ved at lukke materialekredsløbene

at reducere de miljømæssige og sociale virkninger gennem alle faser af batteriers livscyklus.

¹ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.2. Specifikke mål

Styrkelse af bæredygtigheden

- at fremme produktion og markedsføring af batterier af høj kvalitet og med høj ydeevne i Unionen
- at udvikle og udnytte EU's potentiale til at fremskaffe råstoffer til råstoffer, både primære og sekundære, og at sikre, at de produceres på en effektiv og bæredygtig måde
- at sikre velfungerende markeder for sekundære råstoffer og tilknyttede industrielle processer
- at fremme innovation samt udvikling og implementering af EU's teknologiske ekspertise.

Forøgelse af modstandsdygtigheden og lukning af materialekredsløbene

- at mindske EU's afhængighed af import af materialer af strategisk betydning
- at sikre hensigtsmæssig indsamling og genvinding af alle udtjente batterier.

Reduktion af de miljømæssige og sociale virkninger

- at bidrage til ansvarlig tilvejebringelse
- at udnytte råstoffer og genvundne materialer effektivt
- at reducere drivhusgasemissioner gennem hele livscyklussen for batterier
- at reducere risiciene for menneskers sundhed og for miljøkvaliteten og forbedre lokalsamfundenes sociale betingelser.

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Den foreslåede forordning vil sikre en bedre tilpasning til EU's nuværende tilgange til bæredygtig forvaltning af materialer og affald med fokus på optimering af produkter og produktionsprocesser. Den har til formål at udvikle en EU-ramme, som dækker hele livscyklussen for batterier, omfatter harmoniserede og mere ambitiøse regler for batterier, komponenter, udtjente batterier og genvundne materialer med det formål at fastsætte et fælles sæt regler, der garanterer, at EU's indre marked for batterier og de primære og sekundære materialer, der anvendes til at fremstille dem, fungerer effektivt, samtidig med at en højere grad af bæredygtighed fremmes på EU-markedet.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater er:

- Øget kvalitet af markedsførte batterier
- Øget genvindingseffektivitet og øget materialenyttiggørelse for Ni, Co, Li og Cu
- Højere andele af genvundne materialer i batterier
- Flere batterier vil blive indsamlet og genvundet
- Industriebatterier og traktionsbatterier vil blive talt, sporet og rapporteret
- Alle indsamlede batterier vil blive genvundet. Genvindingsprocesserne vil indebære lavere risici for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- Slutbrugerne vil få bedre og lettere adgang til oplysninger om de batterier, de køber, med hensyn til de materialer, de indeholder, deres forventede holdbarhed, og den måde, hvorpå deres produktion lever op til miljømæssige og sociale standarder;
- CO₂-fodaftrykket beregnes for alle industriebatterier og traktionsbatterier
- Producenter af industriebatterier og traktionsbatterier vil også give oplysninger om, hvordan deres indkøb af materialer opfylder kriterierne for socialt ansvar
- Batteriproducenterne vil få en klar og forudsigelig EU-retlig ramme, som støtter dem i deres indsats for at innovere og være konkurrencedygtige på et voksende marked.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

De nærmere krav skal vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter inden for en tidshorisont på 3-8 år.

En række aktioner i form af beføjelser, delegerede retsakter eller gennemførelsesafgørelser og konsekvensanalyserapporter udspringer af denne foreslåede forordning.

Disse vil omfatte verifikation af opfyldelsen af bæredygtighedskrav, system til overensstemmelseskontrol, bæredygtighedskrav samt information og mærkning. En detaljeret liste over de planlagte aktioner gives nedenfor:

- Følge standardiseringsarbejdet i CEN/CENELEC
- Udvikle fælles specifikationer for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse
- Udvikle fælles specifikationer for ydeevne og holdbarhed for genopladelige batterier (industriebatterier/traktionsbatterier)

- Udvikle fælles sikkerhedsspecifikationer for stationære batteribaserede energilagringssystemer
- Udvikle harmoniserede beregningsregler for særskilt indsamling af bærbare batterier
- Udvikle harmoniserede beregningsregler for erklæringen af CO₂-fodafttryk (herunder revisionen af reglerne for en produktkategori miljøaftryk (PEFCR) for batterier), for beregningen af batteriers kulstofintensitetsklasser, for beregningen af batteriers genvundne indhold og for beregningen af genvindingseffektivitet (for litium og bly) og materialenyttiggørelse
- Retningslinjer for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed
- Etablere et åbent dataområde til indgivelse af batterirelaterede oplysninger
- Udvikle kriterier for grønne indkøb af batterier
- Delegeret retsakt vedrørende CO₂-fodafttryk — obligatoriske grænseværdier
- Ændre affaldslisten
- Risikovurdering/-styring af stoffer, der anvendes i batterier
- Ændre rapporteringsforpligtelserne.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Med henblik på dette punkt skal der ved "Merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås værdien af EU's intervention, som supplerer værdien af den indsats, medlemsstaterne gør alene.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

Der er behov for EU-lovgivning for at sikre, at producenter, importører og erhvervsdrivende mere generelt er underlagt fælles krav, når de markedsfører et batteri i Unionen, og med hensyn til de oplysninger, der skal gøres tilgængelige.

Ved evalueringen af batteridirektivet blev der desuden konstateret et behov for at modernisere lovgivningsrammen for yderligere at fremme den cirkulære økonomi og lavemissionspolitikker samt tilpasse til den teknologiske og økonomiske udvikling på batterimarkedet.

Batteriværdikæden er kapitalintensiv og kræver derfor stordriftsfordele. Opnåelsen af dette kræver harmoniserede krav, som omfatter hele livscyklussen, og et velfungerende indre marked i Unionen.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

1.5.4. Sammenhæng med den flerårige finansielle ramme og eventuelle synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Europa-Kommissionen foreslår en større genopretningsplan baseret på et styrket langsigtet budget for den næste flerårige finansielle ramme og et nyt genopretningsinstrument, Next Generation EU.

Den europæiske grønne pagt vil danne grundlaget for EU's genopretningsstrategi. Dette omfatter målet om renere transport og logistik, herunder e-mobilitet, som er den vigtigste drivkraft bag den eksponentielle vækst i efterspørgslen efter batterier. I et post-covid-samfund vil e-mobilitet blive stadig mere relevant og virksomhedsfuld ifølge de nuværende tendenser.

Europa-Kommissionens støtte til og engagement i forskning inden for batterier kommer til udtryk gennem det antal projekter, der er finansieret under H2020-programmet (over 100 projekter) og det finansielle bidrag til deres gennemførelse (omkring 500 mio. EUR). Projekterne dækker hele værdikæden for forskellige typer batterier og fokuserer på at imødegå de nuværende og fremtidige udfordringer: udvikling og forbedring af materialer (og deres indvirkning på miljøet), genvinding af batterier (som vil effektivisere nyttiggørelsen af materialer i Europa), nye batterisystemer og endda alternativer til konventionelle batterier. Resultaterne af disse projekter vil støtte og fremme innovation i batteriindustrien i Europa. Der forventes nye og forbedrede materialer og batterisystemer, forbedrede specifikationer med hensyn til lagringskapacitet, levetid, bæredygtighed og omkostningseffektivitet. Disse aspekter er omfattet af og relevante i denne forordning.

Disse vil være afgørende for at sikre Europas bæredygtige konkurrenceevne på dette område og for at sætte skub i økonomien, væksten og velfærden.

Det forventes, at Unionen fortsat vil fremme forskningen inden for dette område og tilknyttede områder i den næste flerårige finansielle ramme.

I den nye forordning fastsættes det udtrykkeligt, at begrænsningsforanstaltninger for stoffer i batterier i fremtiden vil blive vedtaget efter vurderinger, der foretages af ECHA og ikke længere som individuelle aktiviteter gennem GD ENV's arbejdsprogram. ECHA har generelt den fornødne erfaring til denne opgave, men disse vurderinger udgør et yderligere arbejdsområde for dette agentur.

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

ECHA's ekspertise (risikovurdering af stoffer) og JRC's ekspertise (udvikling af metoder og procedurer) kan bedst sikre en hurtig gennemførelse af den foreslåede tilgang.

De anslåede personale- og ressourcebehov, som er modtaget fra ECHA, vedrørende affaldslisten afspejler den omstændighed, at ECHA skal opbygge viden for at udføre denne opgave. GD ENV har derfor undersøgt alternative løsninger. JRC har fremlagt

et skøn, som kræver færre ressourcer (0,9 mio. EUR i forhold til ECHA's skøn på 2,2 mio. EUR). Det foreslås derfor, at denne opgave overdrages til JRC.

Med hensyn til udviklingen af det åbne dataområde til batterier afspejler de personale- og ressourcebehov, der er modtaget fra ECHA, den politiske ambition, samtidig med at det udnytter de eksisterende strukturer og processer i ECHA. ECHA anslår, at ressourcerne til udvikling af dataområdet vil beløbe sig til ca. 10 mio. EUR plus personaleomkostninger på næsten 10 mio. EUR. Kommissionens tjenestegrene kontaktede også en række forvaltningsorganer, men det er ikke juridisk muligt for dem at overtage opgaven vedrørende dataområdet fra Kommissionen.

Kommissionen foreslår derfor, at der udføres en gennemførlighedsundersøgelse for at vurdere de forskellige muligheder for de forskellige funktionaliteter i detaljer, herunder hvem der bedst kan udvikle systemet. Udviklingen af det åbne dataområde ledes af GD GROW i samarbejde med GD CONNECT og deres initiativ vedrørende det europæiske dataområde.

Et andet alternativ er at udvikle dataområdet internt. GD ENV og GD GROW er i kontakt med GD TAXUD (som har udført et lignende arbejde i forbindelse med moms) og med GD CONNECT for at undersøge potentielle synergier. Det personale, der varetager disse opgaver i GD TAXUD, er fordelt på tre forskellige kontorer. GD GROW's IT-kontor har kvantificeret et meget tidligt skøn over den udviklingsindsats og det budget, der kræves for at gennemføre en løsning med åbne data til brug for batteripas. Et åbent dataområde baseret på en centraliseret databasearkitektur anslås at koste ca. 10,5 mio. EUR. Dette omfatter IT-infrastrukturen og personalebehovet til IT-udviklingen. Disse omkostninger forventes opført på GD GROW's budgetpost for det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling. De præcise rammer for det arbejde, der skal udføres af de forskellige tjenestegrene, vil blive fastlagt, efterhånden som gennemførlighedsundersøgelsen skrider frem.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2028
- Derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

Direkte forvaltning ved Kommissionen via

- forvaltningsorganer

- Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71
 - offentligretlige organer
 - privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - privatretlige organer, der er undergivet lovgivningen i en medlemsstat, og som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Der vil blive anvendt standardovervågnings- og rapporteringsregler for EU-tilskud til traditionelle agenturer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Der vil blive anvendt standardovervågnings- og rapporteringsregler for EU-tilskud til traditionelle agenturer.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Ikke relevant

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Ikke relevant

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller planlagte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Der vil blive anvendt standardbestemmelser for EU-tilskud til traditionelle agenturer

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet — I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiften s art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ¹	fra EFTA-lande ²	fra kandidatlande ³	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	09.10.01 — Det Europæiske Kemikalieagentur	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	09.02.02 — Cirkulær økonomi og livskvalitet	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.020101 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20.01.02.01 — Vederlag og godtgørelser	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 — Kontraktansatte	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 — Nationale embedsmænd, som midlertidigt ansættes i institutionen	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

¹ OB = opdeltte bevillinger/IOB = ikke-opdeltte bevillinger.

² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

Ikke relevant

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø
--	---	--------------------------

Det Europæiske Kemikalieagentur	09.10.01		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	I alt
Budgetafsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	Betalinger	(2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
Budgetafsnit 2: Infrastruktur	Forpligtelser	(1a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	Betalinger	(2a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
Budgetafsnit 3: Driftsudgifter	Forpligtelser	(3a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	Betalinger	(3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
Bevillinger I ALT til Det Europæiske Kemikalieagentur	Forpligtelser	=1+1a +3a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	Betalinger	= 2 + 2a +3b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

Den krævede forhøjelse af EU's bidrag til ECHA vil blive opvejet af en tilsvarende reduktion af bevillingsrammen til LIFE-programmet.

Håndtering af stoffer i batterier: Der vil blive behov for nye midlertidigt ansatte (AD 5-7) svarende til to fuldtidsækvivalenter (FTE) i ECHA (gennemsnitlige omkostninger på 144 000 EUR/år i syv år og derefter) for at sikre, at tilstrækkelige ressourcer øremærkes til regulering af de nødvendige batterirelaterede stoffer uden at konkurrere med REACH-prioriteterne. Dette dækker i gennemsnit én yderligere begrænsning (eller en anden risikostyringsforanstaltning) om året. Der kræves desuden en kontraktansat svarende til én fuldtidsækvivalent (KA FG III, gennemsnitlige omkostninger på 69 000 EUR/år over to år) for at udvide videngrundlaget og fremme en informeret prioritering og arbejdsplan. Dette baseres på en undersøgelse, der kan udvide ECHA's nuværende viden om, hvordan batteriindustrien håndterer sine farlige kemikalier, med henblik på at kortlægge relevante stoffer til lovpligtig risikostyring i fremtiden. Undersøgelsen anslås at koste 400 000 EUR (over to år) til outsourcing af dele af disse forskningsbehov. Denne undersøgelse vil også bidrage til Kommissionens arbejde med at ajourføre registreringer af batterier på affaldslisten.

Der er også behov for et beløb på 22 000 EUR til at dække ordførernes udgifter (eksperter fra medlemsstaterne, som fører dossiererne gennem afgivelsen af udtalelser i RAC- og SEAC-udvalget) for hver begrænsning og et beløb på 43 000 EUR til at dække en forholdsmæssig del af de samlede udgifter til organisering af møderne i RAC og SEAC (udgifter til transport, logi og dagpenge, som beregnes ud fra den gennemsnitlige tid/indsats, der kræves for at udarbejde et begrænsningsdossier i de to udvalg).

Ovennævnte ressourcer er blevet anslået ved brug af en beregningsmodel, som tager højde for de relevante erfaringer fra opgaver, som ECHA har udført under andre lovgivningsrammer (f.eks. REACH, CLP og BPR), og fra gennemførelsen af de eksisterende nationale tilgange, hvor det er relevant. Den fastsætter de ressourcer, som ECHA vil få brug for i perioden 2021-2029 til at udføre de forventede opgaver.

Den finansielle virkning af dette initiativ vil ikke øge de programmerede udgifter under udgiftsområde 1 og udgiftsområde 3. De nødvendige ressourcer vil blive fratrukket LIFE-budgettet og GROW-instrumentet efter en opdeling af opgaverne i den administrative aftale: ca. 4 mio. EUR til GD ENV's udgifter og 1,6 mio. EUR til GD GROW's udgifter. GD GROW's instrument dækker desuden omkostningerne til det åbne dataområde, og begge instrumenter dækker Kommissionens tjenestegrenes behov for at indkøbe undersøgelser og data med henblik på at forberede nogle af gennemførelsesretsakterne og de delegerede retsakter.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	XXX
--	----------	------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT 2021- 2027
GD: GROW									
03.020101 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	Forpligtelsesbevillinger	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Betalingsbevillinger	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

Det beløb, der er anført ovenfor for budgetposten 03.020101, vil blive brugt til at finansiere en del af de administrative ordninger mellem GD ENV/GD GROW og JRC og til indkøb af undersøgelser og data til brug for GD GROW's arbejde. Den administrative ordning forventes at udgøre en udgift på ca. 2,669 mio. EUR for GD GROW. Dette indkøb udgør en udgift på 50 000 EUR i 2023 for GD GROW til indhentning af en teknisk udtalelse om standardiseringsarbejdet i CEN/CENELEC.

Det omfatter det beløb, der er afsat til intern støtte til gennemførlighedsundersøgelsen vedrørende det åbne dataområde. Efter denne indledende udviklingsfase kan der blive behov for yderligere ressourcer.

GD GROW forventer at skulle afholde udgifter til IT-udvikling i forbindelse med det elektroniske informationsudvekslingssystem for batterier.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø
--	----------	--------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT 2021- 2027
GD: ENV									
09.02.02 Cirkulær økonomi og livskvalitet	Forpligtelsesbevillinger	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Betalingsbevillinger	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

Det beløb, der er anført ovenfor for budgetposten 09.02.02, omfatter den krævede udligning i LIFE-budgettet for forøgelsen af ressourcerne til ECHA. Dette beløb vil blive brugt til at øge støtten til ECHA, til at finansiere de administrative ordninger mellem GD ENV/GD GROW og JRC og til indkøb af undersøgelser og data til brug for GD ENV's arbejde.

JRC vil spille en central rolle, idet det skal støtte Kommissionen med en del af det tekniske arbejde. JRC har fremlagt dets bedste skøn over ressourcebehovene baseret på dets nuværende viden og opgavelisten fra GD ENV og GD GROW. Disse skøn skal derfor eventuelt tilpasses, f.eks. under forhandling af en administrativ ordning. Med hensyn til navnlig den fælles specifikation for bærbare batterier til almindelig anvendelse blev anvendelsesområdet udvidet i den seneste udgave af den foreslåede forordning, og ressourcerne skal revideres i overensstemmelse hermed. Den administrative ordning forventes at beløbe sig til ca. 3,935 mio. EUR for DG ENV. JRC kan støtte Kommissionen i forbindelse med flere opgaver:

- Udvikle fælles specifikationer for ydeevne og holdbarhed for batterier til almindelig anvendelse og genopladelige industribatterier/traktionsbatterier
- Udvikle harmoniserede beregningsregler for erklæringen af CO₂-fodaftryk for genopladelige industribatterier/traktionsbatterier
- Udvikle harmoniserede beregningsregler for niveauet af genvundet indhold i batterier, genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse

- Analysere kriterier for grønne offentlige indkøb (herunder høring af interessenter inden for offentlige indkøb og juridisk kontrol af de foreslåede regler for offentlige indkøb)
- Støtte retningslinjerne for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed

De indkøbte aktiviteter omfatter et dataindkøb vedrørende batterier i 2021 med henblik på at revidere PEFCR for batterier, udlicitering af det webbaserede PEFCR-værktøj i 2022, anmodning om en teknisk udtalelse om standardiseringsarbejdet i CEN/CENELEC i 2023 og en markedsundersøgelse om tilgængeligheden af sekundære materialer i 2027. Disse udgifter beløber sig til 300 000 EUR i 2021, 80 000 EUR i 2022 og 100 000 EUR i 2027.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	Europæisk offentlig forvaltning
--	----------	---------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT 2021- 2027
GD: ENV, GD GROW og EUROSTAT								
• Menneskelige ressourcer	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Andre administrationsudgifter								
I ALT GD ENV, GD GROW og EUROSTAT	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

i mio. EUR (tre decimaler)

		<i>År</i> <i>2021</i>	<i>År</i> <i>2022</i>	<i>År</i> <i>2023</i>	<i>År</i> <i>2024</i>	<i>År</i> <i>2025</i>	<i>År</i> <i>2026</i>	<i>År</i> <i>2027</i>	<i>År</i> <i>2028</i>	<i>År</i> <i>2029</i>	<i>I ALT</i> <i>2021-2029</i>
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	Betalinger	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. Anslåede virkninger for ECHA's bevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ¹	Gennemsnitlige omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ² ...																		
— Resultat																		
— Resultat																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
— Resultat																		

¹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
² Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål...".

Subtotal for specifikt mål nr. 2																
OMKOSTNINGER I ALT																

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Sammendrag

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:
- Personalebehov i ECHA (mio. EUR (tre decimaler))

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------

–

Midlertidigt ansatte (AD)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Midlertidigt ansatte (AST)										
Kontraktansatte			0,069	0,070	0,072					0,211
Udstationerede nationale eksperter										

–

I ALT			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
--------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

Personalebehov i ECHA (FTE):

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

Midlertidigt ansatte (AD)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Midlertidigt ansatte (AST)									
Kontraktansatte	0	0	1	1	1				
Udstationerede nationale eksperter									

I ALT	0	0	3	3	3	2	2	2	2
--------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. Anslåede behov for personaleressourcer i GD ENV, GD GROW og EUROSTAT

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (fuldtidsækvivalenter: FTE)¹							
20 02 02 01/03 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
— i							

¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

	hovedsædet ³							
	i delegerationer							
	XX 01 05 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)							
	10 01 05 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)							
	Andre budgetposter (skal angives)							
	I ALT	5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0	2,0

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Der er behov for AD-stillinger til forhandlingen og den generelle gennemførelse af forordningen og til de forskellige forberedelser og udformningen af afledt lovgivning i overensstemmelse med de frister, der foreslået i batteriforordningen.
Eksternt personale	Der er behov for UNE- og KA-stillinger til at udføre det tekniske arbejde, herunder: <ul style="list-style-type: none"> • Følge standardiseringsarbejdet i CEN/CENELEC • Foretage løbende kontrol af materialetilgængeligheden for at holde målene for genvundet indhold i overensstemmelse med markedsudviklingen • Udarbejde delegerede retsakter vedrørende krav til ydeevne og

² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

	<p>holdbarhed for genopladelige og ikkegenopladelige batterier, vedrørende betingelser for behandling uden for Unionen, der anses for tilsvarende (herunder i forlængelse af JRC's indledende arbejde)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udarbejde gennemførelsesretsakter om producenternes registreringsformular og om parametre for sundhedstilstand • Udarbejde gennemførelsesretsakter om fastsættelse af formater for rapportering til kompetente myndigheder og Kommissionen • Udvikle systemerne til at modtage de rapporterede data og analyser med hensyn til korrekthed og fuldstændighed samt IT-personale til at formidle dataene (Eurostat) • Fastlægge software og formater til indgivelser i forbindelse med det åbne dataområde • Revidere reglerne for en produktkategoris miljøaftryk (PEFCR) for batterier (herunder i forlængelse af JRC's indledende arbejde) • Udvikle retningslinjer for bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed • Foretage en eventuel revision af forordningen med henblik på at fastsætte mål for særskilt indsamling.
--	---

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i bilag V, afsnit 3.

3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

De yderligere opgaver, som Kommissionen skal påtage sig, medfører et yderligere behov for ressourcer for så vidt angår størrelsen af Unionens bidrag og Det Europæiske Kemikalieagenturs stillinger i stillingsfortegnelsen.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁴.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

[...].

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

⁴ Jf. artikel 11 og 17 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵						
		År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

[...].

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[...].

3.4. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶						
		År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

⁶ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

[...].

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[...].